

20 **ამერიკელ ახალგაზრდებს კოეუნიზმში სხოვრება სურთ**

გიორგი ბარბაქაძე საქართველოს ისტორიის რეჟისორად შემოიჭრა

5 ვუტინს საქართველოს პრეზიდენტთან სურდა ლაპარაკი და არა სომოსისა და მისთანების რეჟიმებთან, გასვით?

საპრეზიდენტო არჩევნები ივანიშვილის პოლიტიკური მარიონეტების თეატრში

ვინ იქნება ივანიშვილის «კალიგულას სხენი»?

ზნეობის ნგრევის ერთ-ერთი ტექნოლოგია

10 როგორ ინგრევა ზნეობა და იქნება სისტემა, როგორც ადამიანები ჭაბუნ ერთმანეთს ფარულად თუ აშკარად

«27 წელიწადი დასავლეთში ნგრევისა და ქაოსის გზით გვატარა და ანტიდასავლური განწყობილებების მოქალაქე რა გეგმაქვინა?»

3 „დღეს საქართველოში პოლიტიკური სივრცე დასავლეთს აქვს მოკუპირებული. ის კი, ვინც მდნავ განსხვავებულად აზროვნებს, ამ სივრცეს აღარ ეკუთვნის“

«გუნდს, როგორც ნარკოტიკების მოხარების თავისუფლებას მოითხოვს, გბრული ქალები მართავენ»

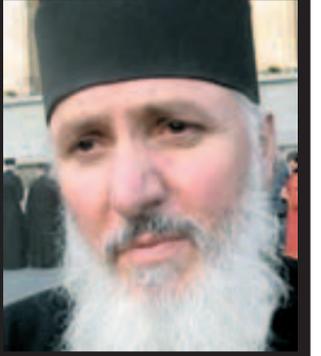

16 „საქართველოში 50 ათასი პრობლემატიკური, ინტრავენური მომხმარებელია. ამდენია რეგისტრირებული, მაგრამ რეალურად გაცილებით მეტია. ნარკომომხმარებელთა რაოდენობა დაახლოებით 200 ათასს აღწევს“

ქართული «ნარკოდედის» დიდი სირსხვილი

8 ქართული ტელევიზიები მიზანმიმართულად სრდობდნენ დანაშაულს, რაც გვაფიქრებინებს, რომ უცხოური ე.წ. დონორი ორგანიზაციები არც მათ აკლავენ მსუხე ლუკმას. უმთავრესი „მედიკი“, რომლის გავრცელება და დამკვიდრებაც ქართველ ტელეურნალებს ჰქონდათ დავალებული, იყო ის, რომ ნარკომანების აქტიუზა იდგა „ახალგაზრდობა“. ეს, ნარკომანებისა და ნარკომარებების კი არა, პროგრესულად მოაზროვნე ქართველი ახალგაზრდების საპროტესტო აქცია იყო, რომლებიც თავისუფლებას ითხოვდნენ.

მამა დავითი (ისაკაძე): ლგბტ მოქარობა ჩვენი არის გენოციდი.

7 ეს არის, ფაქტობრივად, ომი ქრისტიანობის, ზნეობის, მოკალისა და ადამიანობის წინააღმდეგ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მიუხედავად იმისა, რომ „მარგველაშვილის ფონდმა“ პოლიტიკური თვალსაზრისით უხედავო იყო და ხშირად ისტაბილურს ჰგავდა, ის მაინც ძინიდა შთაბეჭდილებას, რომ სისტემის შიგნით პლურალიზმი არსებობს. მას შემდეგ, რაც ეს დასრულდა, გვერდით კომენტატორს შეიძლება გაუჩნდეს განცდა, რომ ოთახში უკანასკნელი ფანჯარა ამოქოლეს, ხოლო ივანიშვილის მონინალმდეგეები, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე მის ფარგლებს გარეთ, გაცილებით აქტიურად დაადანაშაულებენ მას ავტორიტარული რეჟიმის შექმნასა და ხელისუფლების ყველა შტოზე ტოტალური კონტროლის დამყარებაში.

„ქართული ოცნება“ პრეზიდენტობის კანდიდატის ვინაობას ცოცხალი თავით არ ამხელს. ეს შეიძლება იმაზე მიუთითებდეს, რომ ბიძინა ივანიშვილს საბოლოო გადაწყვეტილება ჯერ არ მიუღია, შიგარტული კონკურენცია კი გრძელდება.

წლის დასაწყისში ბევრ კომენტატორს ეგონა, რომ კანდიდატს მისი წარადგენდნენ, მაგრამ პარტიის ყრილობის მთავარ მოვლენად ბიძინა ივანიშვილის საჯარო პოლიტიკაში დაბრუნება იქცა. ჯერ კიდევ მის გამართვამდე, 7 მაისს, პრემიერმინისტრმა კვირიკაშვილმა თქვა, რომ „პრეზიდენტობის კანდიდატი ივლისში დასახელდება“. პოლიტიკის გაჭიანურების მიზეზი შეიძლება იყოს არა მხოლოდ პრეტენდენტების სიმრავლე და მათი ამბიციები, არამედ პოლიტიკური კონკურენცია გათვალისწინებული კანდიდატების შიგნით.

ისტერიკას ჰგავდა, ის მაინც ქმნიდა შთაბეჭდილებას, რომ სისტემის შიგნით პლურალიზმი არსებობს. მას შემდეგ, რაც ეს დასრულდა, გვერდით კომენტატორს შეიძლება გაუჩნდეს განცდა, რომ ოთახში უკანასკნელი ფანჯარა ამოქოლეს, ხოლო ივანიშვილის მონინალმდეგეები, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე მის ფარგლებს გარეთ, გაცილებით აქტიურად დაადანაშაულებენ მას ავტორიტარული რეჟიმის შექმნასა და ხელისუფლების ყველა შტოზე ტოტალური კონტროლის დამყარებაში.

სწორედ ამ ფაქტორიდან გამომდინარე, მმართველ პარტიაში რაღაც მომენტში გაჩნდა ფორმალურად უპარტიო და გარკვეულწილად (ზომიერად, მაგრამ მაინც) „ურჩი“ კანდიდატის მხარდაჭერის იდეა. დაუზუსტებელი ინფორმაციით, საუბარი შეეხო სალომე ზურაბიშვილსა და დავით უსუფაშვილსაც კი, აგრეთვე, ზოგიერთ საზოგადო მოღვაწეს, რომელიც პოლიტიკისგან შედარებით შორს დგას, მაგრამ ეს ვარიანტი ხელს არ აძლევს არც ერთ გავლენიან დაჯგუფებას — ისინი თავიანთი კანდიდატებს ლობირებენ, ხოლო ლიდერი, რომელიც, უპირველესად, არა თავისი კლანის, არამედ მთლიანობაში პარტიის ინტერესებით იხელმძღვანელებს, „ქართულ ოცნებაში“ არ ისე ბევრია. ამას კონტროლის დაკარგვის შიში დაემატა და ამ ეტაპზე ფორმალურად დამოუკიდებელი კანდიდატის მხარდაჭერის იდეა მმართველ პარტიაში ზედმეტად რადიკალურად ითვლება, თუმცა სრულიად უარყოფილი არ არის.

კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ფაქტორი არის ის, რომ არჩევანის გაკეთება მმართველი პარტიის ერთ-ერთი არაფორმალური „ფრაქციის“ სასარგებლოდ მათ შორის დაპირისპირებას გაზრდის და შეიძლება ძალთა დისბალანსი გამოიწვიოს. ამგვარად, ივანიშვილი არ აირჩევს კანდიდატს, რომელიც მხოლოდ ერთი ჯგუფის ინტერესების გამტარებლად აღიქმება.

არის სხვა კრიტერიუმებიც. ყველაფერს თავი რომ დავაწევთ, კანდიდატი გარკვეულ საიმპიჯო კაპიტალს უნდა ფლობდეს და სასურველია, მიუღებელი არ იყოს ამომრჩეველთა არც ერთი ჯგუფისთვის. თუ კანდიდატი „ნაცმოძრაობიდან“ პორტირებული იქნება, ეს ძალიან გააღიზიანებს „ქართული ოცნების“ იმ მხარდამჭერებს, რომლებიც თავის დროზე სააკაშვილის რეჟიმის უპირისპირდებოდნენ. მიუხედავად იმისა, რომ მმართველი პარტიის ამომრჩეველთა ბირთვის კონსერვატორები შეადგენენ, ივანიშვილი, საჯაროდ, არ შეარჩევს ისეთ კანდიდატს, რომელმაც ღრმად შეტოვა ლიბერალებისა და კონსერვატორების დაპირისპირებაში, რათა ზედმეტი პრობლემები თავიდან აიცილოს. არის ბევრი სხვა ფაქტორიც — რეპუტაცია, კომპრომატის არსებობა და სხვ. გარეგნობისა და

საკრედიტო არჩევნები ივანიშვილის პოლიტიკური მარკონატების თეატრში

საკრედიტო კანდიდატი — «კალიგულას სხენი»

ივანიშვილის პიკელი და, ალბათ, მთავარი მოთხოვნა პრეზიდენტობის მიმართ: მისი საქმიანობის, მის მიერ გადაღებული ნაბიჯების პროგნოზირება შესაძლებელი უნდა იყოს და, მარგველაშვილის მსგავსად, „გუნდს“ კრიჭაში არ ჩაუდგას

მეტყველების მანერის ჩათვლით. კულტურულ ინფორმაციაზე ან ექსპერტების მოსაზრებებზე დაყრდნობით მარგველაშვილის საჯაროდ შემცვევლად არაერთი „მეოცნებე“ დასახელდა. ხშირ შემთხვევაში ინფორმაციის (ფსევდო) გაფორმა საზოგადოების რეაქციის ტესტირების საშუალებას წარმოადგენდა. შედარებით იშვიათად საქმე იწინააღმდეგობის გვერდით, ზოგჯერ კი, უბრალოდ, გარაუდებთან.

მით შორის, ვინც საჯაროდ კანდიდატად რამდენიმე წლის და არა თვის ან კვირის წინათ დასახელდა, კვლავინდებურად აქტიულობს გიორგი კვირიკაშვილისა და დავით სერგეენკოს კანდიდატურები. კვირიკაშვილის ბოლო პერიოდში მნიშვნელოვანი საიმპიჯო პრობლემები შეექმნა, ხოლო ნეგატიური დამოკიდებულება მის მიმართ 2016 წლის არჩევნების შემდეგ ფართოდ გავრცელდა, მაგრამ „ქართული ოცნების“ ყრილობამ და თანამდებობა მოვლენებმა აჩვენა, რომ ივანიშვილი მას კვლავინდებურად ერთ-ერთ

მეორის პოსტზე ბევრი ნეგატივი მანაც დააგროვა, თუმცა მთავარი პრობლემა ამ შემთხვევაში, ალბათ, უფრო ისაა, რომ საზოგადოების გარკვეული კლასტერებისთვის კატეგორიულად მიუღებელია და მათთან კომუნიკაცია ძალიან გაუჭირდება. სერგეენკოს ეს პრობლემა არ აქვს და საიმპიჯო თვალსაზრისითაც არ უჭირს, თუმცა ნაკლებად საჯარაუდოა, ივანიშვილს სურდეს, რომ „თაიმში“ ასეთი სათაური იხილოს: „ოლიგარქმა პრეზიდენტად პირადი ექიმი დანიშნა“. მიუხედავად იმისა, რომ სამივე „ძველი კანდიდატი“, ასე თუ ისე, აქტიულობს, მათმა გვარებმა ნელ-ნელა უკანა პლანზე გადაინაცვლა.

აქ, ალბათ, უფლებადამცველის წარსულია, მინუსი კი — ზოგადი დაბნეულობა. ამავდროულად კონტექსტში ერთხელ სასჯელალსრულების კიდევ ერთი მინისტრის, კახიშვილის, გვარიც დასახელდა, თუმცა მას ივანიშვილთან ახლო კავშირი არ აქვს. მინისტრებიდან ხშირად თუა წულუკიანეც საუბრობენ, თუმცა ამ შემთხვევაში მსჯელობა რატომღაც დაუყოვნებლივ გენდერულ ასპექტზე გადადის. სიმპათიის იუსტიციის მინისტრის მიმართ ბევრი ამომრჩეველი გამოხატავს, თუმცა რადიკალიზმის გამო, მას შეიძლება გარკვეულ ჯგუფებთან ურთიერთობის პრობლემა შეექმნას. როდესაც საზოგადოებაში საჯაროდ ქალ კანდიდატებს განხილავდნენ, წულუკიანისა და ზურაბიშვილის გარდა, ხშირად თამარ ჩუგოშვილსაც ახსენებდნენ, სანამ მან არ განმარტა (სრულიად ელემენტარული რამ), რომ არჩევნებში მონაწილეობისთვის შესაბამისი წლოვანება არ აქვს. დროდადრო მედიაში იწვებოდა საუბარი ირაკლი კობახიძესა და არჩილ თალაკვაძეზე, როგორც პრეზიდენტობის საჯაროდ კანდიდატებზე, თუმცა სოციალური ქსელებითა და კერძო საუბრებით თუ ვიმსჯელებთ, საზოგადოებამ ეს აღიქვა, როგორც ცუდი ანეკდოტი. მიუხედავად ამისა, ივანიშვილს შეუძლია მიიღოს ისეთივე მოულოდნელი გადაწყვეტილება, როგორც თბილისის მერის 2014 წლის არჩევნების წინ, მეტიც: კანდიდატად, პირობითად, „კალიგულას ცხენი“ დააყენოს, თუმცა იმის გათვალისწინებით, რომ მისი „ნდობის კრედიტი“ წინა წლებთან შედარებით შემცირებულია. ნაკლებად საჯარაუდოა, ამ გზით წავიდეს. სიტყვა „პრაიმერი“ კი ხუმრობითაც არავის უხსენებია — სად „ქართული ოცნება“ და სად შიდაპარტიული დემოკრატია? თუ ამას გააკეთებენ, პროცესის ხელოვნურობის შენიღბვა, დიდი ალბათობით, გაუჭირდებათ. დაუზუსტებელი ინფორმაციით, გარემოცვის წევრებმა არაერთხელ შეესაუბრა ივანიშვილს, თავად ეყარა კენჭი და გამხდარიყო უკანასკნელი პრეზიდენტი (2024-დან პრეზიდენტს პარლამენტი აირჩევს), მაგრამ ის უარზეა. როგორც ჩანს, ავანსცენაზე დგომა არ ხიბლავს და, კულინებიდან თუ არა, პარტიის თავმჯდომარის პოსტიდან მოქმედება ურჩევლია. თეორიულად ეს ვარიანტი გამორიცხული არაა, თუმცა გაცილებით საჯარაუდოა, რომ პრეზიდენტის საჯაროდ მისი პოლიტიკური მარკონატების თეატრის დასის ერთ-ერთი წევრი დაიკავებს.

ლევან ჩაჩუა:

უნდათ, საქართველო აქსიონ ნაკო და საქსტურიზმის ქვეყნად

ამა წლის 17 მაისს საქართველოს დედაქალაქში უკვე მეხუთედ აღინიშნა ოჯახის სინმინდის დღე, რომელიც საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის — ილია მეორის ინიციატივით დაწესდა.

წელს რამდენიმე ათეული ათასი ქართველის მსვლელობამ დედაქალაქის ცენტრში მშვიდობიანად ჩაიარა, მაგრამ დღის ბოლოს ვითარება შეიცვალა, რადგან ლგბტ თემის წარმომადგენლებმა გადამწყვეტად, სახელმწიფო კანცელარიის წინ შეკრებილიყვნენ და წინა დღეს მათ მიერვე გაუქმებული ჰომოფობიის საწინააღმდეგო აქცია ჩაეტარებინათ, რასაც ოჯახის სინმინდის დღის აღსანიშნავად გამოსული ადამიანების აღფრთოვანება მოჰყვა. პოლიციამ, პრევენციის მიზნით, მოსალოდნელი კონფლიქტის თავიდან ასაცილებლად ოჯახის სინმინდის დღის აღსანიშნავად გამოსული ადამიანები დააპატიმრა, ისინი, ვისაც შეეძლო ხალხის წინამძღოლობა. ვინ უმაგრებს ზურგს ლგბტ საზოგადოებას, ვინ უწყობს ხელს მათ გაძლიერებას ჩვენს ქვეყანაში და საიდან მოდის ეს სიბინძურე? — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე პარტია «ქართული იდეის» თავმჯდომარე ლევან ჩაჩუა გვესაუბრება. ის ერთ-ერთია, ვინც 17 მაისს მთელი დღით იზოლაციაში მოაქცევს.

ის, თამარობის დღესასწაულზე, შეტანილი ჰქონდა მერიამ განაცხადი აქციის მოწყობაზე ათი დღით, რაც ლევის ნება იყო, რადგან არ გვიფიქრია, რომ პროცესები ასე განვითარდებოდა. რადგან ანებართვა მიღებული გვექონდა, აქციის ჩატარებაც არ გაგვიჩვევია...

ყველაფერი მათ წინააღმდეგ აენცი, მზაკვრული გეგმის განხორციელებას ვეღარ შეძლებდნენ. ჯერ კიდევ ტაძარში ვიყავი, როცა სამოქალაქო ფორმში გამოწყობილი ორი ადამიანი მოვიდა ჩემთან და მთხოვა, გავყოლოდი, რაზეც, ბუნებრივია, უარი ვუთხარი. მერე მოვიდნენ კრიმინალური პოლიციის წარმომადგენლები და წამიყვანეს. დააკავეს ყველა, ვისაც შეეძლო კანცელარიისკენ ხალხის წაყვანა.

ნაპალადვის რაიონის პოლიციაში ვიმყოფებოდი, სანამ ორმოცდაათი ვითომ ადამიანის უფლებების დამცველ ალღუში არ დასარულავინეს. როგორც კი გაარიდეს მზაკვარი ხალხი ტერიტორიას, შინ დაბრუნდეს.

— დასავლელი ლიბერალების მარიონეტებად განაწილებს, შეკრებილიყვნენ დედაქალაქის ცენტრში. მათ ხმამაღლა განაცხადეს: ჩვენ ვართ ამ ქვეყნის მომავალი, ჩვენ ჩაიბარებთ ალღუმს 17 მაისს და 26 მაისსაც. მოკლედ, განაწილებს მათამაგლებმა, რომ მათია ყველაფერი და დანარჩენმა საქართველომ ენა მუცელში უნდა ჩაიგდოს. ამ ყველაფერს წინ უსწრებდა მართლმადიდებლების შეურაცხმყოფელი ქმედებები, მაგალითად, პრეზერვატივი „აიისას“ გამოშვება, რომელზეც თამარ მეფე იყო გამოსახული. თქვენ, ალბათ, იცით, რომ ჩვენ ვიჩივლეთ და სასამართლომ მათი გამამტყუნებელი განაჩენი გამოიტანა...

ქუჩაში ლიბერალების გამოხვალს მოჰყვა ერთი კარგი რამ: მათ წინააღმდეგ გაერთიანდნენ ისეთი პოლიტიკური ორგანიზაციები და მოძრაობები, რომლებიც ერთად არასოდეს დადგებოდნენ. მაგრამ ამავედღე ყველამ გამოხატა თავისი აზრი, ყველა დადგა იმ ქვეყნის ხელს, რომელმაც ჩვენი ქვეყანა უნდა გადაარჩინოს. და ჩვენ სახალხოვნი განვაცხადეთ — უმსგავსობის წინააღმდეგ ყველანი ვაკვერთიანდებით.

ჩვენს ერთად დგომას მოჰყვა ის, რომ ე.წ. წინააღმდეგობის მოძრაობამ უარი განაცხადა 17 მაისს აღღუში ჩატარებაზე, მაგრამ მაინც მზაკვრულად

ლად გადაწყვიტეს ბინძური გეგმის განხორციელება. ჩვენ თვალს ვადევნებდით მათ მიმდინარე სოციალურ ქსელურ და ბაზილიკურ კანცელარიასთან გამგავდნენ საღამოს 7 საათზე.

იცით, რომ წლებდელი 17 მაისი დაემთხვა ამალღების დღესასწაულს, ამ დღეს, როგორც წესი, ნირვა ტარდება, ნირვაზე უჭმელ-უსმელი უნდა ნახვიდეს. ჰოდა, ეს უჭმელი ხალხი ნირვის შემდგომ ფილარმონიდან სამების ტაძრამდე ფეხით დაიძრა, სიცხე-პაპანაქებაში. როდესაც დაღლილები შინ დაბრუნდებოდნენ, კანცელარიის წინ გამოვიდოდნენ უმსგავსო ადამიანები და ფეხით ჩამოსივრებდნენ რუსთაველის გამზირზე, იქ, სადაც რამდენიმე საათით ადრე ათათასობით ქართველი გამოვიდა და ოჯახის სინმინდისა და ამალღების დღესასწაული აღინიშნა. მათ ამ უდიდესი დღესასწაულების ჩაშლაზე უნდოდათ, სურდათ, ჩვენი ქვეყნისთვის თავი მოეჭრა.

ჩვენ, ყველამ, გაავრთხილეთ ერთმანეთი და ვთქვით, რომ ფეხს არ მოვიცვლიდით რუსთაველის გამზირიდან, თანაც იმ ხალხს მივმართეთ, რომელსაც მსვლელობაში მონაწილეობა არ მიუღია და დაღლილი არ იყო. საბედნიეროდ, «ქართული იდეას» 14 მა-

«არ დასჯილან ადამიანები, რომლებმაც პოლიციას აბინეს საჯაროდ, ბიოკრიტიკის გზაზე გინებისთვის კი 7 ახალგაზრდა სინიში ზის. საზოგადოება ამას ხელავს... დიდი იმედი ჰქონდა ქართველ ხალხს, რომ ივანიშვილის მთავრობა ნორმალური გზით ნაიყვანდა ქვეყანას, მაგრამ ესენი მოაქვნიან იმ ბნელი კალაშის გავლენის ქვეშ, რომლებსაც სურთ, ქვეყანა გადააქციონ ნაკოპანიისა და პროსტიტუციის ბუდედ»

გორც კი გაარიდეს მზაკვარი ხალხი ტერიტორიას, შინ დაბრუნდეს. — ვინ უმაგრებს ზურგს ამ ადამიანებს? ფაქტია, რომ ხელისუფლების გარკვეულ ნაწილსაც არ მოსწონს ლგბტ ნარკომანთა საზოგადოება და ნინააღმდეგ შემთხვევაში, არც თქვენ მოგვმდნენ აქციის გამართვის საშუალებას და არც კლუბების წმენდას დაიწყებდნენ, რომლებიც ნარკოტოქსიკოსებს ასაღებდნენ და, როგორც ამბობენ, ჰომოსექსუალების ბუნაგიც იყო მოწყობილი...

— ხშირად ვამბობ, რომ ჩვენი მარიონეტი ხელისუფლება ვერ უძლებს ზენოლას, თავმოყვარეობა არ აქვს. თურქეთი ნატოს წევრი ქვეყანაა და, აბა,

ბრუნებას დიდი სიხარულით შეხვდა საზოგადოება, თუმცა ერთი ნაწილი თვლიდა, რომ ბევრი არაფერი შეიცვლებოდა...

— ბიძინა ივანიშვილი არსადაც არ წასულა და საინტერესოა დაბრუნებულიყო? ბიძინა ივანიშვილი მართლაც პროცესებს, სწორედ მან განაცხადა კოაბიტაცია კრიმინალებთან, მან ალაზგა ის დამამაგებელი, რომლებიც გაქცეულები და დამალულები იყვნენ, ახლა გამოდიან და ჩვენ გვიწოდებენ ფაშისტებს. ბიძინა ივანიშვილმა მოახდინა „რუსთავი 2“-ის რეაბილიტაცია. მისი დავალებით, ხელისუფლებამ არათუ დააჯარიმა ეს ტელეკომპანია და შეუჩერა მათი მუშაობა, სახელმწიფოს

რეინერ, ეკლესია. საზოგადოებამ კარგად იცის რამდენიმე ეპისკოპოსის აზრი იმ ყველაფრის შესახებ, რაც უარყოფით გავლენას ახდენს ჩვენს სულიერებაზე. მართალია, ეკლესიამაც არის მათი საცეცხე-განვრცობილი, მაგრამ ეკლესია, პატრიარქი და მრევლი მაინც რჩება მათთვის მიუწვდომელ ინსტიტუტად. 17 მაისის მსვლელობა, რომელიც მონაწილეობით ქართველი მონაწილეობდა, ამის დადასტურებაა. მართალია, ტელევიზიებმა განაცხადეს, რომ იქ სულ რამდენიმე ათასი ადამიანი იყო, მაგრამ კადრები არსებობს, რომლებზეც ნათლად ჩანს მსვლელობაც და ხალხის რაოდენობაც. სურთ, საქართველო გადააქციონ დერეფნად

ამ რეგიონში. არადა, ჩვენი ქვეყანა კავკასიის ცენტრი იყო. სურთ, საქართველო იქცეს ნარკო და სექსტურიზმის ქვეყნად. სხვა რა უნდა იფიქრო, როდესაც ერთი მუჭა ნარკომანებისა და სექსტურიზმის სობების აქციას ყველა არხი აშუქებდა, ოჯახის სინმინდის დღის აქციისა კი ერთი კადრიც არ უჩვენებიათ.

— პრემიერმა განაცხადა, ჯანსაღი ცხოვრების პროპაგანდა უნდა გავნითო, თუმცა არაფერი უთქვამს, რას უპირებენ „ბასიანს“ მომავალში; არ უსაუბრია, აღადგენენ თუ არა იქ კვლავ საცურაო აუზს...

— პრემიერს ახსიათებს პიარგამოსვლები, თუმცა ყოველთვის საპირისპიროდ მოქმედებს. გახსოვთ, ალბათ, რამდენიმე თვის წინათ მთავრობის სხდომაზე ისაუბრა ბორდელებსა და კლუბებზე, შინაგან საქმეთა მინისტრსაც დაავალა ამ პრობლემის მოგვარება, მაგრამ არაფერი გაკეთებულა, რადგან აღნიშნული დანსებულებები ბევრი ფულს უხდის მთავრობას. პრემიერმა იცის, რა ხდება და სხვამ არა? უბრალოდ, ახლა დაიწყეს ზომების მიღება, რადგან ათობით ახალგაზრდა დაიღუპა ნარკოტიკებით და საზოგადოებამ ერთი ამბავი ატყვა.

— არაჩვეულებრივი, უმსხვერპლო სპეცოპერაცია ჩაატარა პოლიციამ, მაგრამ სათანადოდ ვერ დააფასეს ამ ადა-

ინტერვიუ

«იქნება ძალადარი ანტიანაკოტიკული პროპაგანდა, ამაში იმედი უნდა დაგვიხაროს»

„დღეს შეთანხმებული საკითხები იმაზე მეტია, ვიდრე გუშინ იყო“, — განუცხადა საპარლამენტო უმრავლესობის წევრმა დიმიტრი ხუნდაძემ ჟურნალისტებს 22 მაისს საპარლამენტო უმრავლესობის სხდომის დასრულების შემდეგ, სადაც ნარკოპოლი-

ტიკის თემაზე მსჯელობდნენ. „სადავო არ არის საკითხი, რომ ქვეყანაში ნარკოპოლიტიკა უნდა შეიცვალოს, რომ ნარკომომხმარებელი პოლიციური სექტორიდან უნდა გადავიდეს ჯანდაცვის სერვისების მომსახურებისა და მზრუნველობის ქვეშ. მნიშ-

ნელოვანია, სამართლებრივი რეგულაციები იყოს ისეთი, რომ ქვეყანაში ნარკოტიკების მოხმარება შემცირდეს, დავიკავთ ყველა სემენტის ინტერესი — მათი, ვინც მოიხმარს ან არ მოიხმარს; ხოლო მათ მიმართ, ვინც ასაღებს, მკაცრი, დაუნდობელი ბრძოლა გამოცხადდება. ასევე შეთანხმდით, რომ იქნება ერთიანი, მძლავრი, ანტინარკოტიკული პროპაგანდა და ამაში მედიაც უნდა დაგვემაროს“, — განაცხადა დიმიტრი ხუნდაძემ.

ესაუბრა აკა ნასყიდაშვილი

გეოგრაფია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რუსეთის პრეზიდენტმა როცა საპარტიო პრეზიდენტთან შეხვედრის მზადყოფნაზე განაცხადა, თქვენ როგორ მოიქცებით? რა უპასუხეთ? მე ვერ ჩვენს უცხოელ "მეგობრებს" უნდა ვკითხო, თუ დამთანხმდებიანო (ნებას თუ დამრთავნო)! მერა მათაც უნდა მიიღონ შეხვედრაში მონაწილეობაო (კონტროლიორი უნდა გყოლოდეთ გვერდით, რომ "მეგობრებს" რუსეთთან კარგად ევაჭრათ ჩვენს ხარჯზე)! პუტინის საპარტიო პრეზიდენტთან სურდა ლაპარაკი საპარტიო სეზონის დასრულების და არა სოროსისა და მისთანების რეპრეზენტთან, განსაკუთრებით ჩვენი "მეგობრები" ჩვენზე და ჩვენს ზურგს უკან ისედაც მშვენივრად ლაპარაკობენ რუსეთთან.

საქართველოს პრეზიდენტად გიორგი მარგველაშვილის არჩევის შემდეგ გამოითქვა ვარაუდი, რომ ის რუსეთთან ურთიერთობაში არ იქნებოდა ისეთი რადიკალური, როგორც მისი წინამორბედი გახლდათ. მეტიც, მაშინ რუსულმა მხარემ მზადყოფნა გამოთქვა მოლაპარაკებების დასაწყებად და ეს იყო იდეალური მომენტი ჩრდილოელ მეზობელთან დიალოგის გამართვისა და ურთიერთობის დათბობისა, საბოლოოდ კი ისეთ კალაპოტში მოქცევისა, რომელიც ორივე ქვეყნისთვის მისაღები იქნებოდა. მაგრამ, როცა ერთ-ერთ შეხვედრაზე მარგველაშვილს რუს კოლეგასთან შეხვედრის შესაძლებლობის შესახებ კითხვა დაუსვეს, მან ამყარა განაცხადი: ჯერ ჩვენს ევროპულ და ამერიკულ პარტნიორებს უნდა დავუკითხოთ. ამ ამბიდან მალევე მარგველაშვილი ჯორჯ სოროსს შეხვდა, ფეხქვეშ გაეგო, ფინიასავით უქიცინა კუდი და შეხვედრიდან გამოსულმა რუსეთი გააკრიტიკა. სწორედ მაშინ გამოჩნდა, რომ პრეზიდენტი კონსულტაციების გავლას სოროსთან აპირებდა, გაიარა კიდევ და მისგან კატეგორიული უარი მიიღო.

ამის შემდეგ დრო გადიოდა, მარგველაშვილი ხვდებოდა ყველას, ვინც კი ხელს დაუქნევდა, მაგრამ ამ შეხვედრებიდან ქვეყანამ ვერაფერი მიიღო. თვითონ მარგველაშვილმა კი ისარგებელი ნახა — ჯერ სათესლე კარტოფილი წამოიღო ბელარუსის პრეზიდენტისგან, შემდეგ — ტრაქტორი; იმ ბელარუსის, რომელსაც თავის დროზე დიქტატორის ბოლო ბასტიონს ეძახდა, და ლუკაშენკოს დიქტატორად მოიხსენიებდა, მაგრამ უთხრეს შემდეგ, შეხვედრა, შეხვდა და არც დიქტატორს გახსენებია და არც სხვა რამ.

პრეზიდენტობის მეხუთე წელს კი მარგველაშვილმა ისევ გაიღვიძა. ჰო, გაიღვიძა, რადგან მისი პრეზიდენტობის განვლილ პერიოდს სიფხიზლეს წამდვილად ვერ ვუნოდებთ. ვერ გეტყვი, რა დაესიზმრა ბატონ გიორგი, მაგრამ ფაქტია, რომ რუსეთის პირველ პირთან შეხვედრის სურვილი ისევ გაუჩნდა, მაგრამ, როგორც კი ეს სურვილი საპარტიო კარაოზე გამოიტანა, აქვე არასამთავრობოები დაესივნენ, იქით — ოპოზიციის და ხელისუფლების. შესაბამისად, მარგველაშვილმა თავისი სურვილი სოროსისთვის უნდა დაეცხნა და შემდეგანირად ჩამოაყალიბა:

„ჩვენ ხელისუფლებაში მოსვლის დროს რუსეთთან რა პოლიტიკაც ჩამოვაყალიბებთ, ჩემი აზრით, არის სწორი. ჩვენ ვამბობთ: გთავაზობთ რაციონალურ დიალოგს. რას ნიშნავს რაციონალური დიალოგი? რაციონალური დიალოგი ნიშნავს: მოდი თქვენ, თქვენი შეხედულებებით, პრობლემებით, ინტერესებით, თქვენი ხედვით — რა სარგებელი შეიძლება ვნახოთ ერთმანეთისგან, ჩვენ მოვალთ, დავსხდებით ერთად და ვისაუბროთ. სულ ვამბობ ხოლმე, მე ვნატობ იმ დროს, როდესაც რუსეთის ლიდერს დავლაპარაკებო ან მისი ინიციატივი გამოვინარე, არამედ იმ ინტერესიდან გამომდინარე, რომელიც აქვს რიგით რუსულ ოჯახს, პერმში იქნება თუ მოსკოვში... აი, აქედან გამომდინარე თუ მე დამელაპარაკება რუსი ლიდერი, ჩვენ დავლაგებთ, იმიტომ, რომ ამას ჰქვია თანამედროვე დიალოგის ფორმა, ე.ი. ის ისე დამელაპარაკება, როგორც მე მელაპარაკება პოლონეთის პრეზიდენტი, გერმანიის კანცლერი, საფრანგეთის პრეზიდენტი...“

მოდ, მის ნათქვამს მივყვ-

ეთ. ჯერ ერთი, რუსეთის პრეზიდენტი (და ამ ეტაპზე ნებისმიერი სხვა ქვეყნის პირველი პირი) მარგველაშვილს ტოლსწორად არ უნდა ელაპარაკოს, რადგან პრეზიდენტობის ვადის ამონურვამდე ერთი ხელის თითებზე ჩამოსათვლელი თვეებია დარჩა და ყველამ იცის, რომ მეორედ ის პრეზიდენტი ვეღარ გახდება. შესაბამისად, პოლიტიკური პენსიისთვის განწირულ ადამიანთან საუბარი ნებისმიერი ლიდერისთვის დროის დაკარგვაა. მეორე — რომ ამბობს მარგველაშვილი, რუსეთის პრეზიდენტი მისი ინიციატივი გამოვინარე არ დავლაპარაკებო, რა უნდა ქნას ვლადიმერ პუტინმა: იმიჯი შეიცვალოს ჩვენი პრეზიდენტის გამო თუ თავდახრილი ეახლოს, მაპატიე, აქამდე რომ ვერ გამოვინახე დრო და ვერ შეგხვდით? ვინმე აგვისხნის, რას ჰქვია, „პრეზიდენტს არ დავლაპარაკებო მისი ინიციატივი გამოვინარე?“ და ამე-რითი პრეზიდენტს როგორ ელაპარაკებინა: როგორც მილიარდერსა და ლამაზი ქალის ქმარს თუ, როგორც ამერიკის პრეზიდენტის იმიჯს შემვენის?! ან რა იცის მარგველაშვილმა, რა ინტერესი აქვს რიგით რუსულ ოჯახს?! ის თუ იცით, ბატონო გიორგი, რომ რიგითი რუსული ოჯახი ამჟამად თავისი პრეზიდენტით, რადგანაც მას ზუსტად ის ინტერესები აქვს, რაც რიგით რუსულ ოჯახებს, ამიტომ უყვართ და პატივს სცემენ ქვეყნის პირველ პირს, იმ პირს, რომელიც მთელი ქვეყნის იმიჯს განაპირობებს მსოფლიოში, და ამით ამყარებს. ამაყობენ იმით, რომ რუსეთი მსოფლიოში ისევ ანგარიშგასაწევი და ანგარიშს უწევს ყველა; პუტინთან შეხვედრის წინ საიმიჯო პრობლემების დაყენებას ვერ შევადგავ ვერავინ და უსმენს ყველა; თუ თქვენ, არასამთავრობოებისგან, სოროსისგან, ევროპა-ამერიკისგან ნაქეზებულ კაცი, აპირებთ, რუსეთის პრეზიდენტს თითი დაუქნით და უთხრათ, როგორც გეტყვი, ისე უთხვებით?! ქართველებმა ვიცით თქმა და, ბატონო გიორგი, სიმბოლურად ხომ არ გატყუებთ?!

სხვე მისგან ნათქვამს მივყვით:

„აი, აქედან გამომდინარე, თუ მე დამელაპარაკება რუსი ლიდერი, ჩვენ დავლაგებთ; იმიტომ, რომ ამას ჰქვია თანამედროვე დიალოგის ფორმა, ე.ი. ის ისე დამელაპარაკება, როგორც მე მელაპარაკება პოლონეთის პრეზიდენტი, გერმანიის კანცლერი, საფრანგეთის პრეზიდენტი...“

მოდ, მის ნათქვამს მივყვით:

გიორგი მარგველაშვილი საპარტიო პრეზიდენტად შეიარაღდა

შეხვედრით რუსეთის პირველ პირს და ეგვიპტის პრეზიდენტს გიორგი მარგველაშვილი შეხვედრაში მონაწილეობის შესახებ კითხვაზე უარს ამბობს. მისი განცხადებით, პირველ რიგში უნდა შეხვედრას ევროპულ და ამერიკულ პარტნიორებს. მარგველაშვილი აღნიშნავს, რომ რუსეთის პრეზიდენტი მისი ინიციატივი გამოვინარე არ დავლაპარაკებო, რა უნდა ქნას ვლადიმერ პუტინმა: იმიჯი შეიცვალოს ჩვენი პრეზიდენტის გამო თუ თავდახრილი ეახლოს, მაპატიე, აქამდე რომ ვერ გამოვინახე დრო და ვერ შეგხვდით? ვინმე აგვისხნის, რას ჰქვია, „პრეზიდენტს არ დავლაპარაკებო მისი ინიციატივი გამოვინარე?“ და ამე-რითი პრეზიდენტს როგორ ელაპარაკებინა: როგორც მილიარდერსა და ლამაზი ქალის ქმარს თუ, როგორც ამერიკის პრეზიდენტის იმიჯს შემვენის?! ან რა იცის მარგველაშვილმა, რა ინტერესი აქვს რიგით რუსულ ოჯახს?! ის თუ იცით, ბატონო გიორგი, რომ რიგითი რუსული ოჯახი ამჟამად თავისი პრეზიდენტით, რადგანაც მას ზუსტად ის ინტერესები აქვს, რაც რიგით რუსულ ოჯახებს, ამიტომ უყვართ და პატივს სცემენ ქვეყნის პირველ პირს, იმ პირს, რომელიც მთელი ქვეყნის იმიჯს განაპირობებს მსოფლიოში, და ამით ამყარებს. ამაყობენ იმით, რომ რუსეთი მსოფლიოში ისევ ანგარიშგასაწევი და ანგარიშს უწევს ყველა; პუტინთან შეხვედრის წინ საიმიჯო პრობლემების დაყენებას ვერ შევადგავ ვერავინ და უსმენს ყველა; თუ თქვენ, არასამთავრობოებისგან, სოროსისგან, ევროპა-ამერიკისგან ნაქეზებულ კაცი, აპირებთ, რუსეთის პრეზიდენტს თითი დაუქნით და უთხრათ, როგორც გეტყვი, ისე უთხვებით?! ქართველებმა ვიცით თქმა და, ბატონო გიორგი, სიმბოლურად ხომ არ გატყუებთ?!

ონეთის პრეზიდენტი, გერმანიის კანცლერი, საფრანგეთის პრეზიდენტი...“

და როგორ გხვდებოდა და გელაპარაკებოდა, ბატონო გიორგი, ზემოთ ჩამოთვლილი ქვეყნების ლიდერები? ისე ხომ არა, როგორც ვასაღ ქვეყანას? ისე ხომ არა, როგორც აფრიკის განუვითარებელ სახელმწიფოს და, თუ გგონიათ, რომ ან საფრანგეთის, ან გერმანიის პირველი პირები დიდ განსხვავებას ხედავენ თქვენსა და პირა ნაპრუსნიზას შორის, ძალიან, ძალიან ცდები. პირ ნაპრუსნიზა ვინ არის?! ვინ და ბურუნდის პრეზიდენტი, რომელიც პუტინს ტომის ეთნიკურ ჯგუფს განეკუთვნება თურმე. ისე, რომელ ეთნიკურ ჯგუფს განეკუთვნებით თქვენ, ნამდვილად არ ვიცო, რადგან გქონდათ უნიკალური შანსი, ქვეყანა ჩიხიდან გამოგვეყვანათ. იმის მიუხედავად, რომ სოროსს მიჰყვებით, რადგან თქვენს ოჯახებს უნდა ჰქონდეთ გინდ თბილისში, გინდ ქუთაისში, უნდა შეეკითხოთ იმ ქართულ ოჯახებსაც, გინდ მოსკოვში და გინდ სანქტ-პეტერბურგში რომ ცხოვრობენ. მათი ინტერესებიდან უნდა გამოვიდეთ. მაშინ იქნებოდა თქვენი მონდომება, მოგვინებოდათ კი არა, ნამდვილი და მაშინ შედგებოდა თქვენი შეხვედრა რუსეთის პრეზიდენტთან და მოიტანდა რეალურ და ხელშეხებას სასარგებლო შედეგს, გესმით? რუსეთის პრეზიდენტმა, როცა საქართველოს პრეზიდენტთან შეხვედრის მზადყოფნაზე განაცხადა, თქვენ როგორ მოიქცით? რა უპასუხეთ? მე ჯერ ჩვენს უცხოელ „მეგობრებს“ უნდა ვკითხო, თუ დამთანხმდებიანო (ნებას თუ დამრთავნო)! მერე მათაც უნდა მიიღონ შეხვედრაში მონაწილეობა (კონტროლიორი უნდა გყოლო-

ბის აღდგენა და ნათელი მომავალი ფუჭი სიტყვებია, მაგრამ ბოლომდე მიიწვი ვერ გა-

რადამცინისგან: „ჩვენ და რუსეთი რომ დავლაგებთ“, ბატონო გიორგი, ამისთვის უცხოელ ვითომ მეგობარ-პარტნიორებს კი არ უნდა უთანხმდებოდა რუსეთთან სალაპარაკო თემებს, რიგით ქართულ ოჯახებს უნდა ჰქონდოდათ გინდ თბილისში, გინდ ქუთაისში, უნდა შეეკითხოთ იმ ქართულ ოჯახებსაც, გინდ მოსკოვში და გინდ სანქტ-პეტერბურგში რომ ცხოვრობენ. მათი ინტერესებიდან უნდა გამოვიდეთ. მაშინ იქნებოდა თქვენი მონდომება, მოგვინებოდათ კი არა, ნამდვილი და მაშინ შედგებოდა თქვენი შეხვედრა რუსეთის პრეზიდენტთან და მოიტანდა რეალურ და ხელშეხებას სასარგებლო შედეგს, გესმით? რუსეთის პრეზიდენტმა, როცა საქართველოს პრეზიდენტთან შეხვედრის მზადყოფნაზე განაცხადა, თქვენ როგორ მოიქცით? რა უპასუხეთ? მე ჯერ ჩვენს უცხოელ „მეგობრებს“ უნდა ვკითხო, თუ დამთანხმდებიანო (ნებას თუ დამრთავნო)! მერე მათაც უნდა მიიღონ შეხვედრაში მონაწილეობა (კონტროლიორი უნდა გყოლო-

ბადეთ, გათქვამთ, რომ საპარტიო პრეზიდენტად შეიარაღდა და დაეწიდა რუსეთთან მოლაპარაკების მაგივრად, ყოველგვარი მისამართის გარეშე; ვერ გავხადეთ იმიტომ, რომ ქვეყნის მთავრობის დასაცავად ვართ, რუსეთთან დალაპარაკება ალარ სჭირდება, არაფერს წყვეტს... ამის მიუხედავად, რუსულმა მხარემ ის ადგილი კი არ მოგინათ, რომელსაც იმსახურებთ, არამედ დიპლომატიურად გიპასუხათ, რომ ამ შესაძლებლობას განიხილავს და შეხვედრის მომზადებასაც კი დაიწყებს, მაგრამ, თუ ეყოფა ამ საზღვარისთვის დრო, ძნელი სათქმელია, რადგან თქვენ საპრეზიდენტო ვადის ამონურვამდე 5 თვე დარჩათ, რუსეთის პირველ პირთან საუბრის მსურველი გრეზიდენტის რიგი კი გრძელია; მათი, ვინც საკუთარ ქვეყანაზე ფიქრობს; მათი, ვინც ზუსტად იცის, რომ რუსეთის გარეშე მსოფლიო პოლიტიკა არ კეთდება და ვერც გაკეთდება; მათი, ვინც თქვენზე ადრე მოახერხა გაღვივება და სამშობლო სოროსს არ ანაცვალა. ეს არის რეალობა, ბატონო გიორგი, ის რეალობა, რომელიც ცვხვრობს, და ის რეალობა, რომელშიც თქვენ პრეზიდენტად არჩევის მეხუთე წელს შემთხვევით გამოიღვიძეთ.

ბესო ბარბაქაძე

P.S. ევროკავშირმა შემოფთობა გამოთქვა იმის გამო, რომ საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობა, უკვე ნატოსა და ევროკავშირზე კი არა, თურმე რუსეთზე და ამ ქვეყანასთან ურთიერთობის ნორმალიზებაზე ფიქრობს. შესაბამისად, ამერიკა და ევროპის ქვეყნები არაერთი მილიონის ჩადებას აპირებენ საქართველოში, რათა ეს მიდგომა შეცვალოს (თავგადასჯიანი და შავი თეთრად მოგაჩვენონ). ამ ქმედებით ისინი ჩვენი ნების სანინააღმდეგო აზრის პროპაგანდა უნდა განაგრძონ, ჩვენი ქვეყნობიერის შეცვლა სურთ და ამ ყველაფერს აპლოდისმენტებით ხვდებიან როგორც ხელისუფლები, ისე ოპოზიციის. თქვენს აპლოდისმენტებს ამ მიმართულებით ძალა მოეხდება, თუმცა ბოლომდე მაინც ვერ გადაწყვიტეთ, რა სჯობს: ხალხის ინტერესები თუ სოროსის გეგმები. სწორედ ამიტომ საქართველოს ისტორიას გიორგი მარგველაშვილი ნაბიჯობის კაცად შემორჩება, კაცად, რომელიც იმ ფორმას იღებს, რომელ კუთხეშიც მიავადებენ. უკვე მივაგადავს, ბატონო გიორგი, და ვერ ხვდებით... კუთხეში მივაგადავს...

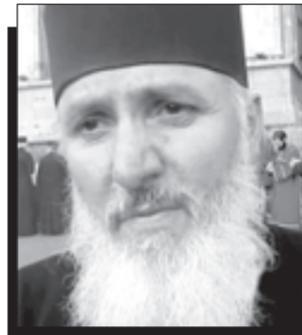
დათ გვერდით, რომ „მეგობრებს“ რუსეთთან კარგად ევაჭრათ ჩვენს ხარჯზე! პუტინს საპარტიო პრეზიდენტთან სურდა ლაპარაკი საქართველოს ბედ-ილბადაზე და არა სოროსისა და მისთანების რეპრეზენტთან, განსაკუთრებით ჩვენი „მეგობრები“ ჩვენზე და ჩვენს ზურგს უკან ისედაც მშვენივრად ლაპარაკობენ რუსეთთან (ცდილობენ, ყოველ შემთხვევაში. ეს ამბავი გახმაურდა და პრესაშიც დაინერა, მათ შორის ჩვენს გაზეთშიც). რუსეთის პრეზიდენტმა პირდაპირი დიალოგის შემოთავაზებით დამოუკიდებელი ნაბიჯის შესაძლებლობა მოგვცათ და თქვენ ეს შესაძლებლობა წყალში გადააგდეთ. ახლა კიდევ ამის ჩამდენი კაცი რუსეთის პრეზიდენტს უკითხვებთ, რომ ის რიგითი მოსკოვური ოჯახის ინტერესებიდან არ გამოდის. ამაზე მეტი ფარისევლობა გაგონილა?!

შემოღებოდა მარგველაშვილი პრეზიდენტად აღარ იქნება, მაგრამ მისი ტიტული მხოლოდ პირველ ასოს დაკარგავს, ის რეპრეზენტად დარჩება.

„საკმარისია, რამე ფორმით ძველანაში ეროვნული ინიციატივა, ეროვნული თვითმყოფადობის დაცვის სურვილი გამოვლინდეს, მაშინვე იწყება იარაღების მიკრობა — „ფაშისტი“, „ნაციონალი“, „კომოფოკი“... ასე ხდება ნიადაგის შეზღუდვა რაპრინული პოლიტიკისთვის, რომელიც გრძელდება პარსკაპტივში მთლიანად უნდა მოსაოს და გაანადგუროს საზოგადოებაში ეროვნული მსოფლმხედველობა. აი ასე უნდა გარდაიქმნას ქართველი საზოგადოება საზოგადოებრივ ნეოლიტურ საზოგადოებად, რომელიც მიიღებს ყველაფერს, რასაც დასავლური გლობალიზური იდეოლოგია შესთავაზებს“.

მაია დაფითი (ისაკაძე): ლგბტ მოქარაობა ჩვენი ერის ბენოზილია. ეს არის, ფაქტობრივად, ომი ქრისტიანობის, ზნეობის, მოქალისა და ადამიანობის წინააღმდეგ

17 მაისს საქართველოს „მეოცნებე“ ხელისუფლებამ დასავლელი „მეგობრების“ მითითებითა და „რჩევა-დარიგებით“ მთავრობის კანცელარიასთან მისასვლელი ყველა გზა ჩაკეტა და სოროსის ფონდიდან დაფინანსებულ „არასამთავრობო ორგანიზაციებს“ კორდონს მიღმა რამდენიმე საათით ლგბტ დროშის ფრიალის საშუალება მისცა. მანამდე კი პირბადიანმა ზონდერებმა დედაქალაქში ერთგვარი წმენდა ჩაატარეს და, ფაქტობრივად, ყველა ლიდერი, რომლებსაც საზოგადოების დარაზმვა მეტ-ნაკლებად შეეძლოთ, სრულიად უმიზეზოდ პოლიციის განყოფილებებში გადაიყვანეს. როგორც ჩანს, ხელისუფლებამ ეს გადაწყვეტილება მას შემდეგ მიიღო, რაც 12 მაისის სპეცოპერაციით შემოფოტებულმა დასავლეთმა ძალოვანი უწყებების მინისტრებს თითი უქნია და კატეგორიულად მოსთხოვა, 17 მაისს „ჰომოფობიასა და ტრანსფობიასთან ბრძოლის საერთაშორისო დღის“ აღნიშვნა უზრუნველყოთ. თუმცა, მიუხედავად ამისა, ხელისუფლებამ მხოლოდ გეგმა მინიმუმის შესრულება შეძლო და ამით თავისი ისედაც დაცემული პოლიტიკური რეიტინგი თითქმის ნულამდე დაიყვანა... რა პრეტენდენტი შექმნა ქვეყანაში „ოცნებამ“ ამ ქმედებით („ჰომოფობიასა და ტრანსფობიასთან ბრძოლის საერთაშორისო დღის“ აღნიშვნით) და რა დივიდენდებს მიიღებს ამის სანაცვლოდ „დემოკრატიული დასავლეთიდან“, „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება წმინდა მარინეს ეკლესიის წინამძღვარი, დეკანოზი დავითი (ისაკაძე).

ლი ვარ, ხელისუფლებას ნელს მიუთითეს, რომ „სა-ჭიროების შემთხვევაში“ ის ხალხი, რომლისთვისაც ლგბტ მოქარაობის ღონისძიება მიუღებელია, დაერ-გნა. სხვათა შორის, ამის წინააღმდეგ არც ის „ლი-ბერალები“ იძნაობდნენ, რომლებიც თითქმის სიყ-ვარულსა და შემხვარაბ-ლობას ქადაგებენ ტრანს-ფობიას. ამასწინათ ვნახე კად-რები, როგორ მიმართა ერთმა ლგბტ აქტივისტმა პარლამენ-ტის ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის სხდომაზე დეპუტატებს: „მეზიზღებით, თეთრო ჰეტეროსექსუალე-ბო“. ეს არის უკიდურესად აგრესიული, ზიზღის ენით მო-ლაპარაკე ადამიანების ჯგუ-ფი, რომელსაც აქვს პრივილე-გია, ასე საჯაროდ გამოხატოს სიძულვილი. თუმცა, სხვამ რომ მიმართოს მათ ანალოგი-ური სიტყვებით, დარწმუნებუ-ლი ვარ, ციხეში გაუშვებენ ან, უკეთეს შემთხვევაში, იმ პი-როვნების წინააღმდეგ წავა სა-შინელი კამპანია, რომ საშინ-ლად აგრესიული და ჰომოფო-ბია და ა.შ. აი ეს ადამიანები გველაპარაკებიან დღეს ზნე-ობაზე, დემოკრატიასა და უფლებებზე, ადამიანობა, იკლ სეიფტი, მოგეხსენებათ, ლგბტ მოქარაობის მთავარი იდეოლოგია, რომელმაც 1987 წელს ჰომოსექსუალების ყურ-ნალში სკანდალური ტექსტი გამოაქვეყნა. მასში დაუფარა-ვად არის გამოვლენული ის აგრესიული, ექსტრემისტული დამოკიდებულება ნორმალუ-რი სექსუალური ორიენტაცი-ის ადამიანების მიმართ, რაც ამ ე.წ. უმცირესობებს, როგ-ორც თითქმის ჩაგრულ ჯგუ-ფებს, თავიდანვე ჰქონდათ. ეს ერთი. ახლა რაც შეეხება კანის ფერზე ხაზგასმას, მან თქვა „თეთრი ჰეტეროსექსუალი“. არის თუ არა ეს რასობრივი ნიშნით დისკრიმინაცია, რა-სიზმი? მე არ მომისმენია ამ ფაქტზე არც ერთი უფლება-დამცველი ორგანიზაციის შე-ფასება. რატომ? მე რომ გამე-კეთებინა ასეთი რასისტული განცხადება, გაჩუმდებოდ-ნენ? აი ეს არის ზუსტად ის ორმაგი სტანდარტი, რომე-ლიც მათ ამხელს და ამიშვ-ლებს, საზოგადოება კი ყველა-ფერს ხედავს და, საბედნიე-როდ, მიუხედავად გამაგებუ-ლი „ლიბერალური“ პროპაგან-დისა, ყველაფერს ხედავს... — დავუბრუნდეთ დასა-ვლეთის წინეხის თემას. ვთქ-ვით, ხელისუფლება არ დაე-

რებით, ახალგაზრდებში, ან-ტიდასავლური და „ანტილი-ბერალური“ განწყობა დღი-თიდღე იზრდება. ეს ნათლად გამოჩნდა 13 მაისის დამის აქ-ციასზეც. თქვენი აზრით, რა განაპირობებს ამას მაშინ, როცა სატელევიზიო მედი-ის უდიდესი ნაწილი აბსოლუ-ტურად საპირისპირო პროპა-განდაც ეწევა? — ერთია, რას აჩვენებს ტე-ლევიზია, რით წამლავს, აბრ-მავებს ადამიანებს, და მეორე — რა ხდება თვითონ მოქალა-ქის ყოველდღიურ ცხოვრება-ში. რა პროპაგანდაც უნდა მუ-შაობდეს, დღეს საზოგადოება ნათლად ხედავს, რომ ის, რას-აც ვილაყ ეძახის ადამიანის უფლებებს, სინამდვილეში ადამიანის გარყვნა და დაცე-მაა; ხოლო ის, რასაც ნორმად აცხადებენ, ყოველგვარ ზნე-ობრივ ნორმას სცილდება. მე-ორეც — თანამედროვე „ლიბ-ერალიზმი“ უკვე ისეთი რეა-ლური იდეოლოგიაა, რომელიც, მენ-ლია, საზოგადოების ისე დაბ-რმავება, რომ ვერ მიხვდეს, რასთან აქვს რეალურად საქ-მე, თუმცა ვფიქრობ, რომ ეს საკმარისი არ არის. როგორი მუხტიც უნდა იყოს, საზოგა-დოებაში მაინც უნდა გამოჩ-ნდნენ ლიდერები, ადამიანები,

— მაშაო, 17 მაისს ხელის-უფლებამ თბილისის ქუჩებ-ში, ფაქტობრივად, ერთგვარი სპეცოპერაცია ჩაატარა იმ-ისთვის, რომ სოროსის გრან-ტით დაფინანსებულ რამდენ-იმე „არასამთავრობო ორგა-ნიზაციას“ მთავრობის კან-ცელარიასთან ლგბტ დროშა აეფრიალებინა. რა ნიშნავს ეს ჩვენთვის — საზოგადოების-თვის და რას უნდა ველოდოთ ამ პროცესების კვალდაკვალ მომავალში? — პირველ რიგში, უნდა ით-ქვას, რომ ევროკავშირის მხრ-იდან ხელისუფლებასზე ძალი-ან დიდი წნეხია, ასოცირების შეთანხმებიდან გამომდინარე. ამდენი ხანია, ლგბტ მოქარა-ობა გეგმავდა ამ ღონისძიებას და დიპლომატიური კორპუსი პირდაპირ, როგორც წარმარ-თველი ძალა, ისე გაუძღვა მათ. ამ ადამიანების მიმართ, „სექსუალური უმცირესობებს“ გვულისხმობ, არანაირი ფო-ბია არ მაქვს, პირიქით, მეცო-რეობა, რადგან უმცირეს ცოდვაში ცხოვრობენ, მაგრამ ფაქტია: მათ „უფლებებზე“ მუდმივ აპელირებას კარგად იყენებენ ის ძალები, რომლებ-საც სამიზნეში ჰყავთ ამოღე-ბული, როგორც ეკლესია, ისე მთლიანად ქართველი საზოგ-ადოება და, საკმარისია, რამე ფორმით ქვეყანაში ეროვნუ-ლი ინტერესები, ეროვნული თვითმყოფადობის დაცვის სურვილი გამოვლინდეს, მაშ-ინვე იწყება იარაღების მიკე-რება „ფაშისტი“, „ნაციონალი“, „ჰომოფობი“... ასე ხდებ-ბა ნიადაგის შეზღუდვა რაპრინული პოლიტიკის-თვის, რომელიც გრძელ-დება პარსკაპტივში

მთლიანად უნდა მოსაოს და გაანადგუროს საზოგ-ადოებაში ეროვნული მსო-ფლმხედველობა. აი ასე უნდა გარდაიქმნას ქარ-თველი საზოგადოება საბ-ოლოდ ნეოლიტურ საზოგადოებად, რომელიც მიიღებს ყველაფერს, რასაც დასავლური გლობალიზური იდეოლოგია შესთავაზებს. რაც შეეხება ხელისუფლებ-ას, დღეს მმართველ გუნდში, ალბათ, არის ხალხი, რომელ-საც არ მოსწონს ის, რასაც და-სავლეთიდან კარნახობენ, მაგრამ, კიდევ ვიმეორებ, მათ-ზე პირდაპირ მიდის პოლიტი-კური ტერორი. ადრე დასა-ვლეთი, ასე თუ ისე, მაინც ცდი-ლობდა, რაღაცით შეეფუთა ეს ტერორი, მაგრამ დღეს ამა-საც აღარ აკეთებს. არ მოეწონ-ებათ რამე — გამოგზავნიან რომელიმე არც ისე მაღალი რანგის მოხელეს და ის, ფაქ-ტობრივად, თითის ქნევით იძ-ლევა ინსტრუქციებს. აი, ეს არის მათი დემოკრატია და ადამიანის უფლებები, საზო-გადოებას კი, რომელსაც ეს არ მოსწონს, ერთი ხელით აწ-ინებენ, მეორეთი თვალში ნა-ცარს აყრიან... — წნეხი ახსენეთ და, მოდი დავაკონკრეტოთ, რა ფორ-მით ხორციელდება ხელის-უფლებასზე ეს წნეხი... — პირდაპირ ბრძანების, დი-რექტივის, მუქარის ფორმით, რომ, რაღაც უნდა დაუჯდეთ, სექსუალურ უმცირესობებს მისცენ მათთვის სასურველ დროსა და ადგილას ნებისმიე-რი ღონისძიების გამართვის საშუალებას. დარწმუნებუ-

«ის ადამიანები, რომლებიც ნაკოპოლიტიკის ლიბერალიზაციას ხელს შეუწყობენ, პირველ რიგში, საქუთარი შვილების, საგოგლოსა და, რას მთავარი, დეპრესიის მონივრულად დაკვირვება არიან; და რას მალე გათავისუფლება ქვეყანა ასეთი ხალხის მმარ-თველობისგან, მით უკეთესი. ამ ხალხს არ აქვს არც მორალუ-რი, არც ზნეობრივი და საერ-თოდ, არანაირი უფლება, ქვე-ყანა რომ მართოს. ყოველთ-ვის მიმართა და დღესაც იმ აზრზე ვარ, რომ ძალაუფლე-ბა ასეთი ადამიანების ხელში ტრავმულია.» — ესაუბრა ჯაბა ჟვანია

რომლებიც განათლებით, ნე-სიერებითა და რწმენით იქნე-ბიან სამაგალითო. — დღეს ხედავთ პოლიტი-კურ ასპარეზზე ასეთ ადამი-ანებს? — მე შეიძლება ბევრ რამეს და ვინმეს ვხედავ, მაგრამ, როგორც ჩანს, ყველაფერი თავისი დრო აქვს. ჯერჯერო-ვით საქართველოში არ არის გარემო, რომ საღ ძალებს პროცესების მართვის რესურ-სი ჰქონდეთ, თუმცა მე ვადე-ვებდი თვალყურს, ამ დღეებ-ში რაც ხდებოდა, და, სიმართ-ლე გითხრათ, ახალგაზრდე-ბის აქტიურობამ, მათმა ერ-თიანობამ გამაკვირვა. ეს ნამ-დვილად არის იმდენი მომცე-მი და ვფიქრობ, სწორედ ამ გულანთებულ ახალგაზრდე-ბში ჩამოყალიბდებიან მომავ-ლი ლიდერები — განათლებუ-ლი, სუფთა, ნებისი და პატი-

„კლუბური ნარკოტიკი ყველგან ტრიალებს და საქართველოც არ არის გამონაკლისი. კლუბ „ბასიანის“ ნარკომადგენლები კი ცდილობდნენ, თავი ანებლოზებად გაეხსენებინათ, როდესაც ლაპარაკობდნენ, რომ „ბასიანი“ იყო ერთადერთი კლუბი, რომელშიც ნარკოტიკები არ ტრიალებდა. რომის პაპზე მეტ კათოლიკობაზე თავის დადება ძალიან სასაცილოდ გამოიყურება“.

ჯერ კიდევ 10 წლის წინათ ჩემს საავტორო ბლოგებში ვწერდი: „თუკი საქართველოში ე.წ. ლიბერალური აქტივობები ასეთი მახინჯი ფორმებით ვაგრძელებდა, ამას აუცილებლად მოჰყვება ფაშისტური იდეოლოგიის გააქტიურება და ამ იდეოლოგიის ჯგუფების გამოჩენაც. ვინაიდან ის, რასაც დღეს საქართველოში ეს ე.წ. ლიბერალური აქტივობები, არის არა მხოლოდ აქტივობა, უფლებების მოთხოვნა, არამედ პირდაპირი და მახინჯი პროპაგანდა. ასეთ რადიკალურ ქმედებებს კი აუცილებლად მოსდევს შესაბამისი რადიკალური უკუქმედებები“.

საიდან და რატომ დავსვი 10 წლის წინათ ასეთი უტყუარი დიაგნოზი? ეს უმარტივესია, ასეთ გამოცდილებას იძლევა მსოფლიოს ისტორია დასაბამიდან დღემდე. იქ, სადაც ნორმალურობას უარყოფენ და რომელიმე რადიკალურ მხარეს იხრებიან, ამას, ადრე თუ გვიან, აუცილებლად მოსდევს საპირისპირო რადიკალური ძალების გააქტიურება და გამარჯვება. თუ კარგად ჩავუკვივებით, აღმოვაჩინებთ, რომ ევროპის მონინავე ქვეყნებში XIX-XX საუკუნეში „შემოვლი-გინებული“ ზედმეტი თავისუფლება, „სექსუალური“ თუ კიდევ სხვა ტიპის რევოლუციები სწორედ შუა საუკუნეებში იქ მძვინვარე ინკვიზიციის შედეგია, უფრო ზუსტად, მისი უკუქმედები. უახლესი ისტორიიდან შეგვიძლია გავისვენოთ ირანის ისლამური რევოლუცია, როცა პირიქით მოხდა — გასული საუკუნის 50-60-იანი წლების აღვირახსნილობა შირაათის კანონებმა ჩაანაცვლა. პირდაპირ ვამბობ: მე ვარ ის ადამიანი, რომელსაც არ სურს, თბილისის ქუჩებში ქალი ჩადრით დადიოდეს, ხოლო პომოსექსუალებს ხეებზე კიდებდეს ე.წ. კონსერვატორულად განწყობილი ბრბო. სწორედ

ბერა, გაგვიჩვენე ბერა კონსტიტუციას და დაგვასვენე!

ლიან სუსტი „არგუმენტი“ საამისოდ, ფსიქოლოგიებიც დამეთანხმებოდა. სინამდვილეში, საქმე ისაა, რომ წლებია, მოზარდი ზის ტელევიზორთან და უსმენს შეურაცხყოფელ გამოსვლებს აგრესიული „ლიბერალისტებისა“, რომლებიც ქართველებს უწოდებენ „ბნელებს“, „ბოროტებს“, „ჩამორჩენილებს“, „განუვითარებლებს“ და ა. შ.; წლებია, ადამიანები ის-

და გაა...მეინეთ სახლში! (სალომე ბარკერი); „მოდი, ბერი ვიყო, რომ მოვტ...ათ ამთ კარგის ტ...კები!“ (სათუნა გოგებაშვილი); „ვილაც ყ...ე სამართალდამცველი თმაში მწვდა!“ (მათე ხიდაშელი) — აი ამ ყოველივეს რომ ისმენს მოზარდი და უყურებს, რომ სახელმწიფოს მხრიდან არანაირი რეაგირება არ არის, ეს, რა თქმა უნდა, ინვესტაციაა და არა მხოლოდ ეს მოზარდი, არამედ საქართველოს მოსახლეობის უდიდესი ნაწილიც იქ მხოლოდ იმიტომ მიდის, რომ გონებითა და მსოფლმხედველობით მახინჯმა ამ ათასმდე ადამიანმა მართლა არ გადაიწყვიტოს მათი ქვეყნის ბედი. მინდა, აქვე ვიკითხო: კონსტიტუციაში რატომ გვინერია, რომ „საქართველოში ძალაუფლების წყარო არის ხალხი“? ყველამ ვნახეთ, რომ ამ ქვეყნის მოსახლეობის 90 პროცენტზე მეტი პროპაგანდისა, ნაკორმანების მიერ პრემიერმინისტრის გადაყენებისა და ა. შ. არა-დაპირი მონოდებები, მედია და არაერთი ოპოზიციონერი პოლიტიკოსი კი პირდაპირ ცხვირში გვტყნიან იმას, რაც ხალხისთვის მიუღებელია. იქნებ, პირდაპირ კონსტიტუციაში ჩაგვიწერონ, რომ ამ ძველანაში ძალაუფლების წყარო არის ის ათასი თუ ათას ხუთასი მახინჯი მსოფლმხედველობის „ლიბერალისტი“, რომლებსაც უცხოური დონორი მხარე უზრუნველყოფს? აქ როგორც ჩანს, ამ მიმართულეობითაც „ბერას სიტყვას“ ელოდებიან მავანნი და მერე ამასაც უპრობლემოდ ჩანერენ კონსტიტუციაში. მოგესვენებათ, ბიძინა ივანიშვილს თავის დროზე ძალიან მოსწონდა საკუთარ ხალხთან და თავის მთავრობასთან ურთიერთობის „ეპისტოლარული ფანრი“ — დაწერდა რამე ვრცელ ეპისტოლეს და იქ აყალიბებდა „ნართალად“, თუ როგორ სურდა კონკრეტული საკითხის მოგვარება. და ეს საკითხიც ზუსტად ისე გვარდებოდა მეორე დღესვე. ბერა ივანიშვილიც, როგორც ჩანს, ბაძვს სამავალით მამას. ოღონდ იგი არა ეპისტოლარულ, არამედ რეპი-სტოლარულ ფანრზეა გადასული — რეპავს ხოლმე იმას, როგორ ხალხისთვის მიუღებელია. იქნებ, გაგვიჩვენე ბერა კონსტიტუცია და დაგვასვენე!

თურქების ფიზი მნაჲს, ბოლო გაგვიჩვენე!

ავიაკომპანია „ჯორჯიან ეარვეისმა“ „ტავ ურბან ჯორჯიას“ უპასუხა: „გვსურს, გამოვეხმართ თბილისის საერთაშორისო აეროპორტის მმართველი კომპანიის, „ტავ ურბან ჯორჯიას“ კომენტარს ავიაკომპანია „ჯორჯიან ეარვეისის“ დამფუძნებლის, თამაზ გაიაშვილის, განცხადებაზე. „უპირველეს ყოვლისა, მოგახსენებთ, რომ „ტავ ურბან ჯორჯიას“ ცინიკური განცხადება უსაფუძვლოა და ემსახურება საზოგადოების შეცდომაში შეყვანას. ბოლო ხუთი წლის განმავლობაში „ტავ ურბან ჯორჯიას“ მხოლოდ იმაში, რომ მგზავრი მიდის ტერმინალიდან თვითმფრინავამდე, გადაეუხადეთ 43 მილიონ ლარზე მეტი (43 408 817 ლარი). ეს მაშინ, როდესაც ჩვენს მგზავრებს თავად ვუწვევთ ყველანაირ სახმელეთო მომსახურებას. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ნათელია, რომ „ტავ ურბან ჯორჯიასის“ ერთ მგზავრზე გადახ-

ფორმისაა, მაშინ როდესაც აეროპორტი ქვეყნის სავიზიტო ბარათს წარმოადგენს და ტურისტის გაცნობაც ქვეყანასთან აქედან იწყება. კიდევ ერთხელ გთხოვთ და მოგინოდებთ, თუ თვლით რომ საქართველოში აუცილებელია ეროვნული ავიაკომპანიის არსებობა და თუ ფიქრობთ რომ „ტავ ურბან ჯორჯიას“ ვერ უნდა გვიმლიდეს ხელს ავიაბილეთების გათვალისწინებით, — ნათქვამია „ჯორჯიან ეარვეისის“ წარმომადგენლების განცხადებაში. ქართული ანდაზა: „ფიცის მწამს, ბოლო მაკვირვებს“ სწორედ იგი, რომ „ტავ ურბან ჯორჯიასზე“ ნათქვამია. „ტავ ურბან ჯორჯიას“ ფიცს კიდევ დაიჯერებდა კაცი, რომ არა ერთი გარემოება: სტამბოლის აეროპორტები სატრანზიტო ჰაბია აზიიდან ევროპისა და ამერიკის მიმართულებით მფრინავი ავიაკომპანიებისათვის. ერთადერთი მათი კონკურენტი რეგიონში მხოლოდ თბილისის აეროპორტია. სწორედ ამიტომ უჭირავთ მათ თბილისში მალაღობის ფასები, რათა სტამბოლის ალტერნატივა მოსპობონ. და სწორედ ამიტომ მართებულად ედავება მათ „ჯორჯიან ეარვეისი“. დასასრულ, ერთი რიტორიკული კითხვა: მთავრობავ, გესმის?

ფარისევლები

მაიკ პომპეო: აზერბაიჯანის შეერთებული შტატები ელოდება იმ დღეს, როდესაც საქართველოს ნატოში მიასალაბა

საქართველოს პრემიერმინისტრი გიორგი კვიციანი 21-23 მაისს სამუშაო ვიზიტით ამერიკის შეერთებულ შტატებს ეწვია და აშშ-ის სახელმწიფო მდივან მაიკ პომპეოს შეხვდა. „საქართველო არის უმსხვილესი კონსტიტუციური ნაციონალიზმის არანაირი სახელმწიფოთა შორის ავლანეთის მისიაში. 32 ქართველი სამხედრო შეენიარა მშვიდობისა და სტაბილურობის უზრუნველყოფის საქმეს. აშშ აფასებს საქართველოს თავგანწირვას და ძალიან მადლიერი ვართ თქვენი მხარდაჭერისთვის ამ მნიშვნელოვან მისიაში... პრეზიდენტი ტრამპი ბუქარესტის 2008 წლის საპიტიტის გადაწყვეტილებას მხარს უჭერს და ამერიკის შეერთებული შტატები ელოდება იმ დღეს, როდესაც საქართველოს ნატოში მიესალმება“, — განაცხადა აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა მაიკ პომპეომ საქართველოს პრემიერ-მინისტრ გიორგი კვიციანთან შეხვედრის შემდეგ. რამდენიმე დღის წინათ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა დონალდ ტრამპმა გააკრიტიკა ალიანსის წევრები, რომლებიც, მისი

უცნაოების თანახმა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მათგან მომდინარე მთავარი საფრთხე არის ის, რომ გარეგნობით არ განსხვავდებიან საზოგადოების ჯანმრთელი წევრებისგან. მათ ისწავლეს ისა შენიღბვა, რომ თავიანთ პატიოსან თანამოქმედებზე უკეთესად გამოიყურებიან. თუმცა სიძველეს რომ არ მოვუსდინოთ და საქმეები ვნახოთ, რთული არ არის ამ არსებების არსის დანახვა. მათი ჭკუისა და ნებისყოფის ძალა კონცენტრირებულია ვინაირობა ეგოისტურ საქმეებში. ისინი გადაიჩინებენ სახელმწიფოსა და საზოგადოების კატაგორიებით ფიქრს. ისინი მხოლოდ თავიანთ თავზე ფიქრობენ.

უცნაოების ნგრევა და კასნიჭაპირობა ტექნოლოგიით «ვირთხების გეგმა»

გლობალურმა ძალებმა სპეციალურად ყოფილი საბჭოთა კავშირის მართლმადიდებელი ხალხებისათვის შეიმუშავეს ტექნოლოგია, რომელიც ცნობილია სახელწოდებით — «ვირთხების გეგმა». ამ ტექნოლოგიის მიზანია სოციალური კონსტრუქციის მთავარი კვანძების, უხილავი საფუძვლებისა და ბმულების დანგრევა, დაქუცმაცებულობის, გაუცხოების ატმოსფეროს შექმნა, როდესაც თითოეული ადამიანი მხოლოდ თავის თავზე ფიქრობს და არ არსებობს ცნება «ჩემიანი». ამის მისაღწევად აუცილებელია, წინ წამოინიოს რაციონალური, ამწუთიერი ეგოისტურ-პრაგმატული მოტივები და დაინგრეს ზნეობა. დანგრეული ზნეობის საუკეთესო მარკერი, მაჩვენებელია საქციელი, როცა ადამიანი ლალატობს თავისიანს.

ამ ტექნოლოგიის არსი ნათლად ჩანს ვირთხების მაგალითზე. ეს ცხოველები, პირველ რიგში, ცნობილი არიან დაუფრეხებელი სიცოცხლისუნარიანობით. ასეთი სიცოცხლისუნარიანობის საფუძველი მათ სოციალურ ერთიანობაშია. ვირთხები სოციალური ცხოველები არიან. ერთად მიდიან «საქმეზე», ერთმანეთს ეხმარებიან, იცავენ, თუ აქვთ შესაძლებლობა, გამოჰყავთ დაჭრილები «ბროლის ველიდან». ვირთხები თავს ერთიან, მთლიან ორგანიზმად აღიქვამენ და იქცევიან კიდევ, როგორც მთლიანი ორგანიზმი. ისინი სწრაფად ცვლიან ინფორმაციას, სწრაფად აფრთხილებენ ერთმანეთს საფრთხეზე, გადასცემენ თავდაცვის უნარ-ჩვევებს.

ვირთხების წინააღმდეგ ბრძოლის ყველაზე ეფექტური ხერხი დაფუძნებულია მათი თავდაცვის დარღვევა-განადგურებაზე. და, რადგან თავდაცვას საფუძვლად უდევს ზნეობრიობა, ეს ხერხი მიმართულია ზნეობის დანგრევისკენ. შეუძლებელია ერთბაშად ყველას ზნეობის დანგრევა. მისი განადგურება შეიძლება თითოეულისთვის ცალ-ცალკე, ისიც არა უცებ, არამედ თანდათანობით. ამისათვის ქმნიან პირობებს, როცა რაციონალური ლოგიკა იძენს გადამწყვეტ მნიშვნელობას ფიზიკური გადარჩენისთვის. მთავარია, აიძულო, გადადგას პირველი ნაბიჯი — ჩაიდინოს ისეთი საქციელი, რომელსაც აქამდე ტახტზე ედო.

ეს კითხვაა ასე.

* დიდ და ძლიერ ვირთხას დიდხანს აშიშმობენ, შემდ-

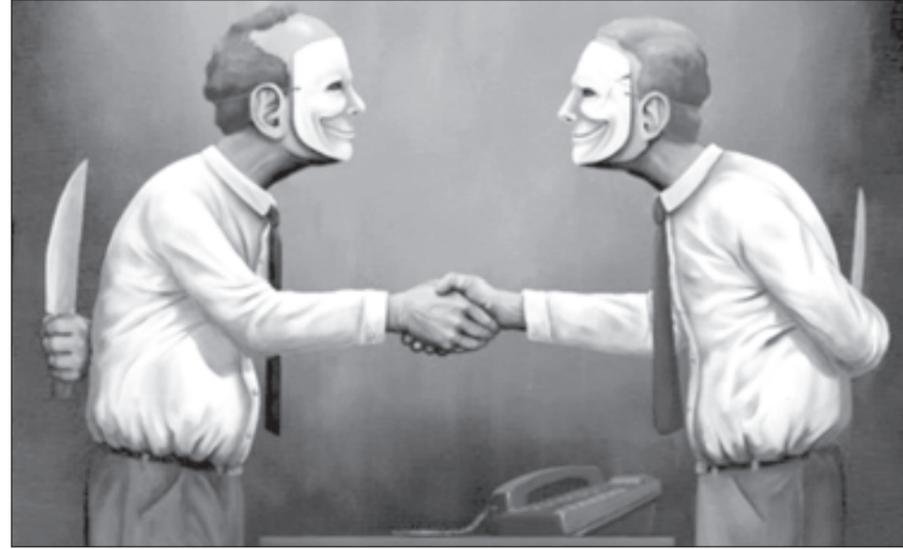
გე მას გალიაში ჩაუგდებენ მკვდარ ვირთხას. ცოტა ხნის ფიქრის შემდეგ ის შეჭამს მკვდარ თანამომქმს. რაციონალური ლოგიკა კარნახობს: ეს უკვე აღარ არის თანამომქმე, ეს მხოლოდ და მხოლოდ საკვებია. მისთვის უკვე სულერთია, მე კი გადარჩება მინდა. ე.ი., უნდა შევჭამო.

* მეორე ჯერზე უზნეობის თამასას უფრო მაღლა სწევინ. ამჯერად კაცობრიობისთვის განკუთვნილს გალიაში უგდებენ ცოცხალმკვდარ ცხოველს. ახალი «საკვები» თითქმის მკვდარია, მაგრამ ჯერ კიდევ ცოცხალი, და ისევ რაციონალური ლოგიკა კარნახობს გადარჩევისკენ: «ის მინც მოკვდება, მე კი სიცოცხლე მინდა» და ვირთხა კვლავ ჭამს თანამომქმს — ამჯერად, პრაქტიკულად, ცოცხალს.

* მესამე ჯერზე უკვე გალიაში აგდებენ ცოცხალ და ჯანმრთელ «საკვებს». ძლიერ ვირთხას კვლავ ჩაერთვება რაციონალური ლოგიკის ალგორითმი. საკვები არაფერი არაა მაქვს, — ეუბნება თავის თავს. რა აზრი ექნება, თუ ორივე დავიღუპებით? დაე, გადარჩეს ძლიერი. და ძლიერი გადარჩება.

ყურადღება მიაქციეთ — ვირთხას გადაწყვეტილების მისაღებად ყოველ ჯერზე სულ უფრო ნაკლები დრო სჭირდება. ამასთანავე, უზნეობის დონე ყოველი ჭამის წინ სულ უფრო მაღლდება. ცოტა ხნის შემდეგ ვირთხა საერთოდ აღარ ფიქრობს. ის თანამომქმებს განიხილავს, როგორც საკვებს. როგორც კი გალიაში ჩაუგდებდნენ ახალ ვირთხას, მაშინვე ეტყვიანოდა და ჭამდა. იმ მომენტისა, როცა საერთოდ აღარ ფიქრობდა, ეჭამა თუ არა, მისი ზნეობა დაინგრა. ამის შემდეგ ვირთხას აბრუნებდნენ თანამომქმებთან, იმ გარემოცვაში, საიდანაც თავის დროზე წამოიყვანეს. ეს აღარ იყო ძველებური ვირთხა. ეს უკვე იყო არსება ზნეობის გარეშე. **თავის მოქმედებაში ის ხალხ-კაცანალოდ მხოლოდ ეგოიზმის ლოგიკით.** მაგრამ ამის შესახებ არ იცოდნენ გარშემო მყოფებმა. მათ მიიღეს ის და სრულიად მიენდვნენ.

ძალიან მაღე არსებას, გარეგნულად ვირთხის მსგავსს, გაუელვებად ხოლმე აზრი: რატომ უნდა ვეძებო სადაღაც, როცა ირგვლივ უამრავია თბილი და ახალი საკვები? რაციონალური ლოგიკა განსაზღვრავდა მოქმედების ხასიათს.

სანამ ადამიანს გულწრფელი კომიანთ მოწოდებაი თავისუფლებაზე, ბედნიერებასა და თანასწორობაზე, სანამ მუშაობენ «ელექტროკატად», ღაღინან არჩვენებაზე ან მონანილოვან «ფიკად რეკონსტრუქციი», ისინი, ისა, რომ ვერაჟი ათვითხრობიარაბენ, ქვინან სისტემას, რომელიც უოგს და აგრაპლავს «ვირთხების გეგმას». ღაღს ადამიანები ჭამენ ერთმანეთს, დაუფარავად თუ მოტყუებით

ვირთხის მჭამელი ირჩევდა მსხვერპლს და ჭამდა. ძალიან მაღე ის მიდიოდა დასკვნამდე, რომ ყველაზე ოპტიმალური ვარიანტია არა ვირთხის თავდასხმა მსხვერპლზე, არამედ ამის გაკეთება თანამომქმებისგან მალულად. შემდეგ ჯერზე ეს ვირთხა ამა თუ იმ საბაბით შეიჭყუებდა ხოლმე თავის მსხვერპლს მოფარებულად ადგილას და იქ ჭამდა.

როდესაც ვირთხების კომუნა დარწმუნდებოდა, რომ მათ შორის არის ცხვრის ქურქში გახვეული მგელი, ვირთხები ტოვებდნენ ამ ადგილს. ეს ხდებოდა ასიდან ასივე შემთხვევაში. ცხოველებს თითქოს ეშინოდათ, არ მოსწონდათ იყენებენ ტრანსფორმირებული ვირთხის ფლუიდებით. ეშინოდათ, მას არ დასგავსებოდნენ. ინსტიქტით გრძნობდნენ: თუ მათი ცნობიერება შეინოვდა ახალ განწყობებს, შეიქმნებოდა საზოგადოება, რომელსაც არ ექნებოდა არავითარი შემაკავებელი ფაქტორი — მოლაღატების, ეგოისტი მომხმარებლების საზოგადოება. **უზნეობის ატმოსფერო დაანგრევა სოციალური დაცვის მიქან-იზმის და ყველა დაიღუპებოდა.**

ჩნდება კითხვა: რატომ ტოვებდა ვირთხების საძმო თავის სამყოფელს, რატომ არ ანადგურებდა «მეფის»? ამ საქ-

ციელში არის ღრმა აზრი. კონცეპტუალური გონი, რომელიც მოცემულ შემთხვევაში შეიძლება ჩაითვალოს ინსტიქტად, თვლიდა, რომ ლიკვიდაციაში მონანილოვას მიიღებდნენ ყველაზე ძლიერი არსებები, საზოგადოების ელიტა. ვინ იცის, რა დაემართებოდა მათ, როცა უზნეო თანამომქმის ცოცხალ სხეულს კბილებით დაგლეჯდნენ? ხომ არ დასწეულდებოდათ ისინი მანკიერებებით? **ვირთხებსაც კი არ სურს, იცნოვრონ სამოქალაქო საზოგადოებაში, რომელიც აბაბულია ერთმანეთის წინააღმდეგ მუდმივ ომზე, რომელიც მრავალ ნაწილად ვირთხების ადამიანებზე ჭკვიანები არიან. როცა მართებულად ვიზოვან რა, რომ ეგოიზმის რაციონალური ლოგიკით მოინახლება ვირთხების ელიტა, ტოვებენ იმპარობას და მიდიან სხვა ადგილას.** თუ ვივითარი შემაკავებელი ფაქტორი — მოლაღატების, ეგოისტი მომხმარებლების საზოგადოება მასთან ერთად ცხოვრება, ადვილი დასაშვებია, რომ სხვა ძლიერი ვირთხები, ე. ი. ელიტა მიბაძავს ამ გადაგვარებულის უზნეო რაციონალურ ლოგიკას (ცუდი მაგალითი გადამდებია, ცნობილი ფენომენია). ვირთხების ერთი მეფის? ნაცვლად

გაჩნდებოდა «მუტანტების» კასტა, რომელსაც არ ექნებოდა პრინციპები და იოლად დაამარცხებდა ტრადიციულ ელიტას. შემდეგ მოქმენდნენ ხერხს ახალი წესრიგისთვის მიენიჭებინათ სამართლიანობისა და კანონიერების სტატუსი. თუ კიდევ უფრო შორს წავალთ ფანტაზიებში, ლოგიკა მიგვიყვანს დემოკრატიული საზოგადოების შექმნასთან. ახალი საზოგადოების წევრები კი თვითონ აირჩევენ მათ, ვისთვისაც ისინი საკვები იქნებოდნენ.

ასეთი ტრანსფორმაციისგან ვირთხებს იცავს თავისუფლების არარსებობა, ადამიანური გავებით. ისინი ხელმძღვანელობენ ინსტიქტით. ინსტიქტში საზოგადოების მთავარ ფუნქციონარად განსაზღვრავს არა საკვებს და არა ცალკეული ვირთხის სიცოცხლეს, არამედ ზნეობას.

ეს არის საძირკველი, რომელზეც აშენებულია ნებისმიერი სოციალური კონსტრუქცია, მისი მთლიანობის დასაცავად ვირთხები ტოვებენ სენის გავრცელების წყაროს. ინარჩუნებენ რა საძირკველს, ვირთხები ინარჩუნებენ ერთიან საზოგადოებასაც ფასეულობების ტრადიციული სკალით, შედეგად გადარჩებიან, როგორც სახეობა.

ადამიანების საზოგადოებას ასეთი ინსტიქტი არ აქვს, მაგრამ დაფუძნებულია ზნეობრიობაზე. თუ ადამიანი ზნეობას დაკარგავს, დაკარგავს საზოგადოების შემაკავებელ მექანიზმს.

საზოგადოების დაშვაცაცების გოლო სტადიად მიიჩნევა მომენტი, როცა ის გადაიტყუება ბათითოქაცატაული ინფორმაციის ერთობლიობად. ჩნდება საშინელო მასალა ახალი მსოფლიო დენსიზისთვის.

ცსურთ, მიიღოთ იმ პროცესების სურათი, რომელიც მსოფლიოში მიმდინარეობს? შეხედეთ მაგიდას, რომელსაც უზიხართ. დევეს სხვადასხვა მასალისგან დამზადებული სხვადასხვა საგანი. თითოეული საგანი თითქოს ამა თუ იმ ხალხის პირველსახეა. საგნები თვითმყოფადია. სანამ ისინი მთლიანია, მათგან შეუძლებელია რაღაც ერთის შექმნა.

მაგრამ, თუ ყველაფერს — კერამიკისგან დამზადებულ საფერფლეს, ქალაქს, პლასტიკის საგნებს, დავუვავთ, რომელიც აბაბულია ერთმანეთის წინააღმდეგ მუდმივ ომზე, რომელიც მრავალ ნაწილად ვირთხების ადამიანებზე ჭკვიანები არიან. როცა მართებულად ვიზოვან რა, რომ ეგოიზმის რაციონალური ლოგიკით მოინახლება ვირთხების ელიტა, ტოვებენ იმპარობას და მიდიან სხვა ადგილას.

თუ ვივითარი შემაკავებელი ფაქტორი — მოლაღატების, ეგოისტი მომხმარებლების საზოგადოება მასთან ერთად ცხოვრება, ადვილი დასაშვებია, რომ სხვა ძლიერი ვირთხები, ე. ი. ელიტა მიბაძავს ამ გადაგვარებულის უზნეო რაციონალურ ლოგიკას (ცუდი მაგალითი გადამდებია, ცნობილი ფენომენია). ვირთხების ერთი მეფის? ნაცვლად

ადამიანთა საზოგადოების ნგრევა სოციალურად «ვირთხების გეგმის» ტექნოლოგიით. ღარტყმა კონსტრუქციული უცნაოების დანგრევაზე, ყველა ხერხით ამოხანთავან ხნებას — ჩემიანი, თვისი

ტრანსფორმაციისგან ვირთხეზს იცავს თავისუფლების არარსებობა, ადამიანური გაბეჭობით. ისინი ხელმძღვანელობენ ინსტინქტით. ინსტინქტი საზოგადოების მთავარ ფასეულად განსაზღვრავს არა სპეცებს და არა თვით ცალკეული ვირთხის სიცოცხლეს, არამედ ზნეობას.

მიიჩნევს. და ეჭვიც არ ებარება, რომ სინამდვილეში შენ „ვირთხების მეფე“ ხარ. ის გენდობა, შენ კი მას შეჭამ.

„ვირთხების მეფეების“ რაოდენობა თანამედროვე საზოგადოებაში სულ უფრო მატულობს. ისინი ყველაზე საშიშნელი მტაცებლები არიან. ისინი ერთიანდებიან დაჯგუფებებში და თანამემამულეებს, მხოლოდ როგორც საკვებს უყურებენ. როდესაც ალმონარინს „ჭამხარობა“, რომ საკუთარი ბედნიერების ანება შეიძლება სხვისი უპედურებაზე, თავდაპირველად ზიანს მოქმედებდნენ — ხალხს საკაროდ, დაუფარავად ჭამდნენ, შემდეგ ბათონით ცნობიერებას, რომ ყველაზე მოტივალური ვარინანტია, — შუაგულ ლამაზი, გაღალღარდობანი სიტყვების საზურგელის ქვეშ.

ეკრანებიდან გადმოიღვარა დაპირებებისა და მაღალფარდოვანი სიტყვების ნაკადი თავისუფლებასა და თანასწორობაზე. იმთავითვე „მეფეები“ არ აპირებდნენ დაპირებების შესრულებას. მათთვის ეს იყო „საკვების“ მიტყუების საშუალება. ისინი მიიწვევდნენ საზოგადოების საკვანძო ნერტილებში, რათა ლამაზი სიტყვების საფარქვეშ თავისიანები შთაენთქათ. ყოველ წელს აღივსებოდნენ ახალი ძალებით, ხდებოდნენ უფრო ძლიერები, გაქნილები და სახიფათოები. მათგან მომდინარე მთავარი საფრთხე არის ის, რომ გარემოში არ განსხვავდებიან საზოგადოების ჯანმრთელი ნაწილისგან. მათ ისწავლეს ისი შენდობა, რომ თავიანთი ჰატიოსან თანამოქმედებზე უკეთესად გამოიყურებოდნენ, თუმცა, სიტყვებს რომ არ მოეშორებოდნენ და საჭმელი ვნახოთ, რთული არ არის ამ არსებების არსის დანახვა.

მათი ჭკუისა და ნებისყოფის კალა კონცენტრირებულია ვინმე ეგოისტურ სექტორში. მათ არ იცნან და არც სურთ სახელმწიფოსა და საზოგადოების კატაბორიკებით ფიქრი. ისინი მხოლოდ საკუთარ თავზე ფიქრობენ, იკვებებიან თანამოქმედებით, ზუსტად ისე, როგორც ის ვირთხისმჭამელი. ისინი ძალიან ბევრნი არიან, დაუჯერებლად გამრავლდნენ, და მათი რაოდენობა კვლავ მატულობს. ისინი დაიყვანნენ წერილებად და მსხვილებად, ქვეყანა კი დაიყვეს საძოვარ სექტორებად.

წერილი „ვირთხების“ მსჯელობა ასეთია: — არ წევს მთვრალი, ჯიბეში ფული აქვს. ვილაც აუცილებლად აიღებს, თუ ასეა, რატომ მე არა? და აიღებდა ჩუმიად. შემდეგ იღებდა ნახევრად მთვრალისგან. ახსნა სხვა იყო: ის მაინც სასამელში დახარჯავს, მე კი ფული კარგი საქმისთვის მჭირდება. შემდეგ მიდიოდა აზრამდე: რადგან ფული ყველას არ ჰყოფნის, ყველა ცუდად ცხოვრობს, დაე, გადარჩეს ძლიერი. შემდეგ ამოარჩევდა მსხვერპლს, ჩაარტყამდა თავში და ძარცვავდა. ზნეობის არარსებობის შემთხვევაში ასეთი ლოგიკის მქონესთან შეკამათება რთული საქმეა.

ბიზნესი. * აქ ლოგიკა თავდაპირველად აჩენდა აზრს,

რომ ადამიანი შეიძლება სამსახურიდან გაათავისუფლო, ქუჩაში გააგდო. აზრის მსვლელობა გასაგებია: თუ არ გავაგდებ, გავლაკტადები, და შედეგად ის მაინც ქუჩაში აღმორჩნდება. მასთან ერთად მეც, რადგან ის მაინც აღმორჩნდება იქ, სჯობს, ჩემ გარემე. და ათავისუფლებდა.

* მეორე ეტაპი: დაე, იმუშაოს, მაგრამ ხელფასს არ გადაუხდის. სხვაგვარად — გავლაკტადები, და ყველანი ქუჩაში აღმორჩნდებით. ასე კი სანარმოს შევინარჩუნებთ. და იწყებოდა ხელფასების გაცემის შეგნებული შეჩერება.

* მესამე ეტაპი: მაგალითად, მენარმე შეგნებულად იწყებდა ჯანმრთელობისთვის მავნე პროდუქციის გამოშვებას (ხარჯების ეკონომიისათვის და მოგების გასაზრდელად). თუ უცხო ადამიანების ბედზე ვიფიქრებ, გავკოტრდები. დაე, თვითონ იფიქრონ თავიანთ თავზე! მისთვის თანამოქმედები არიან მხოლოდ ცოცხალი, თბილი ხორცი, რომელიც თვითონ მიძვრება პირში.

ანალოგიურად მსჯელობენ პოლიტიკოსებიც.

* პირველი ნგრევა, გვამის ჭამა — ეს არის დაპირება იმიისა, რისი შესრულებაც შეუძლებელია. ლოგიკა: თუ ვაღიარებდნენ არ გასცემ, არ ვიჩვენებ. აირჩევენ სხვას, შენზე ცუდს, რომელიც ხალხს ოქროს მთებს ჰპირდება. რადგან ნებისმიერ შემთხვევაში საზოგადოება მოტყუებული იქნება, და ერთ შემთხვევაში შენ აღმორჩნდები სულელების რიგებში, ხოლო მეორე შემთხვევაში იქნები არჩეული, დაე, იყოს მეორე ვარიანტი.

* ანალოგი ზნეობრიობის ნგრევის მეორე ეტაპისა, ცოცხალმკვდარი თანამოქმედის შეჭმა — ეს არის პარტიამი ადგილებით ვაჭრობა. ლოგიკა აქაც გასაგებია, არჩევნებზე საჭიროა ფული. თუ შენ არ აიღე, აიღებენ სხვები, და, რადგან ეს გარდაუვალია, სჯობს, იქ ავიღო და არა სხვამ.

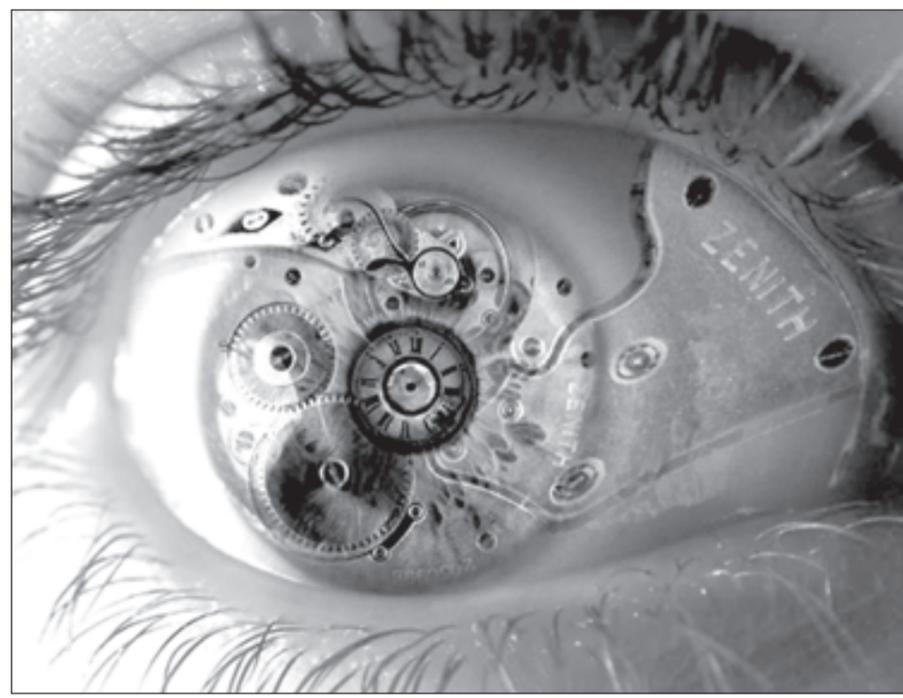
* მესამე ეტაპი, ცოცხალი და ჯანმრთელი თანამოქმედის გადასანვლა საზოგადოებისთვის მავნე კანონების ლობირება. თუ უარს იტყვი საზოგადოების პირდაპირ ძარცვაში მონაწილეობაზე, მას სხვეები გააძარცვებენ. კაცობრიურ კანონს მაინც გაიტანენ და, რადგან ასეა, რა მნიშვნელობა აქვს, ვისი მეშვეობით გააკეთებენ ამას? სჯობს, ეს ჩემი დახმარებით მოხდეს, რომ რაღაც სხვამ, ბარემ მე ვიხვირო.

დღეს პოლიტიკური საჯარო სექტორი წარმოადგენს „ვირთხების მეფეების“ თავყრილობის ბოლო სტადიას. მას არაფერი აქვს წმინდა, პირადული, აქვს მხოლოდ ბიზნესი. და ეს პროცესი არ ჩერდება. ის, რაციონალურ ლოგიკას დაქვემდებარებული, კიდევ უფრო დაიხვეწება.

სახელმწიფო მოხელეებსაც, რაციონალური ლოგიკით, თანდათან გაუნადგურეს ზნეობა. თავდაპირველად ბევრი იმორცხვებდა, როდესაც ფულს სთავაზობდნენ, განწყობა, რომ ეს საზიზრობაა და სულმდებლობაა, ჯერ კიდევ მუშაობდა. შემდეგ ქრთამს სხვა სახელი დაარქვეს, შედეგად, მოიხსნა რეფლექსი სიტყვა „ქრთამზე“ და პროცესიც დაიწყო. ახლა ქრთამს არავინ არ იღებს. ახლა აკეთებენ „აქტაბებს“ და „ინანლებს“. ესენი უკვე ქურდები კი არ

საზოგადოების დაუხვავებელი ბოლო სტადიად მიიჩნევა მომენტი, როცა ის გადაიქცევა ბათითოქასებული ინდივიდუალის გროვად. ჩნდება სამშენებლო მასალა ახალი მსოფლიო წესრიგისთვის

არინ, არამედ საზოგადოებისთვის პატივსაცემი ადამიანები, რომლებიც იყენებენ „ცხოვრებისეულ შესაძლებლობებს“.

მოხდა ყველაზე საშიშნელი რამ — საზოგადოებისთვის შეუმჩნეველად ეს ყველაფერი ლეგალიზებული იქნა. ადამიანმა თავისი ღირსება საშოვარი გაცვალა. საზოგადოება მას ანდობს საერთო სალალოს სანაცვლოდ. სამომხმანაირებთან ერთად ინანლებს.

თავმოყვარე ქალი უარს იტყვის ურთიერთობაზე ფულის სანაცვლოდ. სამომხმანებლო საზოგადოების მაღალჩინოსნები, რომლებიც საზოგადოების კეთილდღეობით ვაჭრობენ, სხეულით მო-

ვაჭრე ქალზე უარსებენ არინ. ურთიერთობის ამას ცინიკურად „ცხვრებისადმი საქმიან მიდგომას“ უწოდებენ.

პრაქტიკა მონაწილე: წარმოქმნილი მოვლენა, თუ მას საზოგადოებაში ფესვები აქვს გადგული და არავინ ენინააღმდეგება, დაკანონდება. **პირსაპმტივში, თუკი ხალს არაფერი შეუშლის მიმდინარე პროცესებს, დამინარხაპთ იმას, რასაც დღეს ვერც კი წარმოვიღებთ. ყველაფერი გაიხილება. რისი გახილვაც არ შეიძლება, გაჩრება. მაგალიტივად, სინდისი, რადგან გახილვის მომენტში აორთქლებია.**

* სახელმწიფო მოსამსახურეებს ზნეობის ნგრევის პირველ ეტაპზე სთავაზობდნენ ქრთამს მადლიერების ნიშნად ლეგალური, მაგრამ, მაგალითად, სწრაფად შესრულებული სამუშაოებისთვის.

* შემდეგ სთავაზობდნენ, „შეეჭამა ნახევრად ცოცხალი“. ეს გამოიხატებოდა ორ-აზროვანი შეკვეთების შესრულებაში. მაგალითად, ბიუჯეტიდან დაფინანსებით რომელიც სკოლა, გამოყოფილი თანხიდან კი აელო ე.წ. ატკატი. ლოგიკა იგივეა — უარს იტყვი შენ, დათანხმდება სხვა. არადა, ფულის გამოუშვებაც შეგიძლია და ბავშვებისთვისაც სასარგებლო საქმეა.

* მესამე ეტაპი — „ცოცხლებისა და ჯანმრთელების გადასანვლა“. კეთილშობილური მიზნებით, გთავაზობენ მიიპარო, მაგალითად, ფული ავადმყოფებისთვის. სქემა გარეგნულად, როგორც წესი, საკმაოდ კეთილშობილური. მაგრამ მცოდნე ადამიანები ყველაფერს ათვითცნობიერებენ, და კვლავ ისეთივე ლოგიკა — არ აიღებ შენ, აიღებს სხვა. ბიუჯეტს განაწილებენ, შენ კი ბრიყუების რიგში აღმორჩნდები.

„ვირთხების მეფეები“, რომლებმაც ლოგიკის ეს ნრეები გაიარეს, საზოგადოებაში გაუშვეს. ისინი თავიანთ ხალხს ისე უყურებენ, როგორც საკვებს. მათ მოწონათ ასეთი ყოფა, და ახლა თვითონ იჩენენ ინიციატივას. მადა ჭამაში მოდის, ტექნიკა იხვენება, „ვირთხები“ ერთიანდებიან ჯგუფებად. ამ ჯგუფების წევრები თანამზრახველებს თავისიანებად არ მიიჩნევენ (საკუთარი ოჯახის გარეთ ეს ცნება მათთვის აღარ არსებობს). ისინი არიან პარტიზორები, რომლებიც ერთმანეთს ეხმარებიან თანამოქმედების შეჭმაში.

გადასანვლა“. კეთილშობილური მიზნებით, გთავაზობენ მიიპარო, მაგალითად, ფული ავადმყოფებისთვის.

სქემა გარეგნულად, როგორც წესი, საკმაოდ კეთილშობილური. მაგრამ მცოდნე ადამიანები ყველაფერს ათვითცნობიერებენ, და კვლავ ისეთივე ლოგიკა — არ აიღებ შენ, აიღებს სხვა. ბიუჯეტს განაწილებენ, შენ კი ბრიყუების რიგში აღმორჩნდები.

„ვირთხების მეფეები“, რომლებმაც ლოგიკის ეს ნრეები გაიარეს, საზოგადოებაში გაუშვეს. ისინი თავიანთ ხალხს ისე უყურებენ, როგორც საკვებს. მათ მოწონათ ასეთი ყოფა, და ახლა თვითონ იჩენენ ინიციატივას. მადა ჭამაში მოდის, ტექნიკა იხვენება, „ვირთხები“ ერთიანდებიან ჯგუფებად. ამ ჯგუფების წევრები თანამზრახველებს თავისიანებად არ მიიჩნევენ (საკუთარი ოჯახის გარეთ ეს ცნება მათთვის აღარ არსებობს). ისინი არიან პარტიზორები, რომლებიც ერთმანეთს ეხმარებიან თანამოქმედების შეჭმაში.

როგორც კი პარტიზორი დასუსტდება, მას მისივე შეჭმენ ყოფილი პარტიზორები. ინერგება ახალი მორალი — ჩემგან არ უნდა გენყინოს, თვითონ ხარ დამნაშავე, რომ მოდუნდი, მე მხოლოდ ვისარგებლე ამით, არ ვისარგებლებდი მე — ისარგებლებდა სხვა!

ჩვენ მიერ აღწერილი სურათი ამჟამინდელი უზნეობის მხოლოდ ფერმკრთალი ანარეკლია. სანამ ადამიანებს მართალი ჰგონიათ მონოდებები თავისუფლებაზე, ბედნიერებასა და თანასწორობაზე, სანამ მუშაობენ „ელექტორატად“, დადიან არჩევნებზე ან მონაწილეობენ „ფერად რევილუციებში“, ისინი, ისე, რომ ვერც კი ათვითცნობიერებენ, ქმნიან სისტემას, რომელიც შობს და ამრავლებს „ვირთხების მეფეებს“.

ზემოაღწერილი მეთოდებით ფულის შოვნა სხვისი მწუხარების, ტანჯვის, სიკვდილის არსია. ეს პროცესები იხვევს საზოგადოების ყველა სუსტი წერის ფიზიკურ სიკვდილს. ამაში დარწმუნდებით, თუ ნახავთ მოკვდავობისა და შობადობის დინამიკას. „ვირთხების მეფეთა“ ძალაუფლებით კვდება ქვეყანა. არ შეიძლება ადამიანების დადანაშაულება იმაში, რომ მათ არ ძალუძთ კორუფციის, გარყვნილებისა და უზრინციობის დაკავშირება პირად მწუხარებასთან, პირად პრობლემებთან. ძალიან გრძელი მიზეზ-შედეგობრივი ჯაჭვი გამოდის. ინტუიციით ხვდებიან, რომ აბრიყვებენ, მაგრამ სად და როგორ... სწორედ ამისთვისაა საჭირო ელიტა, რათა ძლიერებმა დაიცვან სუსტები.

ვითარების გამოსწორება შესაძლებელია მხოლოდ მმართველთა პასუხისმგებლობის შემოღებით. პასუხისმგებლობა არ არსებობს, თუ თავიდანვე გათვალისწინებული არ არის შესასრულებელ ამოცანათა კონკრეტული წრე და საჯული მათი შეუსრულებლობისთვის. და, რა თქმა უნდა, მმართველი მაღალჩინოსნები უნდა დაინიშნონ სინდისიერებითა და ფსიქიკის ადამიანური წყობის მიხედვით.

**ინტერნეტში
გამოქვეყნებული მასალების
მიხედვით მოამზადა
ნიკა კორინთელა**

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ამას წინათ ერთმა ჩვენმა სასიძულლო ისტორიკოსმა სატალევიზიო ეთერში განაცხადა: სტალინი და ბერია გეგმაზომიერად ახორციელებდნენ საქართველოს ბარუსებას. დავინტერესდები. გადავთვალე რა ზომიერად მასალა და აი რა ციფრები შემიძლია მოვიყვანო: 1937 წელს თბილისის მოსახლეობა 350 ათასს შეადგენდა, მათგან ქართველი მხოლოდ 20 პროცენტი იყო. თბილისის სათათბიროს 34 კომისიონალი არც ერთს არ განაგებდა ქართველი ეროვნების კაცი, ხოლო სათათბიროს 58 წევრიდან მხოლოდ 7 იყო ქართველი. 1952 წელს კი, როცა თბილისის მოსახლეობა 800 ათასს მიაღწია, უმრავლესობა უკვე ქართველი იყო.“

ნანილი I

ერთ დღეს ჩემი მობილური ტელეფონის ზარის ხმა გაისმა და ხანდაზმულმა ქალბატონმა, ჩემი წერილების მუდმივმა მკითხველმა და სატელევიზიო გადაცემების მაცურებელმა შეხვედრა მთხოვა; მითხრა, რომ ჩემთან სერიოზულ თემაზე სურდა საუბარი:

— 90 წლის ენერგიული პროფესორი ვარ, თქვენთან მოსვლა და დალაპარაკება მსურს, მოძრაობა არ მიჭირს, — ფოლადივით მტკიცე ხმით განმიცხადა ქალბატონმა. — არა, ქალბატონო, თვითონ გეცხადებთ, ოღონდ თქვენი მისამართი მითხარით. როგორც იქნა, დავითანხმე და მეც დასახლებულ მისამართზე გავემართე. ადგილზე მისულს კარი უღამაზესმა, მაღალმა მანდილოსანმა გახილო. ვერ ვიჯერებდი, რომ ჩემ წინ 90 წლის ქალბატონი იდგა. დიდ სამუშაო ოთახში შემიძღვა და მაგიდასთან თავის სავარძელში ჩაჯდა, მე კი სტუმრისთვის განკუთვნილი სავარძლისკენ მიმითვა. — მე თქვენ გიცნობთ, ბატონო გრიშა, ძალიან გაფასებთ. ახლა კი თავს გაგაცნობთ: მე, უპირველესად, ვარ დიდი ქართველი კაცის, **კიტა ბუაჩიძის** ქვრივი, შემდეგ — პროფესორი **თინათინ ბარამიძე**.

კი ისე შევინს ამ წიგნს, როგორც **ლადო ასათიანს** „კრწანისის ყაყაობები“. საუბარი გაგრძელდა. ქალბატონი თინათინ ბარამიძისგან სტალინზე შევიტყვე ის, რაც არსად წამიკითხავს და არც ვინმესგან მსმენია. ეს, ალბათ, დანახულია იმ სამეცნიერო სასწავლებელში, რომლებიც შორს არის სტალინისგან, მაგრამ ძალიან ახლოსაა იმ მეცნიერთან, რომელზეც უცხოეონოვან ურნალში მისი 70 წლისთავისთვის მიძღვნილ წერილში ეწერა: „**პროფესორი თინათინ ბარამიძე პირველთაგანია, რომელმაც რადიონუკლიდურ კვლევებში, დროის ოპტიმიზაციისა და დიაგნოსტიკური ინფორმაციულობის გაფართოების მიზნით, შეიმუშავა ორიგინალური მათემატიკური მოდელები. მათ შორის, „შეპატოვრადიის ექსპრესივითოდიკა“, „მელანომის ინვაზიის საშუალო სიღრმის რადიონობრივი განსაზღვრის მოდელი“, „სინტიგრამების შეფასების მათემატიკური მოდელი“, როგორც პრაქტიკული მნიშვნელობის გამოკვლევები, დაინერგა კლინიკურ რადიონუკლიდურ დიაგნოსტიკაში“.**

სტალინი და საქართველო ნარსულის ფურსლაბიდან

ამ მოაზროვნე ქალბატონმა შექმნა სტალინის შემოქმედების კვლევის გაკეტი, რომლითაც უნდა იმუშაონ სტალინის ფენომენით დაინტერესებულმა სამეცნიერო ჯგუფებმა, როგორც პოსტ-საბჭოთა სივრცეში, ისე სრულიად მსოფლიოში.

კიტა ბუაჩიძე

თინათინ ბარამიძე

ამ ორი შესანიშნავი ქართველის სახელის ხსენებისთანავე სხვა სამყაროში გადავედი. როგორ შეიძლება, კედლებს შეეჩერებინა ის ძალა, რომელიც ფოლადის ამ ორ გამოსახულებაში იყო გამოვლენილი: ერთი, როგორც საქართველოსთვის დანთხლებული ღმერთი და მეორე — ურთულეს და უზუსტეს მეცნიერებათა გალაქტიკაში გაჭრილი ქართველი მანდილოსანი, რომელიც აინტეგრირებული ნიაღვრებს აკეთებდა ადამიანებისთვის უცნობ სხივებსა და დაავადებებზე. მსცოვან პროფესორს ერთი საათი უუსმენდი. ამ დროის განმავლობაში ვიჯექი აინტეგრირებული ნიაღვრის მათემატიკის, რომლითაც მოგზაურობისას ადამიანები არასოდეს ბერდებიან. ქალბატონმა თინათინმა დიდი ფორმატის სქელტანიანი წიგნი გამომიწოდა. ყდიდან ის კაცი შემომყურებდა, რომელმაც 1993 წლის 21 დეკემბრიდან მეორე თუ მესამე დღეს თვითონ მიხმო თავის ბინაში და ისეთივე გამჭოლი მზერით მიყურებდა მაშინ, როგორც ახლა. პოლიგრაფიის დონის მიხედვით, შესანიშნავად შესრულებული, პუბლიცისტური წერილების კრებულის წინა ყდიდან, რომელსაც „შავი წიგნისა“ და „ეზოში ავი ძალღიას“ ავტორის, კიტა ბუაჩიძის, სიტყვები აწერია თერძი ასოებით.

სწორედ ამ მოაზროვნე ქალბატონმა შექმნა სტალინის შემოქმედების კვლევის მაკეტი, რომლითაც უნდა იმუშაონ სტალინის ფენომენით დაინტერესებულმა სამეცნიერო ჯგუფებმა, როგორც პოსტ-საბჭოთა სივრცეში, ისე სრულიად მსოფლიოში.

ნის დაბადების დღეს) გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ გამოქვეყნებული ჩემი ინტერვიუსი სათაურით: „როგორც ღმერთს, ისე სტალინსაც...“ წერილების ციკლი „ნარსულის ფურსლაბიდან“ სამ ნაწილად იყოფა. პირველი ნაწილია ინტერვიუ, რომელიც გამოქვეყნებული იყო 1993 წლის 21 დეკემბერს, მეორე ნაწილი — „ღია ბარათი საერთაშორისო საზოგადოებას „სტალინის“ თავმჯდომარეს — გ. ონიანს“, მესამე — თინათინ ბარამიძე: „სტალინის ფენომენის შესახებ“.

ვინც ამ თემების მკითხველისთვის გაცნობას.

რაცე. მისი ფსიქოლოგიის განკავებად, მისი მოქმედების შესაფასებლად და რუსეთისა და მსოფლიო ისტორიაში მისი ადგილის დასადგენად, საჭიროა სულ ცოტა, 100-200-წლიანი ისტორიული ინტერვიუ, რომ საქართველოს იუსტიციის სამინისტრომ რეგისტრაციაში გაატარა საერთაშორისო საზოგადოებას „სტალინი“. ვენფიე საზოგადოების თაგმჯდომარეს, გრიგოლ ონიანს, და ინტერვიუ ვთხოვე.

ნიგინი ძეგლთა საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს მხარდაჭერითაა გამოცემული. ამ მეტად საინტერესო და უზარმაზარი მასალის შეკრება ყველაფრის მწყობრში მოყვანის დიდოსტატს, თინათინ ბარამიძეს, თვითონ დაუქირებია და გაუკეთებია კიდევ სანიმუშოდ. სხვა ვის, თუ არა დიდი გალაქტიკონის ძმისშვილი **ნოდარ ტაბიძის** შექმნილი, როგორც რედაქტორს, ხელი მოეწერა ამ წიგნზე; ბატონ **ბონი ნარათილის** მხატვრობა

— რა თქმა უნდა, ბატონო გრიშა, მაგრამ დრო უნდა მომცეთ, ერთი თვე მაინც. — რამდენიც გნებავთ, — მივუთხრე სიხარულით. მთავარი ჩემთვის იყო ის, რომ წიგნში, რომელიც ქალბატონმა თინათინ ბარამიძემ გადმომცა, შესულია 1994 წლის 18 მარტს გაზეთ „ლიტერატურულ საქართველოში“ ბატონი კიტა ბუაჩიძის დაწერილი „ღია ბარათი საერთაშორისო საზოგადოებას „სტალინის“ თავმჯდომარეს — გ. ონიანს“. ეს არის პასუხი 1993 წლის 21 დეკემბერს (სტალი-

„როგორც ღმერთს, ისე სტალინსაც...“
ორმოცი წელიწადი გავიდა 1958 წლის 5 მარტის შემდეგ, მაგრამ სტალინის ფენომენი

ორვე. მისი ფსიქოლოგიის განკავებად, მისი მოქმედების შესაფასებლად და რუსეთისა და მსოფლიო ისტორიაში მისი ადგილის დასადგენად, საჭიროა სულ ცოტა, 100-200-წლიანი ისტორიული ინტერვიუ, რომ საქართველოს იუსტიციის სამინისტრომ რეგისტრაციაში გაატარა საერთაშორისო საზოგადოებას „სტალინი“. ვენფიე საზოგადოების თაგმჯდომარეს, გრიგოლ ონიანს, და ინტერვიუ ვთხოვე.

— საზოგადოება „სტალინი“ რეგისტრაციაში გატარდა, როგორც არაპოლიტიკური ორგანიზაცია, და მიზნად არ ისახავს რესპუბლიკის პოლიტიკურ ცხოვრებაში აქტიურ

მონაწილეობას. ის, როგორც საქველმოქმედო ორგანიზაცია, შეეცდება, მეცნიერულ საფუძვლებზე დაყრდნობით უფრო ფართოდ და ნათლად წარმოაჩინოს სტალინის პიროვნება, ყოველგვარი მიკერძოების გარეშე გაცნოს საზოგადოებას მისი ხანგრძლივი მოღვაწეობის შუქ-ჩრდილები, პასუხი გასცეს იმ ამაზრზე ბრალდებებსა და ცილისწამებებს, რომლებიც მიმართულია, როგორც სტალინის სახელისა და დამსახურების დასაქინებლად, ისე ქართველი კაცისა და საქართველოს სახელის გასატყუად... საზოგადოება იმდენად მხოლოდ სტალინის სახელის უკვდავსაყოფად და არა მისი იდეებისა და მართვის მექანიზმების პროპაგანდისტისთვის.

— მხარდამჭერი ბევრი გყავთ?

— ბევრი. უკვე გაცემული გვაქვს საზოგადოების წევრის 35 ათასი მონაწილეობა. თანამგრობნი კიდევ სხვადასხვა მხოლოდ დასაწყისია, ჯერ ხომ არც შტაბ-ბინა გვაქვს და არც საბანკო ანგარიშის ნომერი გამოგვიქვეყნებია. აი, როცა საბოლოოდ დავლაგებთ, ვფიქრობ, წევრთა რაოდენობა კიდევ მოიმატებს.

— რომელი კონკრეტული ამოცანის გადაჭრაზე მუშაობთ ამჟამად?

— როგორც იტყვიან, კედელთან მიმაყენეთ, თორემ წამდვილად არ მიწოდდა ჯერ ამის გამგებლა. რესპუბლიკის ომისა და შრომის ვეტერანთა, სტალინის ხსოვნის პატივისცემელთა დაჟინებული თხოვნით, საზოგადოებას გადაწყვეტილი აქვს, იოსებ სტალინის ნეშტის გადმოსვენება ნითელი მოედნიდან საქართველოში. მე რე კი საქმე გვიჩვენებს.

— ბატონო გრიგოლ, თქვენი ეს განზრახვა, ალბათ, ფართო საზოგადოებას დააინტერესებს. ბრძანეთ, სტალინი საქართველოში უნდა გადავიასვენოთ. სად ფიქრობთ მის დაკრძალვას?

— ყველაზე უპრიანი იქნება გორი, მისი მშობლიური ქალაქი, ოღონდ ჯერ საბოლოოდ არ გადავიწყვეტია — მისი სახლ-მუზეუმის წინ მდებარე ბაღში თუ სტალინის მუზეუმის ვრცელ ვესტიბიულში, ე.ი. შენობაში, როგორც დაკრძალული არიან მსოფლიოს უდიდესი პიროვნებები. იქნებ სხვა უფრო საყურადღებო მოსაზრება პქონდეს ვინმეს, მაშინვე გავიზიარებთ საზოგადოების აზრს...

— მაგრამ, ალბათ, გადმოსვენებაზე აქვთ საწინააღმდეგო აზრი. მოგხსენებთ, სტალინის მიმართ მის სამშობლოში სულაც არ არის ერთგვაროვანი დამოკიდებულება. თუნდაც ავილოთ გაზეთ „იზერია-საქეტრში“ წელს, თებერვალში, დაბეჭდილი მიხეილ მჭედლიშვილის სტატია „ვის სჭირდება სტალინის ნეშტი“. იგი ბატონ ლევან სანიკიძის იმ წერილზე გამოხატულებას, ▶

გეოგრაფიული მონივნის სააქტიურო გეოგრაფიული

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„პროფესორი თინათინ ბარამიძე პირველთაგანია, რომელმაც რადიონუსკლიდურ კვლევებში, დროის ოპტიმიზაციისა და დიაგნოსტიკური ინფორმაციული გზარტობის მიზნით, შეიმუშავა ორიგინალური მათემატიკური მოდელები. მათ შორის, „ჰეპატობრავის ექსპრესიული“ და „ელანომის ინვანის საშუალო სიღრმის რადიონუსკლიდური ბანსაზღვრის მოდელი“, „სტინტიბრამების შეფასების მათემატიკური მოდელი“, როგორც პრაქტიკული მნიშვნელობის გამომკვლევები, დაინერგა კლინიკურ რადიონუსკლიდურ დიაგნოსტიკაში“.

რომელშიც მწერალმა სტალინის გადმოსვენების საკითხი დააყენა.

— მონინალმდეგენიც არიან, მაგრამ მომხრენი — გაცილებით მეტი. ჩვენს გვერდით დგანან კონორეთისორი **რეზო ჩხეიძე**, მწერალი და ისტორიკოსი **ლევან სანიკიძე**, გენერლები: **რომან გვერდამი** და **ავთანდილ ცაიტიშვილი**, აკადემიკოსი **იოსებ ბუარჩიძე**, ჩვენი სახელოვანი ფელაგანი **ლევან თაბიაშვილი**, ცნობილი სამეურნეო მუშაკი **იოსებ ფანცხავა**, ჟურნალისტი **ლევან დოლიძე** და სხვები, რომელთა გვარებს, სხვადასხვა მოსაზრებით, ჯერ არ დავასახელებ. სხვათა შორის, ამ საკითხზე აზრის გამოთქმა ვთხოვე 150-მდე პარლამენტარს, სანინალმდეგე არავის არაფერი უცნობებია ჩემს წერილზე. მჭედელიშვილის ის წერილი წაკითხული მაქვს. სატექნიკო: თვალებს შუა ცხვირი რომ არ იყოს, ისინი ერთმანეთს დააბრმავებდნენ; მით უმეტეს — საქართველოში. სტალინის ქართული მინა არ ეუთვნის, — აცხადებს. ერთხელ **გურამ ამირაშვილი** ვუპასუხე ტელევიზიით: მაშ, დიდი სტალინიდან ერთი პატარა პეტრიაშვილი აღარ გამოვა-მეთქი? ასევე ვუპასუხებ „იბერია-სპექტრში“ დაბეჭდილი წერილის ავტორსაც: ნუთუ დიდი სტალინიდან ერთი პატარა მჭედელიშვილი არ გამოვა, ქართული მინის ღირსი? ჩვენ განზრახული გვაქვს ქართული ტრადიციისამებრ მივაგოთ პატივი ჩვენი მინა-წყლის შვილს, სისხლისა და ხორცის ნაწილს, ქრისტიანული წესით მისატყუებელი მიუტყვოთ და კეთილად მოსახსენებელი მოვუხსენოთ ჩვენს მიცვალებულს. რა არის ამში ცუდი და საკამათო?

— მართალია, დიდი ფრანგი ჰუმანისტი ვოლტერი გვასწავლის, თუ ბრალეულობის ასიათასი ალბათობის წინააღმდეგ ერთი ალბათობა პირის არაბრალეულობაცაა, მაშინ ამ ერთმა ალბათობამ უნდა გადარწმუნოს ყველა სხვაო, მაგრამ სტალინის ბრალეულობათაგან იმდენია მიძიმე და მიუტყვებელი, რომ მას, ალბათ, ვერაფერი გადაწონის.

— როგორც ღმერთს, ისე სტალინსაც არ აქვს დანაშაული. მაგალითი დამისახელებთ!

— **თუნდაც — 1937!**

— ჯერ ერთი, 1937 აუცილებლობით იყო ნაკარნახევი. განა დღეს არ არის რეპრესიები გასატარებელი (ოღონდ ამის გატარების თავი არავის აქვს!) — ხომ არიან დივერსანტები, საზოგადოებრივი ცხოვრების ამღვრეველები. მაშინაც ასე იყო და ქვეყანას მოვლად და დაეგება სჭირდებოდა. რკინის კაცი იყო და რკინის ხელითაც დალაგა ყველაფერი. განა დღეს თვითონ ხალხი არ ითხოვს რკინის ხელსა და რეპრესიებს? ამას წინათ მეცნიერებათა აკადემიაში გამართულ კრებას ვუსმინე ტელევიზიით. სულ „ადგილზე ლიკვიდაციას“ ითხოვდნენ მცხოვრები სწავლულნი. „ლიკვიდაცია“ ფიზიკურ მოსპობას ნიშნავს. სტალინის ადანაშაულებენ მაშინდელ „ლიკვიდაციებში“ (თუმცა ეს „ლიკვიდაციები“ „ადგილზე“ კი არა, ასე თუ ისე, სასამართლოს წესით ხდებოდა), რასაც დღეს, 60 წლის შემდეგ, თვითონვე ითხოვენ. მეორეც, უშუალო აღმსრულებელთა გადაამეტებულ „გულ-

მოდგინებაზე“ პასუხს სტალინს ნუ მოვთხოვთ.

ამას წინათ ერთმა ჩვენმა სასიქადულო ისტორიკოსმა სატელევიზიო ეთერში განაცხადა, **სტალინი და ბერია** გეგმაზომიერად ახორციელებდნენ საქართველოს გარუსებასო. დავეინტერესდი. გადავათვალიერე ზოგიერთი მასალა და აი რა ციფრები შემიძლია მოვიყვანო: **1937 წელს თბილისის მოსახლეობა 350 ათასს შეადგენდა, მათგან ქართველი მხოლოდ 20 პროცენტი იყო. თბილისის საბათბიროს 34 კომისიიდან არც ერთს არ განაგებდა ქართველი ეროვნების კაცი, ხოლო საბათბიროს 58 წევრიდან მხოლოდ 7 იყო ქართველი.**

1952 წელს კი, როცა თბილისის მოსახლეობამ 800 ათასს მიაღწია, უმრავლესობა უკვე ქართველობა იყო. იმ წლის სექტემბერში გამართულ პარტიის თბილისის მეორე საოლქო კონფერენციაზე საოლქო კომიტეტის წევრად არჩეული 71 კაციდან, თუ **ბიორბი მაღვანაძე** არ ჩავთვლით, არც ერთი სხვა ეროვნებისა არ ყოფილა. თითო კაცი იყო გამონაკლისი 23 წევრობის კანდიდატსა და სარევიზიო კომისიის 11 წევრს შორის. ეს არის რუსიფიკაცია? რუსიფიკაციად მე ის უფრო მეჩვენება, რომ საქართველოს რკინიგზის სადგურები გადატვირთული იყო ციმბირიდან ჩამოსული ხეტყით; ურალიდან უწყვეტ ნაკადად მოედინებოდა რკინის მადანი რუსთაველი; შუა აზიიდან ბამბა — გორის კომბინატში და ბაქოს ნავთობი — ბათუმის გადაამამუშავებელ ქარხანაში. ახლა ხორბლის უსასრულო ეშვლონები?! სხვათა შორის, არც ტერმინი „ხალხის მტერი“ არ არის სტალინის მოგონილი. იგი იაკობინელებმა იხმარეს პირველად საფრანგეთის დიდი რევოლუციის დროს, შემდეგ კი **ლენინმა** — 1921 წელს.

— **ბევრ რამეში არ გეთანხმებით, მაგრამ ამაზე კამითი შორს წავიყვანს, ამიტომ სჯობს, ისევე ნეშტის გადმოსვენების საკითხს დაუბრუნდეთ, ბატონო გრიგოლ.** ამას, ალბათ, დიდძალი თანხა დასჭირდება. ზოგი შეიძლება ამანაც გააღიზიანოს. მოგვხსენებთ, რა შიმშილობა და გაჭირვებაა ქვეყანაში.

— გადმოსვენებაზე სახელმწიფოს არც ერთი კაპიტი არ დაიხარჯება. მჯერა, რომ ჩვენ მიერ ბანკში გახსნილ ანგარიშზე სამყოფი თანხა შემოვა, ჩვენ მაღლობას გადავუხდით ყველას, ვინც თუნდაც 10 კუპონს შემოსწირავს ამ საქმეს. რომ იცოდეთ, არა ერთი დაორი ფულიანი კაცია თანხაში, თვითონ გაიღოს საჭირო თანხა, მაგრამ სტალინი ერთი კაცის გადმოსასვენებელი არ არის, ეს საქმე ხალხმა უნდა გააკეთოს, სწორედ გაჭირვე-

მხსოვან პროფესორს ერთი საათი ვუსმენდი. ამ დროს განმარტობაში ვიჯექი აინვანის ბალახტიკის მატარებელში, რომელთაც მოგზაურობისას აღაშინებენ არასოდეს ბერებთან. ქალბატონმა თინათინმა დიდი ფორმების სქელტანიანი ნივნი გამოიწვია. უდიდან ის კახი შემოყვარება, რომელმაც 1993 წლის 21 დეკემბრიდან მეორე თუ მესამე დღეს თვითონ მიხმო თავის ბინაში და ისეთივე გაჭოლი გზარით მიუყვარება გზინ, როგორც ახლა. პოლიგრაფიის დონის მიხედვით, შესანიშნავად უნსკულაბული კუბლისტური ნაჩილაბის კჩაბულის წინა უდიდან, რომელსაც «შავი ნივნი» და «ეზოში ავი კაღლიას» ავტორის, კიტა ბუარჩიძის, სიტყვები ანაჩია თითი ასოებით

კიტა ბუარჩიძე და მარინა თბილელი საპატატაკლ „ეზოში ავი კაღლიას“ შემდეგ

ბულმა და მშვირმა ხალხმა, და მჯერა, რომ ასეც მოხდება.

— **მაინც როდისთვის ვარაუდობთ გადმოსვენებას?**

— ვნახთო, ალბათ, 5 მარტისთვის. ერთი თვის წინათ გახლდით მოსკოვში ამ საქმეზე. იქ მცხოვრები ჩვენი თანამემამულეების დახმარებით (მაღლობა მათ!) შევხვდი მოსკოვის მერიის ზოგიერთ ხელმძღვანელს. როგორც უსაბეჭდელება შემიქმნა, რუსები, მით უმეტეს — მოსკოველები, სტალინის გადმოსვენების იდეას ტაშისცემით არ ხვედებიან, მაგრამ ნითელი მოედნის მოსალოდნელ რეკონსტრუქცია-შენიშნობასთან დაკავშირებით შეიძლება იქ მდებარე პანთონი გაუქმდეს. ამდენად, სტალინიც გადასასვენებელი გახდება. თუ სტალინის ნეშტმა შვის სინათლე იხილა, მაშინ მისი სამშობლოში გადმოსვენება უეჭველია! დახმარება აღმითქვავს. თუ საფლავი ნითელ მოედანზე დარჩა,

ამას რა სჯობია, მაგრამ სხვაგან — არსად, მხოლოდ საქართველოში!

— **მახსენდება ტელეპროგრამა „ვესტის“ მიერ რამდენჯერმე გამოცემული ცნობა, რომ ჩრდილოეთ ოსეთში გაჩაღებულია მოძრაობა, შექმნილია კომიტეტი სტალინის „წინაპართა ისტორიულ სამშობლოში“ გადასასვენებლად და ვლადიკავკაზში აკლდამის ასაგებადო. ამაზე რას იტყობით?**

— პასუხს თქვენი პატივისცემის გამო გაცემთ და არა იმის გამო, რომ ამის ღირსი იმ მოსალოდნელ რეკონსტრუქცია-შენიშნობასთან დაკავშირებით შეიძლება იქ მდებარე პანთონი გაუქმდეს. ამდენად, სტალინიც გადასასვენებელი გახდება. თუ სტალინის ნეშტმა შვის სინათლე იხილა, მაშინ მისი სამშობლოში გადმოსვენება უეჭველია! დახმარება აღმითქვავს. თუ საფლავი ნითელ მოედანზე დარჩა,

ლინიც ოსად მისმა პოლიტიკურმა მონინალმდეგებმა — ქართველმა მემშვიკებმა მონათლეს. ცნობილია ცილისმნამებელთა მისამართით ნათქვამი სტალინის სიტყვები: **„ნუთუ ისეთი სამარცხვინო კაცი ვარ საბარტოვოლსონის, რომ მინაპრებში კვამა ეროვნებას კი შემიცვალასო“.** დიდმა ივანე ჯავახიშვილმა სპეციალურად გადადგენა თვალი მისი წინაპრების კვალს და უტყუარად დაამტკიცა, რომ ჯულაშვილები სიღნაღის რაიონის სოფელ ჯუგაანიდან არიან წამოსულები და დიდ ლილოში ჩასახლებულნი. მსოფლიოს არც ერთი გამოჩენილი ადამიანის ბიოგრაფია ისე სიზუსტით არ იუნყება მის ეროვნებასა და სოციალურ წარმოშობას, როგორც მაშის, ისე დედის მხრივ, როგორც ეს ი. ბ. სტალინის ბიოგრაფიაშია წარმოდგენილი. ალბათ, ესეც ქართველი მენშვიკებისა და მათი მიმდევრების პასუხად არის გაცემებული. ისე, რომ „წინაპართა ისტორიულ სამშობლოში“ გადასვენების შესახებ ოსების ჩალიჩი აბსოლუტურად უპერსპექტივო საქმე, უბრალოდ, სასაცილოც კია...

— **გორელები როგორ უყურებენ თქვენს იდეას?**

— საკმაო კეთილგანწყობილი გორი მუზეუმი უნდა აღდგეს და ამოქმედდეს. დღეს იგი სავალალო დღეშია. მეორე წელიწადია, მუზეუმიდან 85 უნიკალური ექსპონატია ნალექული: ერთ-ერთმა კერძო ფირმამ ავსტრიაში გამოფენის მოწყობა ითავა და მემორიალური ნივთები ინათხოვრა, მაგრამ ისინი არც ავსტრიაში და არც სხვაგან მოწყობილ გამოფენებზე არ გამოჩენილა. კულტურის სამინისტრომ სერიოზულად უნდა მოჰკიდოს ხელი მათ დაბრუნებას. თუ ეს კიდევ გაჭიანურდა, ჩვენი საზოგადოება სარჩელს აღძრავს იმ ფირმის წინააღმდეგ. თუ ჩვენი ჩანაფიქრი განხორციელდა, გორის მუზეუმი სტალინის ნამდვილი მემორიალური ცენტრი გახდება და ტურისტულ მარშრუტში ჩაერთდება. მომავალში, ალბათ, იქვე უნდა გადავასვენოთ სტალინის დედა მთანმინდიან, ვასილი — ყაზანიდან.

— **ბატონო გრიგოლ, როდის და როგორ მოხდა თქვენი ჩამოყალიბება ასეთ უდრეკ სტალინელად?**

— მონაფეობის წლებში სკოლის აღიარებული დეკლამატორი გახლდით, მაშინ სტალინიზე საუკეთესო ლექსები ინერებოდა და, ბუნებრივია, ხშირად მიწვევდა სცენიდან მათი კითხვა. „ფოლადო გაუტყხელი, კაცო მართალო ყელამდლი...“ როგორია! ჰოდა, ასე თანდათან, საბოლოოდ კი — 1956 წლის მარტის მოვლენების შემდეგ. მაშინ ზოგიერთ სტუდენტთან ერთად მეც დამიჭირეს. სუკვი მაამჩემმა იყვანა თვალი მისი საქმე? ადრე მამამისს იჭერდნენ: სტალინი რატომ გძულსო, ახლა ჩემს შვილს იჭერთ: სტალინი რატომ გიყვარსო“.

— **1990 წლის არჩვენებში ძალიან აქტიურობდა პოლიტიკური ორგანიზაცია „სტალინი“ და პირადად თქვენ. რატომ აღარ მონაწილეობთ რომელიმე პარტიის საქმიანობაში?**

— 1990 წელს კომპარტია აიკრძალა, „სტალინი“ არჩვენებებიდან მოხსნეს, ასე დავრჩით თამაშგარე მდგომარეობაში, მაგრამ ჩვენ მდგომარეობაში, ახლა ჩამოვყალიბეთ საქართველოს სტალინური პარტია. მომავალ საპარლამენტო არჩვენებში, ალბათ, ჩვენიც ვიტყვით ჩვენს სიტყვას.

— **ეს რა, საზოგადოება სტალინი გარდაიქმნა პარტიად?**

— არა. საზოგადოება საზოგადოებად — არაპოლიტიკური ორგანიზაცია და დარჩა. პარტია სხვაა. ნურავის ეხამუშება მისი სახელწოდება. იგი საქართველოს უკეთესი დღეებისთვის იბრძობებს, მისი მთავარი მოწოდება იქნება: სტალინური დისციპლინა, სტალინური სოციალური სამართლიანობა, სტალინური ინტერნაციონალიზმი.

წინდანი ვიცი, რომ ყველა მკითხველი ერთხარად არ გაითვალისწინებს გრ. ონიანის მოსაზრებებსა და მრწამსს, მაგრამ ნებისმიერ ჩვენგანს უფლება აქვს, სწამდეს ის, რაც სწამს. ერთი კია, ბატონი გრიგოლი სულით ხორცამდე ქართველი კაცია და მისი ცხოვრებისეული კრედო, მიუხედავად იმისა, მისაღებია თუ არა იგი ყველასთვის, სამშობლოს მხურვალე სიყვარულით არის ნასაზრდოები.

ალექო ასლანიშვილი,
გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“
21 დეკემბერი, 1993 წელი“
(ბატონქალაპა შემდეგ მომავალი)

ნივნი, რომელიც ქალბატონმა თინათინ ბარამიძემ გადმოგვხა, შესულია 1994 წლის 18 მაისს გაზეთ «ლიტერატურულ საქართველოში» ბატონი კიტა ბუარჩიძის დაწერილი «წინა ბარათი საპარტოვო რეკონსტრუქცია-შენიშნობის თავეჯდოგას — გ. ონიანს». ეს არის პასუხი 1993 წლის 21 დეკემბერს (სტალინის დაბადების დღეს) გაზეთ «საქართველოს რესპუბლიკაში» გამოქვეყნებული ჩვეი ინტერვიუსი სთაუკით: «როგორც ღმერთს, ისე სტალინსაც...»

2005-15 წლებში რუსეთმა სამჯერ გაზარდა ოქროს მარაგი და მან 1200 ტონას გადააჭარბა. პრიტანული გამოცემა ამის მთავარ მიზეზად დოლარის მიმართ უნდობლობას ასახელებს. „ახალი ცივი ომის“ დაწყების კვალგადასვლა რუსეთის ცენტრალურმა ბანკმა კიდევ უფრო გაზარდა შესყიდვები და ამ დროისთვის რეზერვმა 1900 ტონას მიაღწია. პირველად სსრკ-ის დაშლის შემდეგ, რუსეთმა ამ მაჩვენებლით ჩინეთს (1843 ტონა) გადაუსწრო. 2009 წლიდან რუსეთმა რეზერვი 1100 ტონით, ჩინეთმა კი მხოლოდ 775 ტონით გაზარდა.

რუსეთი ეკონომიკური სუვერენიტეტის განმტკიცებასა და ეტაპობრივ დედოფალიზაციას განაგრძობს. 8 მაისს, სახელმწიფო სათათბიროში გამოსვლისას, ვლადიმერ პუტინმა ამ კურსის ერთგულება კიდევ ერთხელ დაადასტურა. ამ კონტექსტში მნიშვნელოვანია, რუსეთის ოქროსა და ვალუტის რეზერვის სტრუქტურაზე ვისაუბროთ და გავიგოთ, რას და რატომ აკეთებს კრემლი ოქროს ბაზარზე.

რატომ ყიდულობს რუსეთი ახლან ოქროს?

რუსეთის ოქროს მარაგს საინტერესო ისტორია აქვს. 1914 წელს ის 1311 ტონას შეადგენდა და მსოფლიოში უდიდესი იყო, მაგრამ პირველი მსოფლიო ომის პერიოდში მისი ნაწილი გამოიყენეს, როგორც სამხედრო კრედიტების გარანტია, და უცხოურ საცავებში გადაიტანეს; ნაწილი სამოქალაქო ომის პერიოდში ხელიდან ხელში გადადიოდა, იხარჯებოდა და იკარგებოდა. ზოგიერთი ენთუზიასტი ციტირებენ ე.წ. კოლჩაკის ოქროს დღემდე ექვსს.

ამავე პერიოდში ციტირების ოქროს საბადოებზე მოპოვება გაიზარდა და 2015-ში, 272 ტონით ნელინადში, რუსეთმა მსოფლიო მომპოვებელთა რეიტინგში ავსტრალიას გადაუსწრო და მეორე ადგილი დაიკავა (პირველზეა ჩინეთი 400-ზე მეტი ტონით ნელინადში). ამავე წელს ჩინეთმა ოქროს იმპორტისა და ექსპორტის რეგულირება დაიწყო, სავარაუდოდ, იმისთვის, რომ ქვეყნიდან მისი გადინება შეემცირებინა. დასავლეთმა მას ოქროს ბაზარზე ჩინური ბანკების დაბლოკვით უპასუხა (განაცხადებს, რომ მათ მათთვის სავაჭრო სესიებში მონაწილეობისთვის შეჭუნდათ, პერიოდულად იგნორირებას უწევდნენ). ანალიტიკოსები ალაპარაკდნენ იმაზე, რომ ოქროს მსოფლიო ბაზარზე ორი სეგმენტი ყალიბდება, რომლებიც ერთმანეთს თანდათან შორდება — ერთ მხარეს დასავლეთის წამყვანი ქვეყნები დგანან, მეორე მხარეს კი — რუსეთი და ჩინეთი. ეს ორი ქვეყანა ცდილობს, გამოიკვლიონ დასავლეთის ყოველგვარი შუამავლობა ოქროსთან დაკავშირებულ ოპერაციებში და ეტაპობრივად მიიწვიონ მიზნისკენ, რომელსაც ავტორების ნაწილი რუსეთ-ჩინეთის (ან ევრაზიის) ოქროს ბაზრის შექმნას უწოდებს. ისინი ვარაუდობენ, რომ ლონდონის ოქროს ბაზრის და ამერიკული ოქროს ფიუნქციონების ბირჟა „კომექსისგან“ განსხვავებით, სადაც რეალური ოქროსგან მოწყვეტილი დერივატივების უზარმაზარი მასა ტრიალებს, რომელსაც ეკონომიკური პროცესი, არსებითად, ვირტუალურ სივრცეში გადააქვას, ვაჭრობა რუსეთ-ჩინეთის ბაზარზე მხოლოდ რეალურად არსებული ოქროს ყიდვა-გაყიდვას შეეხება.

ამჟამად რუსეთის ოქროს მარაგი შეფასებულია 80,4 მილიარდ დოლარად, ხოლო მისი სვედრითი წილი ქვეყნის ოქროსა და ვალუტის რეზერვში 17,95%-ს შეადგენს

დიდი იქნება. თუ ადრე ითვლებოდა, რომ ბიუჯეტის დეფიციტი მშპ-დან დაახლოებით 1,3%-ს მიაღწევს, დღევანდელი მონაცემის მიხედვით, პირველად 2011 წლის შემდეგ, ბიუჯეტი პროფიციტული იქნება (+0,45% მშპ-დან). ეს მოხდა იმიტომ, რომ ბიუჯეტში ჩაიდო ფასი 40 დოლარი ბაზრული ნავთობისთვის, მაგრამ იანვარ-აპრილში ნავთობის ფასი გაიზარდა და 66 დოლარს გადააჭარბა. ამან რუსეთის ეკონომიკისთვის ერთგვარი „უსაფრთხოების ბალიში“ შექმნა, რომელიც სხვადასხვა ეკონომიკური თუ გეოპოლიტიკური რისკების ნეგატიურ ეფექტს შეამცირებს. ექსპერტები ვარაუდობენ, რომ შექმნილი სიტუაცია შესაძლებლობას მისცემს კრემლს, ოქროს მარაგი კიდევ უფრო გაზარდოს, ამასთანავე, რეზერვის მცირე ნაწილი პერსპექტიული კორპორაციების აქციებში განათავსოს, აგრეთვე, აზიის ქვეყნების ფასიან ქაღალდებში. ერთი რამ ცხადია: „დაუგეგმავი შემოსავალი“ აშშ-ის საზღვრის ვალდებულებებში არ დაიხარჯება.

ამ დანაკარგებისა და გადაუდებელი ხარჯების გამო საბჭოთა კავშირის ოქროს მარაგი (1928 წლის მონაცემებით) 150 ტონამდე შემცირდა. სტალინმა რეზერვის შევსება დაიწყო და 1941 წლისთვის 2 800 ტონის აკუმულირება მოახერხა. ომის და შემდეგ ეკონომიკის აღდგენის პერიოდში ეს „დანაზოგი“ მნიშვნელოვნად შემცირდა, თუმცა 1950-იანების დასაწყისში 2500 ტონას მიაღწია. სტალინის გარდაცვალების შემდეგ ის თანდათან მცირდებოდა. გორბაჩოვის მმართველობის წლებში პროცესმა ზეგვისებური ხასიათი მიიღო და სსრკ-ის დაშლის შემდეგ რუსეთს 300 ტონაზე ნაკლები ოქრო დარჩა.

ზრუნვა რეზერვის შევსებაზე პუტინის მმართველობის პერიოდში განახლდა. „ეკონომისტის“ ცნობით, 2005-15 წლებში რუსეთმა სამჯერ გაზარდა ოქროს მარაგი და მან 1200 ტონას გადააჭარბა. პრიტანული გამოცემა ამის მთავარ მიზეზად დოლარის მიმართ უნდობლობას ასახელებს. „ახალი ცივი ომის“ დასაწყისის კვალგადასვლა რუსეთის ცენტრალურმა ბანკმა კიდევ უფრო გაზარდა შესყიდვები და ამჟამად რეზერვმა 1900 ტონას მიაღწია. პირველად სსრკ-ის დაშლის შემდეგ, რუსეთმა ამ მაჩვენებლით ჩინეთს (1843 ტონა) გადაუსწრო. 2009 წლიდან რუსეთმა რეზერვი 1100 ტონით, ჩინეთმა კი მხოლოდ 775 ტონით გაზარდა. ამჟამად რუსეთის ოქროს მარაგი შეფასებულია 80,4 მილიარდ დოლარად, ხოლო მისი სვედრითი წილი ქვეყნის ოქროსა და ვალუტის რეზერვში 17,95%-ს შეადგენს.

თავმჯდომარის მოადგილემ სერგეი შვეცოვმა განაცხადა, რომ რუსეთის, ჩინეთის, ინდოეთის, სამხრეთ აფრიკისა და ბრაზილიის („ბრიკის“ ჯგუფის) მთავრობები ოქროს ვაჭრობის ახალი, ერთობლივი სისტემის შექმნაზე გადაწყვეტენ, ხოლო რუსეთისა და ჩინეთის ცენტრალურმა ბანკებმა უკვე მოანერგეს ხელი შესაბამის ორმხრივ მემორანდუმს.

საგულისხმოა, რომ ყაზახეთმა, რომელიც ამ ორ ქვეყანას შორის მდებარეობს, ახალი „ცივი ომის“ დაწყების შემდეგ ასევე გაზარდა ოქროს ხვედრითი წილი რეზერვში და მარაგის მოცულობით მსოფლიოში მე-18 ადგილზე გადაინაცვლა, რაც ამ ქვეყნისთვის ძალზე სერიოზული მაჩვენებელია.

ვინიდან ყაზახეთს შეეხვევით, ალბათ, უმჯობესი იქნება, აქვე აღვნიშნოთ, რომ 15 მაისს პრეზიდენტმა ნაზარბაევმა კვლავ „გაცოცხლა“ რუსეთის ტერიტორიაზე გამავალი კას-

ქ, ალბათ, უნდა აღვნიშნოთ, რომ ოქროსა და ვალუტის რეზერვი „აზღვევს“ ეროვნულ ეკონომიკას იმ შემთხვევაში, თუ მას პრობლემები შეექმნება. სწორედ ამიტომ მთავრობები არ ახდენენ მის ინვესტირებას (სხვადასხვა ფორმით) საკუთარი ქვეყნის ეკონომიკაში. არსებითად, ეს არის ინვესტიცია უსაფრთხოებასა და ეკონომიკურ სუვერენიტეტში, რომელსაც რუსეთი იმ პერიოდში კი ახორციელებდა, როდესაც ნავთობის ფასი დაბალი იყო, ხოლო დასავლეთმა მის წინააღმდეგ სანქციები შემოიღო.

საინტერესოა, რომ „რეალური ოქრო“ მსოფლიოში დაახლოებით 190 ათასი ტონაა. აქედან ნახევარი კერძო პირების საკუთრებაა, ძირითადად, საიუველირო ნაკეთობების სახით; 33, 5 ათასი ტონა სხვადასხვა ქვეყნის ეროვნული ბანკების რეზერვებშია; დანარჩენს კი, საინვესტიციო მიზნებიდან გამომდინარე, მსხვილი კომპანიები და ფონდები იყენებენ. ოქრო აგრეთვე გამოიყენება ელექტრონიკის წარმოებაში, სტომატოლოგიაში და ა.შ.

2017 წლის ნოემბერში რუსეთის ცენტრალური ბანკის

ვინიდან ყაზახეთს შეეხვევით, ალბათ, უმჯობესი იქნება, აქვე აღვნიშნოთ, რომ 15 მაისს პრეზიდენტმა ნაზარბაევმა კვლავ „გაცოცხლა“ რუსეთის ტერიტორიაზე გამავალი კას-

საინტერესოა, რომ „რეალური ოქრო“ მსოფლიოში დაახლოებით 190 ათასი ტონაა. აქედან ნახევარი კერძო პირების საკუთრებაა, ძირითადად, საიუველირო ნაკეთობების სახით; 33, 5 ათასი ტონა სხვადასხვა ქვეყნის ეროვნული ბანკების რეზერვებშია; დანარჩენს კი, საინვესტიციო მიზნებიდან გამომდინარე, მსხვილი კომპანიები და ფონდები იყენებენ. ოქრო აგრეთვე გამოიყენება ელექტრონიკის წარმოებაში, სტომატოლოგიაში და ა.შ.

ეკრაზიის ეკონომიკური თანამშრომლობისა და უანხის ორგანიზაციის წამყვანი სახელმწიფოები ქართულ ტრანზიტს უზრუნველყენ, როგორც არხს, როგორც დასავლეთს, შეასაბამებენ, განიხილავენ მას, როგორც სათადარიგო და არა ძირითად, სტრატეგიული მნიშვნელობის მიმართულებას.

ქართველ მკითხველებს შეიძლება გაუჩნდეთ კითხვა: საიდან აქვს კრემლს რესურსი იმისთვის, რომ ოქროს მარაგს შეავსოს ან მსხვილი ინფრასტრუქტურული პროექტები (ცივი ომის ხიდი, „ევრაზიის არხი“ და ა.შ.) განახორციელოს, რადგან ექსპერტების ნაწილი სხირად ირწმუნება, რომ რუსეთის ეკონომიკა დაუქუპვის პირასაა? აქ, ალბათ, კონკრეტული მაგალითი უნდა განვიხილოთ და დავადგინოთ, რის ხარჯზე აპირებს მოსკოვი წელს ოქროს დამატებითი მოცულობის შექმნას. რუსეთის ფინანსთა სამინისტროს შეფასებით, ბიუჯეტის შემოსავალი ნავთობისა და გაზის გაყიდვიდან ნავარაუდევთან შედარებით ხუთჯერ უფრო

„კლუბური ნარკოტიკი ყველგან ტრიალებს და საქართველოც არ არის გამონაკლისი. კლუბ „ბასიანის“ წარმომადგენლები კი ცდილობდნენ, თავი ანგელოზებად გაეხსენებინათ, როდესაც ლაპარაკობდნენ, რომ „ბასიანი“ იყო ერთადერთი კლუბი, რომელშიც ნარკოტიკები არ ტრიალებდა. რომის პაპზე მეტ კათოლიკობაზე თავის დადება ძალიან სასაცილოდ გამოიყურება“.

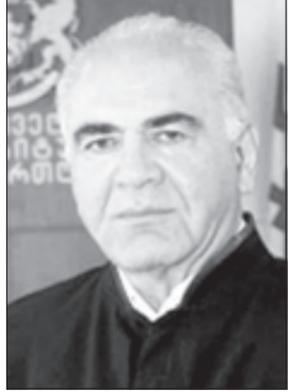
„შინაგან საქმეთა სამინისტრო კლუბების საქმიანობაზე საკანონმდებლო ინიციატივას მოამზადებს“, — განაცხადა შს მინისტრმა გიორგი გახარიამ 18 მაისს პარლამენტში გამოსვლისას. ეს საკითხი მას შემდეგ დადგა მთავრობის დღის წესრიგში, როდესაც 12 მაისს თბილისის რამდენიმე ლამის კლუბში პოლიციამ ანტინარკოტიკული სპეცოპერაცია ჩაატარა და ნარკოტიკების რეალიზაციის ბრალდებით რვა პირი დააკავა. ამას კი შემდეგ საპროტესტო აქციები მოჰყვა. უკვე წლებია, საქართველოში მიდის დისკუსია ნარკოპოლიტიკის ლიბერალიზაციის მომხრეებსა და მონინალმდევრებს შორის. ნარკოპოლიტიკის ლიბერალიზაციის მომხრეთა რამდენიმე დღიანი აქცია რუსთაველის გამზირზე მშვიდობიანად დაიშალა, თუმცა მას შემდეგ, რაც შს მინისტრმა ბოდიში მოიხადა და დადო პირობა, რომ ნარკოპოლიტიკის მიმართულებით საკანონმდებლო ცვლილებებზე მუშაობა დაიწყება. პროცესები, რომლებიც ბოლო დღეებში განვითარდა საქართველოში, პოლიტოლოგმა ბიან სუსხაშვილმა, საქართველოს გენერალური პროკურორის ყოფილმა მოადგილემ, გენერალ-მაიორმა მანუჩარ ბჟარამიამ და პოლიტიკოსმა აპაქი ასათიანმა შეაფასეს.

მინისტრის ბოდიშმა «რუჰენა»?!

და არც მიმანია კანონის ლიბერალიზაცია მიზანშეწონილად, თუმცა დეკრიმინალიზაციის ნაწილში, მსუბუქ ნარკოტიკებზე, ვფიქრობ, გარკვეულ ჰუმანიზაციაზე უნდა იყოს ლაპარაკი.

დღის უბდიან. შს მინისტრის ბოდიში — ეს იყო ლოგიკური და სწორი ნაბიჯი, თუმცა მინისტრმა ბოდიში მოუხადა იმ უდანაშაულო ადამიანებს, რომლებმაც სპეცოპერაციის მიმდინარეობის პერიოდში დისკომფორტი განიცადეს. მას ბოდიში ნარკობარბეგებისა და ნარკოპოლიტიკის ლიბერალიზაციის მომხრეებისთვის არ მოუხდია, როგორც ეს ვილატებმა გაიგეს.

„შს მინისტრმა, ამ ახალგაზრდა ქაშა, გააქათა გუჰლაგალი — მოახარხა, სიტუასია სწორად აღაქვა“

„შს მინისტრის ბოდიში ნარკობარბეგებისა და ნარკოპოლიტიკის ლიბერალიზაციის მომხრეებისთვის არ მოუხდია, როგორც ეს ვილატებმა გაიგეს“

— კლუბური ნარკოტიკი ყველგან ტრიალებს და საქართველოც არ არის გამონაკლისი. კლუბ „ბასიანის“ წარმომადგენლები კი ცდილობდნენ, თავი ანგელოზებად გაეხსენებინათ, როდესაც ლაპარაკობდნენ, რომ „ბასიანი“ იყო ერთადერთი კლუბი, რომელშიც ნარკოტიკები არ ტრიალებდა. რომის პაპზე მეტ კათოლიკობაზე თავის დადება ძალიან სასაცილოდ გამოიყურება. შეიძლება კლუბის ხელმძღვანელობა არ უწყობს ხელს ნარკორეალიზაციას, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ იქ ნარკოტიკები არ იყიდებოდა. შესაბამისად, უსაფრთხოების თვალსაზრისით კონტროლი გასამკაცრებელია. ფაქტია, რომ კლუბი არის მაღალი რისკის ზონა ნარკორეალიზაციის კუთხით. არც მოველი

მანუჩარ ბჟარამი, საქართველოს გენერალური პროკურორის ყოფილი მოადგილე, იუსტიციის მინისტრის ყოფილი მოადგილე, გენერალ-მაიორი: — საერთოდ, სახელმწიფო და ხელისუფლება ყოველთვის უნდა ეცადოს, რომ ნებისმიერი სახის აქცია მშვიდობიანად დაშალოს, რამდენადაც ეს შესაძლებელია. პოლიცია იმიტომ ჰყავს სახელმწიფოს, რომ უზრუნველყოს საზოგადოებ-

ჩვენ უნდა გვესმოდეს, რომ სპეცოპერაცია მსოფლიოში სტერილურად არსად არ ტარდება. შესაბამისად, ზოგჯერ უდანაშაულო ადამიანები დისკომფორტს განიცდიან, რისთვისაც მათ შემდეგ ბო-

„უსაფრთხოების თვალსაზრისით კონტროლი გასამკაცრებელია. ფაქტია, რომ კლუბი არის მაღალი რისკის ზონა ნარკორეალიზაციის კუთხით. არც მოველი ვიხანუანოილად, თუახა დაკრიმინალიზაციის ნაწილში, მსუბუქ ნარკოტიკებზე, ვფიქრობ, გარკვეულ ჰუმანიზაციაზე უნდა იყოს ლაპარაკი“

„შს-ს კოოიხია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს სამინისტროს პოზიცია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს — არ მოხდეს ნარკოტიკების მოხმარების ნახალისება და არ გახდეს ეს კრიმინალის წყარო. ჯავახაძის თქმით, ნარკოპოლიტიკის მიმართულებით მუშაობა გრძელდება.“

რივი წესრიგი და მოსახლეობის უსაფრთხოება. მინისტრის სიტყვით გამოსვლა, რასაც ბოდიში დაარქვეს, გამართლებული იყო, რადგან შს მინისტრმა, ამ ახალგაზრდა კაცმა, გააკეთა შეუძლებელი — მოახერხა, სიტუაცია სწორად აღქვა. საერთოდ, სახელმწიფო კერძო ცხოვრებაში არ უნდა ერეოდეს, მაგრამ, თუ კლუბში ნარკოტიკები იყიდება და არის ამის შესახებ სარწმუნო ინფორმაცია, შინაგან საქმეთა სამინისტროს დაქვემდებარებაში მყოფი ორგანოები ვალდებული არიან, აღკვეთონ უკანონო ქმედება.

— როგორ მიგაჩნიათ, უნდა იყოს თუ არა ნარკოპოლიტიკა ჰუმანური? — ბუნებრივია, საჭიროა გარკვეული რეგულაციები და როდის უნდა ჩათვალოს ნარკოტიკული საშუალებების მოხმარება დასასჯელ ქმედებად? თუ ნარკოტიკული საშუალებების მოხმარებელს ვათავისუფლებთ სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობისგან, საჭიროა, კომპლექსური ზომები შემუშავდეს, მასში ჩართული იქნება განათლებისა და ჯანდაცვის სამინისტროები. ახლა რა ხდება? — ნარკომომხმარებელს დაეჭვით, ჩავადებთ ციხეში და იქიდან გამოვა გაცილებით საშიში საზოგადოებისთვის.

— როგორ ფიქრობთ, ჩვენი ამერიკელ-ევროპელი „კეთილმოსურნეები“ სოროსის ფონდიდან და მსგავსი „მონინავე დემოკრატიული ფასეულობების“ მქადაგებლები, დეკრიმინალიზაციას თუ მიაღწიეს, შემდეგ რას მოილოქმედებენ? მათი შემდგომი დაჟინებული მოთხოვნა ნარკოვაჭრობის ლეგალიზაცია იქნება ნარკომანების უფლებების დაცვის საბაბით.

„სიტუასია ქაშახაგის გარკუბანიეუსტა და აიისთვის ლირდა ბოდიშის მოხდა“

„შს-ს კოოიხია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს სამინისტროს პოზიცია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს — არ მოხდეს ნარკოტიკების მოხმარების ნახალისება და არ გახდეს ეს კრიმინალის წყარო. ჯავახაძის თქმით, ნარკოპოლიტიკის მიმართულებით მუშაობა გრძელდება.“

„შს-ს კოოიხია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს სამინისტროს პოზიცია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს — არ მოხდეს ნარკოტიკების მოხმარების ნახალისება და არ გახდეს ეს კრიმინალის წყარო. ჯავახაძის თქმით, ნარკოპოლიტიკის მიმართულებით მუშაობა გრძელდება.“

„შს-ს კოოიხია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს სამინისტროს პოზიცია, რომ ნარკოტიკების რეალიზაციის მიმართულებით სანქციები გამკაცრდეს — არ მოხდეს ნარკოტიკების მოხმარების ნახალისება და არ გახდეს ეს კრიმინალის წყარო. ჯავახაძის თქმით, ნარკოპოლიტიკის მიმართულებით მუშაობა გრძელდება.“

„როგორც წინასწარ გამოძიებაში, ასევე, სასამართლო სხდომაზე ბ. კერატიშვილმა აღიარა ცეცხლსასროლი იარაღის შენახვა და აღნიშნა, რომ იგი იპოვა 1978 წლის აპრილში ქვაშეთის ტაძრის სენაკში, რომელიც ოც ვაზნასთან და მჭიდთან ერთად ჩაღებულ იყო ძველ ფეხსაცმელში. ამ ბრალდებას იგი არასდროს უარყოფდა. 30 წლის ბავლის შემდეგ ბანაცხადა, თითქოს იარაღი „შეუბღას“.

საპატრიარქო კარის თაბახები

განვადგინოთ საუბარს გენერალ-მაიორ მახტანტაშვილის შესახებ. ის ამჟამად წილკნელი მიტროპოლიტი გაიწვი (ბიძინა კერატიშვილის) კრიმინალურ საქმიანობაზე გვესაუბრება. თემა ამჟამადაც ძალიან აქტუალურია. 1970-იანი წლების ბოლოს პატრიარქისა და საპატრიარქოს წინააღმდეგ ისევე იბრძოდნენ, როგორც დღეს. ჩანს, პატრიარქის ტახტისთვის ბრძოლა ახალი ამბავი არ არის, არც ის არის ახალი, რომ ზოგიერთი მიტროპოლიტი სახელს უტეხს ეკლესიას.

გაბრძანება. დანაშაულის №12-17 (436-441)

„აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ, მიუხედავად ამისა, ნომერში, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის — **ქატიკოს მამია** (სიღამონიძის) მიერ, რომელიც მფარველობდა **ბ. კერატიშვილს** და ვერ დაეხმარა მას, რომ არ გაერიცხათ სემინარიიდან, იგი დაინიშნა საპატრიარქოს საქმის მწარმოებლად. **ნარმოიღვიანო, რა სამისი ბაშო უნდა გაიძიებოდნენ კერატიშვილი სამინარიიდან, პატრიარქსაც რომ ვერ დაიცვა.**

ბ. კერატიშვილს, გარდა საეკლესიო ნივთების დატაცებისა, მსჯავრი დაედო იმისთვისაც, რომ იგი სათანადო ნებართვის გარეშე ინახავდა „ვალტერის“ სისტემის ცეცხლსასროლ იარაღს სამი მჭიდითა და ოცი ცალი ვაზნით, რომელიც მისი ბიძის ჩხრეკისას აღმოაჩინეს მისსავე საწოლში. როგორი წარმოსადგენი იყო შეიარაღებული მღვდელი მრევლისთვის? მაშინ მძიმე საომარი მდგომარეობა რომ ყოფილიყო, იფიქრებდნენ, ფრონტის წინა ხაზზე აპირებდა წასვლას, მაგრამ ასე რომ არ იყო?!

და აქედან გამომდინარე, ჰქონდა უფლება, რომ შეენახა საეკლესიო ნივთები.

სისხლის სამართლის საქმეში არსებული ცნობებით დადასტურებულია, რომ ტექნიკური ინვენტარიზაციის ბიუროში, ქორთხის ქუჩა №7-ში მდებარე სახლი პირადი საკუთრების უფლებით ირიცხებოდა მოქალაქე **რაჩიძე მანუჩის ძე ჯანაიანს**. მოხსენიებული ბინა კერატიშვილმა კანონსაწინააღმდეგოდ, ე.წ. „დათმობის“ წესით შეიძინა. ჩვენს მდგომარეობით 1972 წლის 21 მარტს და ამით მას საკუთრების უფლება არ მოუპოვებია.

1978 წლის მარტში ბ. კერატიშვილმა მოქალაქე ს. ძიძის-ტარაშვილს დაუდო ხელშეკრულება მისი ბინის შექმნაზე, რომელიც მდებარეობდა ს. ჩიქოვანის ქუჩა №33-ში, გადაიხდა 6 ათასი მანეთი, მაგრამ ტექნიკური ინვენტარიზაციის ბიუროში ბინის ოფიციალური გაფორმება არ მოხდინა. შესაბამისად, კერატიშვილი დაპატიმრების დღისთვის არამცთუ არ იყო მითითებული სახლის მფლობელი, არამედ ძველი ბინიდანაც არ იყო ამოწერილი.

როგორ ებრძოდა საქართველოს პატრიარქს მიტროპოლიტი გაიოვი და როგორ ცდილობდა იქროს ჯვრისა და ზურმუხტის გაყიდვას

მიტროპოლიტი გაიოვი

ლის შესაბამისად, ბ. კერატიშვილს არ ჰქონდა უფლება, გადაეტანა თავის საცხოვრებელ სახლში საეკლესიო ნივთები და გამოეყენებინა პირადი მიზნით. გარდა ამისა, ბ. კერატიშვილის განცხადება უარყოფილ იქნა არა მარტო იმ დროს მოქმედი საქართველოს სსრ სამოქალაქო კოდექსის 544 მუხლით, რომლის მიხედვით ყველა მოქალაქეს ჰყავს მემკვიდრე, არამედ საეკლესიო კანონითაც (მოციქულთა კანონების მე-40 მუხლით, რომ ეპისკოპოსისაც შეიძლება ჰყავდეს მემკვიდრე).

სასამართლოს სხდომაზე, როდესაც ბ. კერატიშვილი დარწმუნდა თავისი ადრინდელი განმარტებების უსაფუძვლო-

ამ ფაქტთან დაკავშირებით ბ. კერატიშვილი აცხადებს: „ხატს თვლები, მე კი არა, სულ სხვა პირებმა ამოაცალეს, რომლებმაც დაპატიმრებამდე, ორგანოებისგან ინიცირებული ჩემი ბინის გაქურდვის შემდეგ, ეს ხატი, როგორც ისინი აცხადებენ, გამოიღვეს და ისინივე ყიდდნენ! მე არ ვიცი, რა უნდა ვუწოდო ამას, თავად შეაფასეთ და განსაჯეთ“.

ბიძინის ღვთისმშობლის ხატი იყო პატრიარქის კანონსაწინააღმდეგო, რომელიც სხვა საეკლესიო ნივთებთან ერთად ჩხრეკის შემდეგ ბ. კერატიშვილს შეეძებდა.

ჩვენებები, რომ შემსყიდველ პუნქტში სამი ზურმუხტის ქვა მიიტანა იმისათვის, რათა გავიგო ზუსტი წონა და შემდეგ სურდა მათი მოთავსება პანაღეში.

ახლა მე ვუსვამ შეკითხვას **ბ. კერატიშვილს**: ფაქტია, რომ ტიხვისის ღვთისმშობლის ხატი ამოღეს მისი ბინიდან, რასაც იგი ამ ინტერვიუს მიცემამდე არ დავიწყებ და, თუ მას არ ამოღეს ხატიდან სამი ზურმუხტის ქვა, რომლებიც წარმოადგენდა ხატის საშკაულს, საერთო წონით 22,34 კარატი, რატომ არ ჩაასმევინა ისევე ხატი? რატომ წაიყვანა ქვების ასანონად შემფასებლის ჯიხურში გიორგი მნაცაკანის მიერ, მარტო ვერ მიაგნებდა ჯიხურს? ანდა, რატომ უნდა ჩაესვა ხატიდან ამოღებული თვლები პანაღეში? ასეც რომ ყოფილიყო, პანაღეში, მე მგონი, ისმევე ერთი თვალი და რა ზომის პანაღე უნდა ყოფილიყო, რომ საჭირო იყო სამი ზურმუხტის თვალის ჩასმა. როგორც ყოფილი მღვდელი მთავარი, საეკლესიო კანონებიდანაც გამომდინარე, რამდენად სწორი იყო, როდესაც აპირებდა ასეთი ძვირფასი ხატიდან ამოღებული თვლების პანაღეში ჩასმას. ამით იგი ხომ შეურაცხყოფდა თავად ამ ხატს?

«უსვამ შეკითხვას ბ. კერატიშვილს: ფაქტია, რომ ბიძინის ღვთისმშობლის ხატი ამოღებულ იქნა მისი ბინიდან, რასაც იგი ამ ინტერვიუს მიცემამდე არ დავიწყებ და, თუ მას არ ამოღეს ხატიდან სამი ზურმუხტის ქვა, რომლებიც წარმოადგენდა ხატის საშკაულს, საერთო წონით 22,34 კარატი, რატომ არ ჩაასმევინა ისევე ხატი? რატომ წაიყვანა ქვების ასანონად შემფასებლის ჯიხურში გიორგი მნაცაკანის მიერ, მარტო ვერ მიაგნებდა ჯიხურს? ანდა, რატომ უნდა ჩაესვა ხატიდან ამოღებული თვლები პანაღეში?»

მიანი, რომელმაც გაქურდა ეკლესია, არა მგონია, იმ დროს ფიქრობდა ანდერძით საპატრიარქოსთვის სახლის დატოვებაზე.

სასამართლო კოლეგიამ ასევე უსაფუძვლოდ მიიჩნია ბ. კერატიშვილის განმარტება, თითქოს არ იცოდა, რომ ეკლესიაში არსებული საეკლესიო სახელმწიფოს კუთვნილება იყო და რომ ჰქონდა უფლება, ეკლესიიდან თავის სახლში გადაეღებინა და შეენახა საეკლესიო საგნები, რადგან იგი იყო ბერი, მას არ ჰყავდა მემკვიდრე და მთელი მისი ქონება ეკლესიას ეკუთვნოდა.

კერატიშვილს, როგორც მაღალი წოდების მღვდელმთავარს, შეუძლებელია, არ სცოდნოდა, რომ რელიგიურ გაერთიანებათა ქონება, გადაცემული მათთვის ან ახლად შექმნილი მათ მიერ და დანიშნული სპეციალურად ღვთისმსახურების მიზნებისთვის, ითვლებოდა ნაციონალიზებული, ე.ი. სახელმწიფოს კუთვნილებად, ამიტომ ეკლესიიდან ან მონასტრიდან ხატის ან სხვა საეკლესიო საგნის გატაცება განიხილებოდა დანაშაულად სოციალისტური საკუთრების წინააღმდეგ.

ერთი ნუთითაც რომ დავუშვათ, „ბატონმა“ ბიძინამ არ იცოდა საერო კანონები, წმინდა მოციქულთა კანონები ხომ იყო მისთვის ცნობილი. აღნიშნული კანონის 72-ე მუხ-

ბაში, შეცვალა ჩვენება და განაცხადა, რომ მართალია, არ ჰყავდა ცოლ-შვილი, მაგრამ მისი მემკვიდრეები — დედამიშვილები და ახლო ნათესავები, არ შეეცდნენ ეკლესიას მის მიერ დატოვებულ საეკლესიო ნივთებში. აქედან გამომდინარე, თუ სასულიერო პირს ჰყავს მემკვიდრე, ცხადია, მის ბინაში არსებულ საეკლესიო საგნებს ის მისი საკუთრებაა.

ამდენად, კერატიშვილის განცხადება, რომ ჩიქოვანის ქუჩაზე №33-ში მდებარე ბინა მისი იყო, რაც განაჩენია არ არის ჩამორთმეული, ასევე სიცრუეა. მე ვერ გავუკეთებდი კონფისკაციას ბინას, რომელიც არ ეკუთვნოდა „ბატონ“ ბიძინას. იგი სხვისი საკუთრება იყო.

ახლა ცალკე მინდა განსაკუთრებული ყურადღება გავამახვილო მიტროპოლიტ გაიოვის მიერ საპატრიარქოდან მოპარულ ტიხვისის ღვთისმშობლის ხატზე.

1978 წლის 25 მაისს „ბატონი“ ბიძინა დააკავს ამ ხატიდან ამოღებული სამი ცალი ზურმუხტის თვლების გაყიდვის მცდელობისას, რომელიც წარმოადგენდა ტიხვისის ღვთისმშობლის ხატის საშკაულს. ისინი უნდა მიეყიდვინებინა გიორგი მნაცაკანის ძე თორნიანიშვილს, რომელიც გაიცნო მეგობრის, სარძის პარაპეტის ძე მანუჩის მემკვიდრე.

ის ბინიდან ამოიღეს.

„ბატონი“ ბიძინა ამ შემთხვევაშიც მოექცა ჩიხში და გამოსავალს ფაქტების დამახინჯებით ეძებდა. კერატიშვილი თავის ინტერვიუში ცდილობს ხატის ქურდობა და სამი ცალი ზურმუხტის თვლის გაყიდვის ფაქტს სხვაგვარად დააბრალოს. იგი დუმს და არაფერს ამბობს, რა ვითარებაში მოხდა მისი დაკავება. არა მგონია, მას დაავიწყდა ეს მომენტი, მაგრამ, სიმართლე რომ თქვას, მის მიერ შექმნილი მითი მაშინვე დაინგრევა და გამოჩნდება მისი ნამდვილი სახე. ისე კი შევასწავლო ბ. კერატიშვილს, რომ იგი მილიციის მუშაკებმა იმ დროს დააკავეს, როდესაც მან ზუსტი წონის დასადგენად მიიყვანა ქვების მყიდველი გიორგი მნაცაკანის ძე თორნიანიშვილი „პლეხანოვის“ გამზირზე მდებარე „საქიუველირვაჭრობის“ ცენტრში მომუშავე არონიძის ხატის წონა.

ბ. კერატიშვილი იმდენად დაბნეულია, რომ არ იცის, რა ტყუილი მოიგონოს თავის გამამხილებლად. ინტერვიუში იგი ცდილობს, საერთოდ უარყოს ტიხვისის ღვთისმშობლის ხატის მისი საცხოვრებელი ბინიდან ამოღებისა და ქვების გაყიდვის მცდელობის ფაქტი.

მას რატომღაც „დაავიწყდა“ წინასწარ გამოძიებასა და სასამართლოსთვის მიცემული

საყურადღებოა ბ. კერატიშვილის შემდეგი განცხადება: „შსს-ში მოქმედი ის ჯგუფი, რომელიც წლების განმავლობაში დასაჭერად დამდევდა და ხელნაწილად ვერაფერს პოულობდა ჩემში, სწორედ ამ ჯგუფის წევრებმა, თავიანთი აგენტის მეშვეობით გამოიტყუეს და დამაპატიმრეს“.

ეტყობა, ბ. კერატიშვილი ლოგიკაშიც მოიკოჭლებს. თუ მან იცოდა, რომ შსს სამინისტრო წლების განმავლობაში დასაჭერად დასდევდა, რატომ გამოიტყუებინა თავი მათ აგენტს, მან ხომ კარგად იცოდა, რომ ცარიელი თვლების შენახვა და გაყიდვა იმ ხანად მოქმედი კანონით დანაშაულად ითვლებოდა. თუკი მას არ ჰქონდა ეს ქვები, ცხადია, აგენტი ვერ გაიტყუებდა მათ გასაყიდად.

ბოდიშს ვიხდებ მკითხველის წინაშე, რომ იძულებული ვარ, ვრცლად, მტკიცებულებებზე დაყრდნობით, აღვადგინო წლების წინათ მომხდარი ფაქტი ტიხვისის ღვთისმშობლის ხატიდან ამოღებული ზურმუხტის ქვების გაყიდვაზე და შემდეგ გადავიდე სხვა საეკლესიო ნივთების გატაცების ფაქტებზე“.

მოამზადა
კვა ნასყიდვარობი (გაბრძანება ინიშა)

შეძლებს თუ არა დაბლილი ეროვნული ორბანიზმის აღდგენას ქვეყანა, როცა მის გარშემო ამდენი ხელის შეშლელი პრობლემაა?

მიხეილ ნაკათელი: ქართველობა გადაგვარდა და დაუკარგეს ეროვნება, შეარჩინეს მხოლოდ მხიარულიანი — ხალხობა...

წელს 140 წელი სრულდება მიხეილ (მიხაკო) ნერეთლის დაბადებიდან. მნიშვნელოვანია მიხაკო ნერეთლის, როგორც ღრმა მეცნიერ-თეორეტიკოსისა და პრაქტიკოსის, ბრიუსელის ასირიოლოგიისა და ბერლინის ქართველოლოგიის ცნობილი უნივერსიტეტთა კათედრების ხელმძღვანელის, მეცნიერობა და ქართული სახელმწიფოებრივი აზროვნების განვითარებაში განუყოფელი ღვაწლის საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ, 1918-1919 წლებში მიხაკო ნერეთელი იყო საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დიპლომატიური მისიების ხელმძღვანელი გერმანიასა და სკანდინავიის ქვეყნებში, მოღვაწეობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში.

„უფლებააყრილ საქართველოში მისი სიტყვა მეხივით ჰქუხდა და ეროვნულ ბრძოლას ცეცხლის ენერგიას აძლევდა. განა შეიძლება სხვა რომელიმე ან ვისიმე სიტყვა შეეძაროს მის სიტყვას, რომელიც მან ერის წინამძღოლს და ზრახვათა მფლობელ ილიას, ჩვენი წამხდრობისა და სიგიჟის მსხვერპლს, ტფილისში ჩამოსვენებისას რომ უთხრა?!“ — წერს კალისტრატე სალია, პროფესორ მიხაკო ნერეთლის 70 წლისადმი მიძღვნილ მილოცვაში („ბედი ქართლისა“, 1948 წ. №3).

დღესაც არანაკლებ უფლებააყრილია საქართველო; დღესაც ცდილობენ ავისმოსურნენი, უარი გვათქმევიონ ჩვენს ტრადიციებზე, ფასეული კარტელებზე... ქართული სახელმწიფოებრივი აზროვნების განვითარების არაკეთილმოსურნენი ჩვენ, ჩაძინებულებსა და გონებადაბინდულებს, ყოველდღიურად გამიზნულად, ნაბიჯ-ნაბიჯ გვატყდებიან და გვატყდებიან „ისტორიული მემკვიდრეების ძაფს“.

ილიას მემკვიდრეობისა და მის მიერვე

დასახული ერის სასიცოცხლოდ აუცილებელი განვითარების გზის თანამემამულეთა ცნობიერებამდე მიტანის სწორუბოვარი მაგალითია „მიხაკო ნერეთლის სიტყვა წართმეული ილია ჭაჭავაძის ტფილისში ჩამოსვენებისას 1907 წლის 7 სექტემბერს“ („ბედი ქართლისა“, 1952 წ. მაისი, №12) და ილიას მკვლელობის ნახევარი საუკუნის წლისთავისადმი მიძღვნილი ნაშრომი „ილიას მკვლელობა“ („ბედი ქართლისა“, 1957 წ., №24-25), რომელიც ემიგრაციაში ყოფნისას დაწერა; „ერი და კაცობრიობა“ კი მისი პირველი ქართულენოვანი სოციოლოგიური გამოკვლევაა.

თუ რამდენი „ენერგია ჩაჰკლა“ მიხაკო ნერეთელმა ილიას გზის სინონდის დაცვაში, ეს ნაშრომი ნათელყოფს. მასში საუბარია ისეთ საკითხებზე, რომლებიც თანამედროვე ეპოქაშიც აქტუალურია:

დღესაც ქვეყანას საკუთარი სამართალი და პოლიტიკა არ აქვს, მისი ადგილი სხვა სახელმწიფოსგან ძალით შემოტანილ სამართალსა და პოლიტიკას დაუჭერია;

დღესაც მრავალ ქართველს მხოლოდ გვარია შემორჩა ქართული. მათი სული იმდენად დამახინჯებული და დაშორებულია მშობლიურ ნიადაგს, რომ სამშობლოს პრობლემებს ყურადღებას არ აქცევენ, მეტიც — ისინი მისთვის აღარც კი არსებობს;

ქართველებისაგან მხოლოდ ხალხი დარჩა, ხალხი, რომელიც აღარ არის ნაწილი ქართველი ერისა, უბრალო „სოციალური მასალაა“. ამ მასალის გადამუშავება და ეროვნულ ელემენტებად შექმნა კი ჩვენი „დანარჩენი ერის“ მხენობასა და ენერგიაზე დამოკიდებული.

მკითხველი ვთავაზობთ ამონარიდებს მიხაკო ნერეთლის ნიგნიდან „ერი და კაცობრიობა“.

„უფლებააყრილ საქართველოში მისი სიტყვა მეხივით ჰქუხდა და ეროვნულ ბრძოლას ცეცხლის ენერგიას აძლევდა“

* მთელი საუკუნის განმავლობაში სცდილობდნენ, შეეწყვიტადა დაფიქსირების ჩვენს ანმეოსა და წარსულს შორის, ამით სულიერი ცხოვრება ჩვენი ისეთ პრობლემაში ჩააყენეს, რომ შეგნება ჩვენი ეროვნული ორგანული ცხოვრებისა, მისი ზრდისა, მისი ანმეოს მდგომარეობისა და მომავლის სასურველის მისწრაფებისა შეუძლებელი ჰყვეს, — და მრავალ ქართველსაც მართალი გვარაილა შემორჩა ქართული...
* ქართველი ინტელიგენტიც კაცია, მასაც აქვს მოთხოვნილება რწმენისა და დიადი იდეალისა, რომელიც უნდა აღიაროს უმაღლეს ქვეყნობაზე, მთელი თავისი მოქმედებაზე დააყენოს და უმაღლესი, ადამიანური მიზანი და ისახოს ცხოვრებაში. მისი სული რომ გადამახინჯებულია და დაშორებული სამშობლო ნიადაგს, სამშობლოს პრობლემებსაც ვეღარ აქცევენ ყურადღებას, იგი მისთვის აღარც კი არსებობს, — იგი აღარ არსებობს მისი აზრით აღარც სხვისთვის, აღარც საზოგადოდ, — და მით უმეტეს იგი ითვისებს ან ისეთ იდეალებს, რომელიც პირდაპირ მანკებულია მისი სამშობლოსათვის, ან და, თუმცა შედგება, მაგრამ ბევრი მხრით შეცდარს

ქართველიც მას კრიტიკულად ვერ მოპყრობია... არ განიხილავს იგი ქართული თვალთახედვით ამ თეორიებსა, რადგანაც ქართული ცხოვრებით არას დროს არ უცხოვრია, — და განა მარტო სოფელში ცხოვრება და გლეხებთან ლაპარაკია ქართული ცხოვრება: იგი სულიერად განცდიდა ქართული ერის მთელი ისტორიისა, მისი სულის კვეთებისა და მის მისწრაფებათა. რასაკვირველია, ასეთი ადამიანი იდეალს შეითვისებდა იდეალისათვის, უფრო საკუთარ სულიერ მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად. უცხოეთში მცხოვრებული იდეალიც მას ქვეყნობაზე ჰგონია ყოველი კერძო შემთხვევისათვის, და თუ ქართული წარსული და თანამედროვე ცხოვრება ოდნავ მაინც არ ეთანხმება ამ უცხოეთში შეთვისებულ იდეალს, თამამად და გულწრფელად ნამოიძახებს, — წარსული მეზობლება და ანმეო მეჯავრებაო...
* ერი ერთ თვით შემგნებ არსს წარმოადგენს, ერთ სოციალურ შინაარსის მქონე სუპერორგანიზმსა, თავისი სიცოცხლის დამცველს. ამას აქვს თავისი ენებანი, იდეალები, მისწრაფებანი და სხვა. ამიტომ ერი, როგორც სოციალური არსი, გაცილებით უკვე

ორ ერს შეიძლება ერთი და იგივე რელიგია ჰქონდეს, ზოგიც დაკარგულია, მაგალითად, საკუთარი სამართალი და პოლიტიკა, რომელთა ადგილიც სხვა სახელმწიფოსგან ძალით შემოტანილ სამართალსა და პოლიტიკას დაუჭერია, ზოგიც ნასესხებია, მაგრამ ყოველთვის საერთოსა და ნასესხებს ადევს ეროვნული ელფერი. დაკარგული კი ან ყოველთვის არსებობს რომელიმე ფორმით, როგორც მაგალითად კონვენციონალური სამართალი, ან ძალით შემოტანილის დათრგუნვა და საკუთარის შემოღების სურვილი ყოველთვის არსებობს ერში.

* ვერავითარი კლასთა ბრძოლა ვერა შლის ეროვნულ ერთობას. ყოველი კლასთა ბრძოლა მხოლოდ ამ ერთი ანობის შიგნით არსებულ წინააღმდეგობათა მტერია, მსურველია იმავე სოციალურ ერთეულში სხვადასხვა მოწესრიგებისა და არა თვით სოციალური ორგანიზმის დარღვევისა, მაშინ, როდესაც ეროვნული მოძრაობის სურვილია ერთი ერის მეორისაგან გამოყოფისა, ვინაიდან მეორე პირველის სოციალური ინდივიდუალობის გაქრობას სცდილობს თავისი სახელმწიფოს ორგანოთა შემწეობითა.

ქართველი ერის ერთი ნაწილი დღეს გაოსამაღების გზაზე ადგია, ჟამთა ვითარებაში ეს ნაწილი ძალით ჩამოაჭრეს ქართული ეროვნული ორგანიზმსა. ქართველი არ სურდა, ნებით მოსცილებოდა თავის საზოგადოებას. საუკუნეობრივ ბრძოლაში იგი დაიჭრა და დღეს ხალხი დარჩენილა ამ ქართველთაგან. იგინი აღარ არიან ნაწილი ქართველი ერისა. ზოგი ისევ საქართველოს ტერიტორიაზე დარჩენილა, ზოგიც გადასახლებულა ოსმალეთის სხვადასხვა ადგილას, მაგრამ აქ დარჩენილიც და გადასახლებულიც სოციალური მასალაა ქართველი ერისა. ბევრს გაღვიძებაც ეცხობა: თხოვლობენ ქართულ სკოლებს, შეუნახავთ ქართული ენა, რომლის განვითარებასაც თხოვლობენ. შერჩენიანთ კიდევ ტიპი ქართული და მრავალი ზნე-ჩვეულება, ქართველი ერის ცდილობს, დაიბრუნოს

თავისი დაკარგული ნაწილი და როდესაც ერთ ნაწილს მაინც დავიბრუნებთ, გავხდით ისევ ჩვენი ერის ნაწილად, მაშინ იმ ნაწილთა დაბრუნებაც ადვილი იქნება, სადაც ენაც კი დავიწყებთ და მცირე მოგონებებიც დარჩენილა ქართველობისა, მაშინ კვლავ აღსდგება საქართველოს ეროვნული ერთობა, ერთობა კულტურისა, მაშინ ვიხილავთ აჭარულ, სამცხულ, ტაოს მწერალთა და ხელოვნათა, იქაურ ქართველ გმირთა, რომელთაც ქართული ეროვნება ისევე ექმნებათ მჯდარი გულში, როგორც გურულსა ან კახელსა, მხოლოდ ამ შემთხვევაში იქმნება ან ისინი ნაწილი ქართველი ერისა, ესლა კი მხოლოდ ხალხის ნაწილი არიან, უბრალო სოციალური მასალა. ამ მასალის გადამუშავება და ეროვნულ ელემენტებად შექმნა თვით ჩვენი დანარჩენიერი ერის მხენობისაგან და ენერგისაგან არის დამოკიდებული.

თვით სული ცალკე რომელიმე ერის ადამიანისა ეროვნულ სოციალურ ატმოსფეროში განვითარებული.

* ფრიად იტანჯება მთელი ნაწილი ერისა სხვა ეროვნულ ორგანიზმში მოყოლილი...
აქ საკვირველიც არაფერია. ბუნებრივი ნაწილი ერისა მისწრაფის თავისი ბუნებრივი

ქართველი ერი ებრძვის, მართალია, გადაგვარებას, მაგრამ ვინ იმის, მიაღწევს თუ არა დაბლილი ეროვნული ორბანიზმის აღდგენას — იქნა ხელის შეშლელი პირობა ახვეპია გარს. თუ სძლია ამ პირობათა, მისი ეროვნული ორბანიზმი გაქრება, ტერიტორია — საუკუნო საზოგადოებისა, დაიკარგება, ხალხი გაიხვეპა მთელ დედამიწაზე და გახდება მხოლოდ სოციალური მასალა — ქართველი ხალხად...

არტურ ლაისტიმ დაგვიტოვა მითად საინტერესო ნივთი „საქართველოს გული“, რომელშიც ავტორმა ჩააქსოვა თავისი საკუთარი და გულწრფელი სიყვარული. ეს არის კრებული მისი მოგონებებით საქართველოსა და ქართველების, ქართველთა მწერლებისა და მწერლობის შესახებ. განსაკუთრებით რელიეზურადაა გაშუქებული ქართველთა სიამაყის — ილია ჭავჭავაძის პიროვნება და ცხოვრება. მთელი ნივთი მკითხველზე ტოვებს შეყვარებულთა მიწა-მონათესავე მთაბაქდრელებს: ვაჟი არტურ ლაისტი, ხოლო ძალი — საქართველო.

ჩვენ აქ არ შევუდგებოთ გადაგვარების მიზეზთა გამოკვლევას. ეს სულ სხვა საგანია. ვიტყვით მხოლოდ, რამდენიმე მოხატულია ეს გადაგვარება: როდესაც ეროვნული ორგანიზმის ზრდა დამთავრებულია, როგორც არა ესთეტიკით, მას აქვს ყველა სოციალური ორგანო თავის ფუნქციითა აღსასრულებლად: ეკონომიკური, არტისტული, სარწმუნოებისა და მეცნიერებისა, ზნეობრივი, იურიდიული, პოლიტიკური. რაც უფრო რთულია და სპეციალური ორგანო, მით უფრო მგრძობიარეა იგი. ეკონომიკური ორგანო ყველაზე უფრო საზოგადო და მარტივია, მაგარი და მტკიცე. პოლიტიკური კი — ყველაზე უფრო სპეციალური, რთული და მგრძობიარე. უმეტეს შემთხვევაში ერის გადაგვარება იწყება ამ რთულ და მგრძობიარე ორგანოს ატროფიიდან და თავდება ეკონომიკურ ორგანოთა გაქრობით. შემდეგ თვით ხალხი და ტერიტორია ჰქრება, ეს ორი უპირველესი ელემენტი ეროვნულ-სოციალური ორგანიზმისა, მისი მასალა და საფუძველი. საქართველომ, მაგალითად, ჯერ პოლიტიკური ორგანო დაჰკარგა, შემდეგ კი თანდათან მიდის მისი სოციალური ორგანიზმის დაცემა. დაიშალა მისი იურიდიული ორგანიზმი, პოლიტიკური ორგანიზმი დაშლის შემდეგ, დაცვა ეკლესია და განიძარცვა სიმდიდრისაგან, დაცვენა ზენეულეზბანი, მწერლობა, ენა, გაღარიბდა მთელი ეროვნომიკურად. თითქმის მთელი მესამედი მისი ტერიტორიისა მისამაღებმა წაიღეს და ზედ დარჩენილი ქართველობა გადაგვარეს და დაუკარგეს ეროვნება, შეარჩინეს მხოლოდ მცირეოდენი — ხალხობა. დანარჩენი ორი მესამედი ტერიტორიისა თანდათან ეხება გვეტლებსა ხელდაწნა. ხალხი დაბნევის გზაზედ არის დამდგარი, ენაც ირყვნება და საზოგადოების მალალ კლასებს თითქმის ავიწყდება იგი. ამაში იხატება საქართველოს გადაგვარება, ქართველი ერის უბრძვლავი, მართალია, გადაგვარება, მაგრამ ვინ იცის, მიაღწევს თუ არა დაშლილი ეროვნული ორგანიზმის აღდგენას — იმდენი ხელის შემშლელი პირობა ახვევია გარს. თუ სძლია ამ პირობათა, მისი ეროვნული ორგანიზმი ხელახლავე აღსდგება; თუ ძლიერ იქნა, მისი ეროვნული ორგანიზმი გაქრება, ტერიტორია — საფუძველი საზოგადოებისა, დაიკარგება, ხალხი გაიბნევა მთელ დედამიწაზედ და გახდება მხოლოდ სოციალურ მასალად — ქართველ ხალხად...

* ერი — ეს არის ერთი სოციალური სუპერორგანიზმი, ანუ ჰიპერორგანიზმი, შემდგარი ერთგვარ, ანუ მრავალგვარ ეთნიკურ და სოციალურ მასალათაგან, რომელსაც შეუძლია უამთა ვითარებაში შექმნას ერთი გარეგნულად მოწესრიგებული საერთო ცხოვრება თავის შემადგენელ ერთეულთა. ერთი საზოგადოება ყველა თავისი ორგანოებითა, ენითა, სარწმუნოებითა, მეცნიერებითა, ზნეობითა, ხელოვნებითა, სამართლითა და პოლიტიკითა — საზოგადოება განსაკუთრებული ისტორიითა, ტიპითა და თვით შეგნებითა, სრულის ინდივიდუალობითა.

რუბრიკას უძღვება დარეჟან ანდრიაძე

1922 წელს „ბახტრიონის“ ფურცლებზე დაახასიათეს და დაფასეს არტურ ლაისტი, როგორც ლიტერატორი, რომელიც თითქმის ნახევარი საუკუნის მანძილზე დასავლეთ ევროპელთა აცნობდა ქართულ მწერლობას. მკითხველთა გაცხენეს, თუ რა ამაგი დაგვდო ბატონმა ლაისტმა ამ მხრივ ქართველობას.

აღსანიშნავია, რომ ლაისტი მეტად დაახლოებული იყო ჩვენი საზოგადოების ყველა თვალსაჩინო პირთან და, მათ შორის, ილია ჭავჭავაძესთან, რომელიც ძნელად თუ ვისმე უმეგობრდებოდა. ამ უკარა იყო, რომ საბუთი ჰქონდა ი. ჭავჭავაძეს, თუ რად დაიახლოვდა და დაუახლოვდა არტურ ლაისტს, ქართველთა ამ გულწრფელსა და უანგარო მეგობარს, რომელიც ჭირსა თუ ლხინში გვერდით გვედგა, სიტყვით თუ საქმით ეხმარებოდა ჩვენს ქვეყანას და რომელმაც საქართველო მეორე სამშობლოდ გაიხადა და თავის ნამდვილ სამშობლოზე არა ნაკლებ შეიგუა და შეიყვარა.

თედო სახოკია ამ ორი ბუმბერაზი ადამიანის ურთიერთობაზე საინტერესო პუბლიკაციას გვთავაზობს:

ბატონ არტურ ლაისტს, მიუხედავად ავადმყოფობისა, ერთთავად საქმეში გართულსა ვხედავთ, ერთთავად ფაციფუტშია, ცდილობს უფრო მჭიდროდ დაგვაახლოვოს გერმანულ ხალხთან, მათ ინტელიგენციასთან, მათი გვენი ჩვენ მოგვაგებინოს და ჩვენი — მათ; ეხმარება ყველა ქართველ ახალგაზრდას, ვინც კი გერმანიაში მიდის სასწავლებლად, რჩევა-დარიგებას აძლევს, სარეკომენდაციო წერილებს ატანს გერმანიაში პროფესორებთან, გზას უღოცავს. ლაისტი ცდილობს საქართველოდან გერმანიაში გაამგზავროს მთელი რიგი ქართველი ხელოსნებისა ხელობის უკეთესად შესასწავლად; გერმანიის მთავრობასთან შუამდგომლობს — გამოავაზონოს გერმანიიდან ხელოსნები-ინსტრუქტორები ქართველთა შორის სხვადასხვა ხელობის გასავრცელებით, რომელთაც იგი სათითაოდ აცნობდა საპატიო სტუმარს. სადღეზე ილ. ჭავჭავაძემ დალია სადღეგრძელო ლაისტისა და მიმართა მას მოკლე, მაგრამ კოხტა და გრძობით სავსე სიტყვითა, რომელიც მან ქართულად წარმოთქვა და გერმანულად გადაუთარგმნეს.

აი, ის მოკლე სიტყვა, რომელიც მიჰმართა პიტემა-მას-პინძელმა პატივსაცემს და სასურველ სტუმარს მისი სადღეგრძელოს დაღვეის დროს: **„დღეს ჩვენ შორის ბრძანდება უცხო კაცი და სტუმარი, უცხო და სტუმარი მარტო იმითა, რომ სხვიდამ მოსულია, ხოლო სულია და გული ჩვენი მახლობელია, ჩვენი თავისიანია. ამიტომ ორნაირად სასიხარულოა მისი ჩვენ შორის ყოფნა. ქართველთა იცის პატივისცემა უცხოის და სტუმრისა და უფრო დიდი პატივისცემა თავისი სულით და გულის მახლობლისა და თავისიანისა, მაგრამ ჩვენ სხვა სიამოვნებაც უნდა მიგვიძოდეს ამ შემთხვევაში! ბ-ნი არტურ ლაისტი ის კაცია, რომელმაც ჩვენდა სასახელოდ კისრად იღო შუაკაცობა გავიწიოს ჩვენსა და ევროპაში შორის, რომელმაც იტ-**

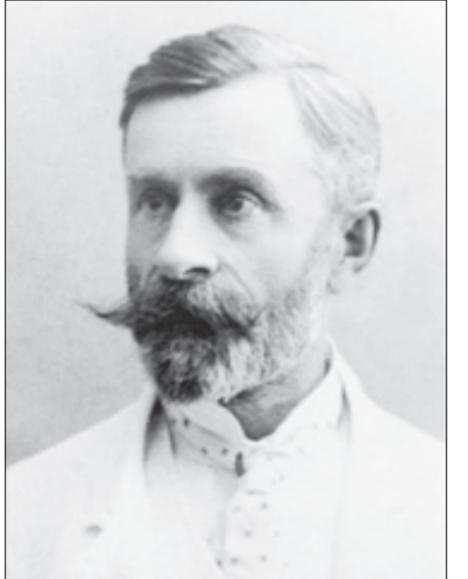
სიყვარულით სწავლობს ქართულ ენას, ისტორიას, ლიტერატურას, თვალყურს ადევნებს ქართველთა ცხოვრებასა და წარმატებას და თავის შესწავლისა და ცოდნის ნაყოფს უზიარებს ევროპის მკითხველ საზოგადოებას. პირველი მისი წერილი სახელად „მივიწყებული ლიტერატურა“ იყო დაბეჭდილი ერთს გერმანულ ჟურნალში „ჟურნალი ჩვენი ქვეყნისა და უცხო ლიტერატურისა“ და ქართულად იქნა გადმოთქმული შარშან ჟურნალ „ივერიის“ თებერვლის ნიგნში. მეორე წერილი, რომელიც აგრეთვე ჩვენს თანამედროვე ლიტერატურას შეეხებოდა, იმავე ჟურნალში იყო მოქცეული და ჩვენს გაზეთში გადმოთქმული.

ამ ორ წერილს გარდა ერთი დიდი და ვრცელი წერილი ამას წინათ არტურ ლაისტმა დაბეჭდა პოლონურ ჟურნალ „ატენეუმში“. ჩვენ ნავიკითხეთ ხელნაწერში თარგმანი ამ წერილისა, რომელიც „ივერიის“ უკანასკნელ ნიგნში იბეჭდებოდა, და თუმცა თითო-ორი შეცდომა ეპოვება, მაინც თამამად შეგვიძლია ვთქვათ, რომ წერილი დიდად საინტერესოდ არის დანერგილი და წარმოადგენს ბევრად მართალს და უტყუარს მსჯელობას არა თუ ჩვენს ეხლანდელ ლიტერატურასა და მდგომარეობაზედ, არამედ ჩვენს წარსულს ისტორიულ ცხოვრებაზედ, ზრდასა და განვითარებაზედ, სარწმუნოებაზედ, მხატვრობასა და არქიტექტურაზედ და სხვ. და სხვ.

პარასკევს, ივნისს 1, ბ. ი. ჭავჭავაძემ მიიწვია სადილად არტურ ლაისტი და დაუპატიჟა ჩვენი მწერლები, ჟურნალისტები და ლიტერატორები. სამის ნახევრამდე მასპინძლის სახლი გაივსო მონველებით, რომელთაც იგი სათითაოდ აცნობდა საპატიო სტუმარს. სადღეზე ილ. ჭავჭავაძემ დალია სადღეგრძელო ლაისტისა და მიმართა მას მოკლე, მაგრამ კოხტა და გრძობით სავსე სიტყვითა, რომელიც მან ქართულად წარმოთქვა და გერმანულად გადაუთარგმნეს.

აი, ის მოკლე სიტყვა, რომელიც მიჰმართა პიტემა-მას-პინძელმა პატივსაცემს და სასურველ სტუმარს მისი სადღეგრძელოს დაღვეის დროს: **„დღეს ჩვენ შორის ბრძანდება უცხო კაცი და სტუმარი, უცხო და სტუმარი მარტო იმითა, რომ სხვიდამ მოსულია, ხოლო სულია და გული ჩვენი მახლობელია, ჩვენი თავისიანია. ამიტომ ორნაირად სასიხარულოა მისი ჩვენ შორის ყოფნა. ქართველთა იცის პატივისცემა უცხოის და სტუმრისა და უფრო დიდი პატივისცემა თავისი სულით და გულის მახლობლისა და თავისიანისა, მაგრამ ჩვენ სხვა სიამოვნებაც უნდა მიგვიძოდეს ამ შემთხვევაში! ბ-ნი არტურ ლაისტი ის კაცია, რომელმაც ჩვენდა სასახელოდ კისრად იღო შუაკაცობა გავიწიოს ჩვენსა და ევროპაში შორის, რომელმაც იტ-**

ილია ჭავჭავაძე და არტურ ლაისტი

ილია ჭავჭავაძე: იმედია, რომ ამ სიყვარულით ჩაგონებული პირუთენელი სიტყვა ბ-ნ ლაისტისა მოკვანს მთელს განათლებულ ქვეყანას იმ ახვას, რომ შორს სადღაც არის ერთი პატარა საოთხე, რომელსაც საქართველო ჰქვია, და იმ პატარა საოთხეში, ვსხროვრობს ერთი პატარა პირი, რომელსაც უხვს დიდი გული კახოზირობის ნაკრებებისა, სიკეთისა და ბედნიერებისა.

ვირთა — ჩვენ გულში ამონაწები სიტყვა, ჩვენი ჭკულისა და გონების საუნჯე, ჩვენი სულიერი ძალ-ღონე აცნობოს იმ ხალხთ, რომელნიც ქვეყნის წარმატების გზაზედ მეთაურნი და მესვეურნი არიან. თუ აქამომდე შორიდან ვუყურებდით ბ-ნ ლაისტს, დღეს აქ მობრძანებულა, რომ ახლო გავიცნოს. იმედია, რომ ახლოს გავცნობილი ქართველი უფრო მეტად შეავარებს თავის თავსა. იმედია, რომ ამ სიყვარულით ჩაგონებული პირუთენელი სიტყვა ბ-ნ ლაისტისა მოკვანს მთელს ახლანდელ საქართველოში, რომელსაც საქართველო ჰქვია, და იმ პატარა საოთხეში, ვსცხოვრობს ერთი პატარა პირი, რომელსაც უცვებს დიდი გული კახოზირობის წარმატებისა, სიყვარულისა და ბედნიერებისათვის. ღმერთმა აცოცხლოს ბ-ნი ლაისტი!

აზე საუბარი ერთიმეორეს ზედ მიჰყვებოდა, ერთიმეორეს ავებდა...

ვახშმის დროს გულითად სადღეგრძელოებს ბანს აძლევდნენ თავისი გრძობიერის ხმით დაფა-ზურნა, დუდუკი და სალაშქრო...

ჩინებულად შეთვისებულა იქ მუსიკა, რამდენადაც მე მესმის, თქვენს ნაციონალურს, ისტორიულ ცხოვრებასა და თავგადასავალთანა, — სიტყვა შორით მოსულმა სტუმარმა... ილ. ჭავჭავაძის სადღეგრძელოს დროს პატივისცემულმა სტუმარმა, სხვათა შორის, უთხრა მას:

— როცა მე თქვენს ლექსს „მტკვრის პირზე“ ნემცეურად ვსთარგმნიდი, მაშინ როგორ წარმოვიდგენდი, თუ იმავე მტკვრის პირზე მე თქვენთან ერთად ნადივად ჯდომამო მიხდებოდაო!..

ვახშმის შემდეგ, ღამის 12 საათზე, სტუმარი მიაცილეს თავის ბინაზე.

მეორე დღეს არტურ ლაისტი იყო „წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ სამწერლოში. ნახა სურათები რუსთაველისა და თამარისა, გულმოდგინედ დაათვალიერა „საზოგადოების“ ხელნაწერთა ბიბლიოთეკა და სათითაოდ გასინჯა ეტრატზე ნანერვი ნიგნები მინიატურულ მხატვრობით. გასინჯა აგრეთვე „ნესდება“ და რამდენიმე ქართულად ნაკითხა.

თითქმის 40 წელმა განვლო მას აქეთ, რაც ილია ჭავჭავაძემ არტურ ლაისტს ჩვენს ქვეყანაში მშვიდობით მოსვლა მიულოცა და იმედი გამოსთქვა, რომ არტურ ლაისტი ჩვენსა და გერმანელთა შორის შემავრთებელ ხიდად შეიქმნებოდა. და დღეს, როცა მადლიერი ქართველი საზოგადოება ზეიმობს არტურ ლაისტის წარსულს მოღვაწეობას, თანამად შეუძლია სთქვას, რომ ჩვენი ცხოვრება შეისწავლა, შიგ გულში ჩახედა ამ ცხოვრებას და კალმით გააცნო ყველას ეს ცხოვრება.

არტურ ლაისტმა დაგვიტოვა მეტად საინტერესო ნივთი „საქართველოს გული“, რომელშიც ავტორმა ჩააქსოვა თავისი საკუთარი და გულწრფელი სიყვარული. ეს არის კრებული მისი მოგონებათა საქართველოსა და ქართველებისა, ქართველთა მწერლებისა და მწერლობის შესახებ. განსაკუთრებით რელიეზურადაა გაშუქებული ქართველთა სიამაყის — ილია ჭავჭავაძის პიროვნება და ცხოვრება.

მთელი ნივთი მკითხველზე ტოვებს შეყვარებულთა მიწა-მონათესავე მთაბაქდრელებს: ვაჟი არტურ ლაისტი, ხოლო ძალი — საქართველო.

მოშადად თედო სახოკიას „ჩემი საუკუნის ადამიანების“ მიხედვით

ბოლო 10 წლის განმავლობაში აშშ-ში განუხრელად იმატებს სწავლის საფასური უნივერსიტეტებში, სადაზღვევო მედიცინა სულ უფრო მიუწვდომელია, ფასიანი კი — ძვირი. მოიმატა გადასახადმა ქონებაზე დაძირავებული მუშახელისთვის, პარალელურად ქონების გადასახადი მცირდება უმღერ-სტრიტული ზემოქმედებისთვის.

დასავლელი პროპაგანდისტები და მათი ქართველი ადვოკატები ხოტბა-დიდებას ასხამენ დასავლური ცხოვრების წესს, საერთოდ, კაპიტალისტურ წყობილებას, ხოლო საბჭოთა კავშირის პერიოდს, სოციალიზმის, ადამიანებისა და ხალხების თანასწორობის იდეებს მკვედრად მოხილს უწოდებენ და მიწასთან ასწორებენ.

მოუხედავად იმისა, რომ სოციალიზმმა კრახი განიცადა აღმოსავლეთ ევროპისა და ყოფილი საბჭოთა კავშირის ქვეყნებში, ამჟამად რადიკალური კომუნისტური იდეები, რომლებსაც **ქარლ მარქსი** თავის დროზე შეაფასებდა, დასავლეთში ფართოდ ვრცელდება, რაც მთავარია, ვრცელდება ახალგაზრდებს შორის. ამით ძალიან შეფოთებულია დასავლური მედია. მაგალითად, ამერიკული საინფორმაციო არხის — Fox News-ის ჟურნალისტი **არტურ პირანი** წერს, რომ რადიკალური კომუნისტური იდეები სულ უფრო ვრცელდება ამერიკულ ახალგაზრდებს შორის. მათ შორის, მთავარია იდეა რევოლუციის შესახებ, აგრეთვე, ამერიკის ტრადიციულ ფასეულობებთან — ტოლერანტობასა და ლიბერალიზმთან — კავშირის განწყობა.

არის რისკი იმისა, რომ „კოლეჯების კამპუსებსა და უნივერსიტეტებშიც კი დღეს ჩვენ ვხედავდეთ პროტოტალური სახელმწიფოს შექმნას“, — ასეც კენის Fox News-ის ჟურნალისტი და მკითხველს არწმუნებს, რომ მემარცხენე მიმართულების ყველა რადიკალური მოძრაობა — „შავი ავაზები“, მოძრაობა Occupy Wall Street-ი, „შავკანიანთა სიცოცხლესაც აქვს მნიშვნელობა“ — მონოდეტულია არსებული წესრიგის გასანადგურებლად.

ამჟამად მარქსის სწავლობენ ამერიკულ კოლეჯებში, მაგრამ, Fox News-ის ჟურნალისტიც აზრით, **საქმე სულაც არ არის მარქსის ეპოქის მიმართული თეორიაში, არც პრობლემაში, რომ კომუნისტი იყოს, მთავარია იდეა რევოლუციის შესახებ, აგრეთვე, ამერიკის ტრადიციულ ფასეულობებთან — ტოლერანტობასა და ლიბერალიზმთან — კავშირის განწყობა.**

ამერიკული ჟურნალისტიც აზრით, „ცივი ომი“ ბრუნდება და ბრძოლის ველზე გამოდის დასავლელი სტუდენტების ქეუა და გული. თუ თვლით, რომ ამერიკამ გაიმარჯვა „ცივი ომში“, მაშინ ნახეთ Teen Vogue-ში (პოპულარული Vogue-ს შვილობილი გამოცემა ახალგაზრდებისთვის) გამოქვეყნებული სტატია სათაურით „ვიცინარის კარლ მარქსი: შეხვედით მეცნიერ-ანტიკაპიტალისტს“.

„ზემოსხენებულ სტატიაში ლაპარაკია, რომ მარქსი აღფრთოვანებდა ცნობილ მექსიკელ მხატვარ ქალს — **ფრიდა კალო**, უფლებადამცველებსა და მწერლებს, მაგრამ სიტყვაც არ არის ნათქვამი, რომ მარქსის იდეები, აგრეთვე, ზემოსხენდა **იოსებ სტალინს, ბაუშტინს** და **პოლ პოტს**“, — წერს Fox News-ი და აღნიშნავს, რომ ახალგაზრდულ ჟურნალში დაბეჭდილი სტატია „გროტესკული კომუნისტური პროპაგანდა“ მოზარდ გოგონებისთვის.

ამერიკელ ახალგაზრდებს კომუნიზმი უნაღვრება სურთ

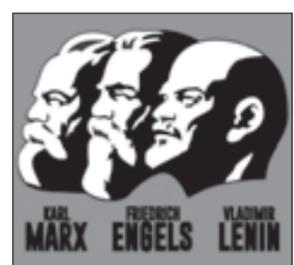
კომუნიზმის განადგურება შეიძლება რუსეთში, მაგრამ არა აშშ-ში

თუ ასე გაგრძელდა, ექსპერტთა აზრით, აზრდით რეალურ ძალად იქცევა და, ადრე თუ გვიან, დალუპავს ამერიკის ისტებლიშმენტს, მასთან ერთად — ოლიგარქიულ ელიტებსაც.

ქვეყნის შიგნით უკმაყოფილების საკითხი ძალიან მწვავედ დგას. სწორედ ამიტომ გამომარჯვა **დონალდ ტრამპმა** საპრეზიდენტო არჩევნებში, ხოლო **ბერნი სანდერსი** სოციალისტური ლოზუნგებით ლიდერობდა დემოკრატიული პარტიის პრაიმერიში.

ამერიკის ხელისუფლებამ

გაანადგურა **რუსეთის** სოციალური რეფორმების მემკვიდრეობა, შეუტია პროფკავშირებს და შეძლო მისი ლიკვიდაცია. ამერიკის ხელისუფლებამ კაპიტალიზმი დააბრუნა იმ მდგომარეობაში, რომელშიც იყო XIX საუკუნეში, რაც ენით აღწერულ სიძულვილს იწვევს ახალგაზრდებს შორის. ამერიკელი ახალგაზრდების დიდი ნაწილი მოკლებულია პერსპექტივას ცხოვრებაში, მათ იციან, რომ იცხოვრებენ უფრო ცუდად, ვიდრე ცხოვრობდნენ წინა თაობები.

ის, რასაც ნეოლიბერალური უწოდებენ მარქს-ლენინ-სტალინის საშინელი კომუნიზმის შეტევას, სინამდვილეში არის საზოგადოების მისწრაფება, დაიბრუნოს სოციალური სახელმწიფო, რომელიც პირველად ქარლ მარქსმა აღწერა

ამერიკელ საზოგადოებაში მომნიშვნელო მოთხოვნა სახელმწიფოს მხრიდან ტრანსპარენენტური კომპანიების მოდერნიზაციის რეგულირებაზე, რაც განპირობებდა ეკონომიკის ზრდას და გადაწყვეტდა ამერიკის პრობლემებს ამერიკის ვილაცის ჩამოგდებზე ბრახილია ან ვილაცის მოშორებას შეეცდებიან რუსეთში.

ნეოლიბერალური კაპიტალიზმი არ ვარგა მოსახლეობის აღსაწარმოებლად, გასამრავლებლად, იმიტომ, რომ ეკონომიკურ-ფინანსური ხელმოკლეობის გამო ახალგაზრდები ვერ ქმნიან ოჯახებს, არც ის შეუძლიათ, რომ გახდნენ ლგბტ გმირები, რათა იმედი ჰქონდეთ სახელმწიფოს დახმარების. ნორმალური ორიენტაციით კი ისინი სახელმწიფოს მხოლოდ იმ შემთხვევაში აინტერესებს, თუ გადასახადის გადახდის უნარი აქვთ.

ინტერნეტში გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ბიორაბი ვანილიაკაი

ამერიკის ხელისუფლებამ განადგურა რუსეთის სოციალური რეფორმების მემკვიდრეობა, შეუტია პროფკავშირებს და შეძლო მისი ლიკვიდაცია. ამერიკის ხელისუფლებამ კაპიტალიზმი დააბრუნა იმ მდგომარეობაში, რომელშიც იყო XIX საუკუნეში, რაც ენით აღწერულ სიძულვილს იწვევს ახალგაზრდებს შორის. ამერიკელი ახალგაზრდების დიდი ნაწილი მოკლებულია პერსპექტივას ცხოვრებაში, მათ იციან, რომ იცხოვრებენ უფრო ცუდად, ვიდრე ცხოვრობდნენ წინა თაობები.

„სახალხო მრისხანების ასეთი აფეთქება“ გათვალისწინებულია საქართველოს სტრატეგიით, როგორც აუცილებელი რიტუალი, როგორც „ჩაბრუნთა დღესასწაულის“ კულმინაცია. შვედრდნის წასვლა წინასწარ იყო გადაწყვეტილი და შეთანხმებული, მაგრამ იგი უნდა განხორციელდებოდა, როგორც ტირანის, დამპყრობელი ხელისუფლების, კორუფციაში ჩაფლული მთავრობის და ა.შ. დამსჯელი აქტი. „სამოქალაქო თანამდებობის და გაბედული“ ახალგაზრდები უნდა შვედრდნის სახარტელოს პარლამენტის შინაგან საქმეთა დარბაზში უნდა დაეკრებინათ, გადაეთქვათ იტაურობა, შვედრდნის შვედრდნა და ცხვას სასწრაფოდ უნდა გაეყვანა და „რეკონსტრუქცია“ შედგებოდა.

ნარინჯისფარი ნაღვი

ახალი მსოფლმშენებლის დოქტრინიდან გამომდინარე, იმლება ეროვნული სახელმწიფოებრიობა, რომელსაც მარიონეტული მთავრობები ჩაენაცვლებდა. ამისთვის გამოყენებული პოლიტიკური ინსტრუმენტები „ფერადი“ რევოლუციების სახელით არის ცნობილი. წიგნში, რომლის ადაპტირებულ თარგმანს გთავაზობთ „საქართველო და მსოფლიო“, მიმოხილულია „ფერადი რევოლუციების“ წარმოქმნისა და განვითარების დოქტრინის ისტორია და პოსტსაბჭოთა სახელმწიფოებრიობის უსუსურობის მიზეზები. ნაშრომი ნათელს ჰფენს „ვარდების რევოლუციის“ სახელით საქართველოში განხორციელებული სახელმწიფო გადატრიალების იმ სიღრმისეულ საკითხებს, რომელთა შესახებ ჩვენთან დღემდე ამჯობინებენ.

გაგრძელება. დასაწყისი №6. №1-17 (425-441)

პოტენციური კალაძობა „ფერად რევოლუციებში“

შეზღუდული სუვერენიტეტის მქონე ქვეყნებში „ფერადი რევოლუციების“ სცენარებიც და ხელისუფლების მოქმედება ოპოზიციის წინააღმდეგ დასავლეთში შემუშავებული და იქიდან კონტროლდება, ამიტომ იყო, რომ იუგოსლავიაში, საქართველოში და უკრაინაში „ხავერდოვანი რევოლუციების“ დროს ხელისუფლებებმა არ გამოიყენეს ძალა უკანონო დემონსტრაციების დასაშლელად. მათ პირდაპირ განუცხადეს, სახელმწიფო მოხელე, რომელიც ასეთ ბრძანებას გასცემს, და სამართალდამცავი ორგანოების წარმომადგენელი, რომელიც ამ ბრძანებას შესასრულებს, „მსოფლიო თანამგობრობის“ მიერ შერაცხილი იქნებიან „სამხედრო დამნაშავეებად“ და მათ საქმეს ჰააგის ტრიბუნალს გადასცემენ.

ბაში? „რევოლუციონერებთან შეტაკების ინსცენირების შემდეგ სასწრაფოდ გასცლოდა იტაურობას, წინასწარ იყო შეთანხმებული და ამიტომაც არც სერბეთში, არც საქართველოში, არც უკრაინაში და არც ყირგიზეთში ასეთ „დამხობას“ მსხვერპლი არ მოჰყოლია.

„ხავერდოვანი“ ბრბოს შემადგენლობაში გასამხედროებული ჯგუფების ჩანერგვა იმიტომაც არის აუცილებელი, რომ მათ (ჯგუფებს) დაეკისრება „რევოლუციონერების“ ორგანიზება, წარმართვა წინასწარ დასახული ქმედების განსახორციელებლად, დისციპლინის დაცვა, სპონტანური ქმედების თავიდან აცილება, მოკლედ, „დადგენილი კალაპოტის“ შენარჩუნება.

ამასთანავე, სწორედ ამ ორგანიზებულმა „ბოვიკებმა“ უნდა იკისრონ არაძალადობრივი ქმედებების ესკალაცია და ამით ბრბოს დამუხტვა. თავისთავად მოქალაქეები, რომლებიც სიმპათიურად არიან განწყობილი რევოლუციონერებისადმი, საწყის ეტაპზე მორალურად მზად არ არიან, ხელისუფლებით საერთო უკმაყოფილება გადაიტანონ კონკრეტულ ადამიანებზე და შეებრძოლონ ამ ხელისუფლების წარმომადგენელ კერძო პირებს.

წონე შარბი თავის სახელმძღვანელო მითითებებში ითვალისწინებს ისეთ არაძალადობრივ ქმედებას, რომელიც აშკარად კანონსაწინააღმდეგოა. ასეთი ქმედება, პროტესტის მონაწილეებს, რომლებმაც ჯერ კიდევ არ გადაულახათ კულტურული ნინალობები, როგორც წესი, არ მონაწილეობს. ასეთი ღონისძიებების განსახორციელებლად შექმნილი უნდა იყოს „აქტივისტების“ ჯგუფები, მათ შორის — სამხედრო ტიპის გაერთიანებები. შარბის მიხედვით, ამგვარ ქმედებებს განეკუთვნება: **ქუჩის ახალი ნიშნების დაყენება და სახელწოდებათა შეცვლილი აბრების შენობებზე დამაგრება; უხეში უხსტები; ოფიციალური პირების „კვალზე მიდევნება“ (თვალთვალ); ოფიციალური პირების დაცინვა-გამასხარალები; მდუმარება; ზურგის შექცევა; სოციალური ბოიკოტი; ამორჩევი სოციალური ბოიკოტი; ურთიერთობაზე უარის თქმა; მოვარდნა „შავი სიების“ შექმნა; საკუთრების მარცხნული ნიშნების ჩამოსხრა; ვინმეს შეფასება; გაქცევა; ყალბი დოკუმენტების დამზადება; ამბოხი; საკუთარი თავისთვის ცეცხლის წაქიფება, დახრობა; ოპონენტის არაძალადობრივი ფსი-**

„სახალხო მრისხანების“ შიდაში

უდავოდ საუკრადლო ანალიტიკოსების კლავის დასკვნა, რომლის მიხედვით, «ფერადი რევოლუციების» ტექნოლოგიური სქემა, რომლის ხელისუფლების სთავაზუი მოსვლას ისახავს მიზნად, თანამედროვე ტერორიზმის მსგავსია, მათი სამოქმედო ვექტორები პარალელურია, თუმცა ერთი სხვაობა თვალმისაცემია: ტერორისტებს კანონი ადამიანების მკვლელობის გამო უმკაცრესად სჯის. „სახელმწიფო მკვლელობისთვის“ კანონი არ არსებობს. მისი მოქვეყნა იოლია და პრაქტიკულად დასჯადი ქმედება არ არის.

ქოლოგიური დაუძღვრება; არაძალადობრივი საშაერო ფრენები ოპონენტის მიერ გაკონტროლებულ ზონაში; არაძალადობრივი შეღწევა აკრძალულ ზონაში (ზღვარის გადალახვა); არაძალადობრივი ოკუპაცია; გზების გასაქცევა; ყალბი ფულის პოლიტიკურად მოტივირებული დამზადება; ძვირფასეულობის ხელში ჩაგდება.

ექსპერტები ასაბუთებენ, რომ არაძალადობრივი პრინციპების დეკლარირება სახელმწიფოებში დაწყებულია „ხავერდოვანი“, „ნაბლის“, „ვარდების“, „ტიტების“ და სიმბოლური, იმიჯით და ა.შ. დამთავრებული, თავიდან ბოლომდე სიცრუეა და სიყალბე, ისეთივე, როგორც იმის მტკიცება, რომ პირველი, ვინც იძალადებს, შეცდება. ვინ თქვა, რომ ამ სქემაში არ არსებობს ძალადობის ნიშნებიც კი? პირიქით, არის! ეს ფარული ძალადობა... გადატანა ფიზიკურად და სხვა განზომილებაში. ამგვარი ქმედების ძალა ეფუძნება ხალხის გენეტიკურ შიშს: არეულობით გამოწვეულ შიშს, სამოქალაქო ომისა და რეპრესიების შიშზე.

ამრიგად, **არაძალადობრივი** ძალისმიერი ქმედება „ფერადი რევოლუციის“ სპექტაკული დახრობა; ოპონენტის არაძალადობრივი ფსი-

დება „ძალადობის“ მინიმალურ დონეზე, ანუ ჩხუბის, სროლის და ა.შ. დონეზე. ლაპარაკობენ კი მუდმივად ერთსა და იმავეს — არავითარ შემთხვევაში არ აუყენენ პროოკაციებს. ფაქტობრივად, ეს არის ტიპური ძალადობა, ოღონდ ცეცხლსასროლი იარაღის ნაცვლად გამოიყენებენ ბრბოს — შეუიარაღებელი ადამიანების მასას, რომელსაც, თუ მის წინააღმდეგ იარაღს არ გამოიყენებენ, დიდი დამრტყმელი ძალა აქვს.

ორგანიზებულ ბრბოს შესწევს ძალა, გადავიდეს უკანასკნელ და გადაწყვეტ შეტევაზე ხელისუფლების დასაგდრეად, რაც აშკარა ძალადობრივი აქტია. ამ დროისთვის ბრბოს უკვე აქვს ძალადობის განხორციელების უფლება, რომელსაც კანონიერი ძალა მისცა ადრინდელმა „არაძალადობრივმა“ ქმედებებმა. მაშინ ბრბოსთვის წინააღმდეგობა ხელისუფლებას არ გაუწევია, რადგან „ადრე იყო“, ახლა კი „უკვე გვიანაა“. ძალაუფლება ხალხის გენეტიკურ შიშს წინამორბედი ეტაპის პასიურობის მიზეზით დაკარგულია.

გახეთმა „იხვესტიამ“ ასეთი კომენტარი გამოაქვეყნა კიევიდან: „სერბეთსა და საქართველოში „ფერადი რევოლუციების“ უსისხლო ვერსიები გაჯერებული იყო აშკარა ძალადობრივი პოტენციალით, რომელიც კრიტიკულ მომენტში ზედაპირზე ამოვიდა. თბილისსა და ბელგრადში ბრბომ თავისი ძალა გამოამყვანა. კიევიში „ნარინჯისფერი მაიდანის“ იყო თავისებური ჯგუფიანი მატარებელი სათადარიგო ლიანდაგზე ან, უფრო ზუსტად, დამოკლეს მანგილი. „რევოლუციის შტაბის“ ბრძანებით, ჯგუფები უტყვედნენ და ბლოკადენენ სამთავრობო დაწესებულებებს, ალყას არტყამდნენ პარლამენტს, უმადლეს სასამართლოს, ცენტრალურ საარჩევნო კომისიას. „ნარინჯისფერი“ და სხვა მისნაირი რევოლუციების არაძალადობრივი ხასიათი ფიქტიაა.

დი რევოლუციების“ სცენარებიც და ხელისუფლების მოქმედება ოპოზიციის წინააღმდეგ დასავლეთში შემუშავებული და იქიდან კონტროლდება, ამიტომ იყო, რომ იუგოსლავიაში, საქართველოში და უკრაინაში „ხავერდოვანი რევოლუციების“ დროს ხელისუფლებებმა არ გამოიყენეს ძალა უკანონო დემონსტრაციების დასაშლელად. მათ პირდაპირ განუცხადეს, სახელმწიფო მოხელე, რომელიც ასეთ ბრძანებას გასცემს, და სამართალდამცავი ორგანოების წარმომადგენელი, რომელიც ამ ბრძანებას შესასრულებს, „მსოფლიო თანამგობრობის“ მიერ შერაცხილი იქნებიან „სამხედრო დამნაშავეებად“ და მათ საქმეს ჰააგის ტრიბუნალს გადასცემენ.

გასამხედროებული ჯგუფების შექმნა „ფერადი რევოლუციების“ აუცილებელი შემადგენელი ნაწილია, იმიტომაც, რომ ახალი ხელისუფლების ხელმძღვანელობა არ შეიძლება ბოლომდე ენდოს წინა ხელისუფლების ძალაგან სტრუქტურებს. ამ მიზეზით, „კორუმპირებული დიქტატორის“ დამხობის პირველ ეტაპზე ახალი ხელისუფლებას სჭირდება თუნდაც მცირე კონტიგენტი ორგანიზებული მოხალისეების.

რ. შაიხტდინოვი წერს, რომ „წინასწარ ჰქმნიდნენ და არჩევნების შემდეგ გამოიყენებდნენ აქტიური ოპოზიციის ექსტრემისტულ ორგანიზაციებს: იუგოსლავიაში — „ოტპორს“, საქართველოში — „კმარას“, უკრაინაში — „პორას“.

უდავოდ საუკრადლო ანალიტიკოსების კვლევის დასკვნა, რომლის მიხედვით, „ფერადი რევოლუციების“ ტექნოლოგიური სქემა, რომელიც ხელისუფლების სათავეში მოსვლას ისახავს მიზნად, თანამედროვე ტერორიზმის მსგავსია, მათი სამოქმედო ვექტორები პარალელურია, თუმცა ერთი სხვაობა თვალმისაცემია: ტერორისტებს კანონი ადამიანების მკვლელობის გამო უმკაცრესად სჯის. „სახელმწიფო მკვლელობისთვის“ კანონი არ არსებობს. მისი მოქვეყნა იოლია და პრაქტიკულად დასჯადი ქმედება არ არის.

ზოგიერთ შემთხვევაში, მაგალითად, „ცოცხალი ფარის“ გამოყენების თვალსაზრისით მსგავსება აშკარად და განსხვავდება მხოლოდ იმით, რომ ტერორისტები ამ მიზნისთვის გამოიყენებენ მოქალაქეებს, რომლებსაც შეუძრით აიძულებინ, დაემორჩილონ მათ ბრძანებას. „ფერადი რევოლუციების“ დროს კი სამართალდამცველებზე ფსიქოლოგიური ზემოქმედებისთვის გამოიყენებენ მოხალისეთა ცოცხალ ფარს — ქალების, ბავშვების, ახალგაზრდების მასა, რომელიც „თავისუფლების დასაცავად“ წინა ხაზზე გამოჰყავთ, ხელისუფლების ძალაგან სტრუქტურებს ფსიქოლოგიურად თრგუნავს და ძალას აცლის. ასეთია კლასიკური ფლო გუნდის წევრებს, რომელთა შეცვლა უნდა განახორციელოს „ფერადი რევოლუციამ“, მკაცრად აფრთხილებენ, რა რეპრესიები ელოდება მათ იმ შემთხვევაში, თუ გაბედავენ „ადამიანის უფლებათა დარღვევას.“

შეზღუდული სუვერენიტეტის მქონე ქვეყნებში „ფერადი რევოლუციების“ ტექნოლოგიური სქემა, რომლის ხელისუფლების სთავაზუი მოსვლას ისახავს მიზნად, თანამედროვე ტერორიზმის მსგავსია, მათი სამოქმედო ვექტორები პარალელურია, თუმცა ერთი სხვაობა თვალმისაცემია: ტერორისტებს კანონი ადამიანების მკვლელობის გამო უმკაცრესად სჯის. „სახელმწიფო მკვლელობისთვის“ კანონი არ არსებობს. მისი მოქვეყნა იოლია და პრაქტიკულად დასჯადი ქმედება არ არის.

დასასრული შეიძლება ნომარში

სოკიბი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

როგორც პარლამენტარ ოსტინს, ისე მინისტრ ჯონსონს „დაავიწყდათ“ თავიანთი თანამემამულეების სამარცხვინო საქციელი გერმანიაში, როდესაც სათამაშო მოედანზე გამოსული ინგლისელი ფეხბურთელები პირნაპარდნილი ნაცისტებივით მიესალმნენ ტრიბუნაზე მსხდომ მისამე რეიხის ხელმძღვანელებს.

ინგლისელთა უღირსი საქციელი, გერმანიას «ღებრთის ხელი», ზიდანის თავუარი და სუარესის კბენა

114 წლის წინათ, 1904 წლის 21 მაისს, პარიზში შეიქმნა საფეხბურთო ასოციაციების საერთაშორისო ფედერაცია (Federation internationale de Football Association) — ფიფა. ამ მთავარი საფეხბურთო ორგანიზაციის მესამე პრეზიდენტის, ჟიულ რიმეს, ინიციატივით, 1930 წელს ურუგვაიში გაიმართა მსოფლიოს I საფეხბურთო ჩემპიონატი (გაიმარჯვა ურუგვაიმ) და მას შემდეგ ფეხბურთი ყოველთვის განიცდის (დღეს — მით უმეტეს) პოლიტიკის გავლენას.

ამა წლის მარტის ბოლოს დიდი ბრიტანეთის პარლამენტში ლეიბორისტმა **ინს ოსტინმა** რუსეთში გასამართი მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატი **ადოლფ ჰიტლერის** მმართველობის პერიოდში, 1936 წელს ბერლინში ჩატარებულ ზაფხულის ოლიმპიურ თამაშებს შეადარა. ეს ოლიმპიური თამაშები ჰიტლერმა თავისი ქვეყნისა და ფაშისტური რეჟიმის იმიჯის გამოსასწორებლად გამოიყენა. ოსტინმა განაცხადა, რომ რუსეთის ხელმძღვანელებს ანალოგიურად იქცევა და 2018 წლის მსოფლიო ჩემპიონატს იყენებს პიარსელისთვის, რათა შენიღბოს ადამიანის უფლებების დარღვევები. პარლამენტარს დაეთანხმა დიდი ბრიტანეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი **ბორის ჯონსონი** და დასძინა, რომ ინგლისმა უარი უნდა თქვას 2018 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატ-

ში მონაწილეობაზე. აღსანიშნავია, რომ **როგორც პარლამენტარ ოსტინს, ისე მინისტრ ჯონსონს** „დაავიწყდათ“ თავიანთი თანამემამულეების სამარცხვინო საქციელი გერმანიაში, როდესაც სათამაშო მოედანზე გამოსული ინგლისელი ფეხბურთელები პირნაპარდნილი ნაცისტებივით მიესალმნენ ტრიბუნაზე მსხდომ მისამე რეიხის ხელმძღვანელებს. 1938 წლის 14 მაისს ინგლისის საფეხბურთო ნაკრებმა ამხანაგური მატჩი გამართა ბერლინის ოლიმპიურ სტადიონზე გერმანიის ნაკრებთან. მატჩს ესწრებოდა 100 ათასზე მეტი ადამიანი. ტრიბუნაზე საპატიო ლოჯაში ისხდნენ ფაშისტური გერმანიის ხელმძღვანელი პირები: ავიაციის რაიხსმინისტრი **ჰერმან ბირნერი**, პროპაგანდის მინისტრი **იოზეფ გ-**

ინგლისის ნაკრები მიესალმება ფაშისტებს

ბელსი, ფიურერის მოადგილე პარტიაში **რუდოლფ ჰესი**. როდესაც სტადიონზე გერმანიის ჰიმნი აჟღერდა, მისალმების ნიშნად ინგლისელებმა, ისევე, როგორც გერმანელებმა, ხელი მაღლა ასწიეს. მოგვიანებით ინგლისის ნაკრების მოთამაშეებმა განაცხადეს, რომ ეს ჩაიდინეს გერმანიაში ინგლისის ელჩის — სერ **ნევილ ჰენდერსონისა** და საფეხბურთო ასოციაციის იმჟამინდელი მდივნის (მოგვიანებით ფიფას მენ-პრეზიდენტი) — **სტივლი**

მსაჯავი სამხრეთი კორეის მხარეს

როუზის მოთხოვნით. აღსანიშნავია, რომ ეს შეხვედრა გაიმართა მეორე მსოფლიო ომის დაწყებამდე 1 წლითა და 4 თვით ადრე. განსაკვირვებელი მოვლენაა ფეხბურთი. ზოგჯერ ისეთი მატჩი გაიმართება ხოლმე, რომ გულმემატკივრებს ტანში სურუნტელი უვლით და ცივი ოფლი ასხამთ, მაგრამ ხშირად მათ, მატჩი კი არა, სკანდალური ეპიზოდები უფრო ამასხოვრდებათ. აი რამდენიმე სკანდალური ეპიზოდი მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატებზე გამართული მატჩებიდან:

1986 წელი. გერმანიის გოლი ხელით

ფეხბურთის ისტორიაში ყველაზე ცნობილი და სკანდალური გოლი ხელით გავიდა მექსიკაში ლეგენდარულ სტადიონ „აპტეკაზე“ არანაკლებ ლეგენდარული **მარადონას** შესრულებით. ინგლის-არგენტინის მატჩის მეორე ნახევრის

დასაწყისში მინიატურული არგენტინელი თავდამსხმელი ინგლისელ მეკარესთან საჰაერო ორთაბრძოლისას უფრო მაღლა ახტა, მაგრამ ბურთს თავით ვერ მისწვდა, მაგრამ დიდხანს არ უფიქრია, ისე გაგზავნა ბურთი მეტოქის კარში მარცხენა ხელით. გააფთრებული ინგლისელები დიდხანს ცდილობდნენ, არბიტრისთვის დაემტკიცებინათ, რომ ბურთი არგენტინელმა წეხის დარღვევით გაიტანა, მაგრამ მან გადაწყვეტილება არ შეცვალა და გოლი ჩათვალა.

რამდენიმე წუთის შემდეგ მარადონა „საუკუნის გოლის“ ავტორი გახდა, როცა თითქმის მთელი ინგლისის ნაკრები მოატყუა, მათ შორის, მეკარეც, მატჩის შემდეგ კი განაცხადა, რომ პირველი ბურთი, სინამდვილეში „ღებრთის ხელის“ დახმარებით იქნა გატანილი.

1990 წელი. ფრანკ რაიკაარდის უფურთხება

ჰოლანდიელი ფრენკ რაიკაარდის საქციელი იტალიაში გამართულ მსოფლიოს ჩემპიონატზე ფეხბურთის ისტორიაში ყველაზე ბინძურ საქციელად ითვლება. ანგარიში 2:1 იყო გერმანელთა სასარგებლოდ (ეს „გერმანული მანქანის“ გასვლას ნიშნავდა ნახევარფინალში), როდესაც ჰოლანდიელმა სახეში შეაფურთხა **რუდი ფილიპსი**, ამის გამო მყისვე დაიმსახურა წითელი ბარათი და მოედნიდან გაძევება. 10 კაცით დარჩენილმა ჰოლანდიელებმა ვერ შეძლეს შეხვედრის მსვლელობაში გარდატეხის შეტანა და ტურნირს გამოეთიშნენ. მატჩის შემდეგ რაიკაარდმა და ფილიპსმა „საქმის გარჩევა“ უფრთხებით გასახდელისკენ მიმავალ დერეფანში განაგრძეს.

ჰოლანდიელმა ფეხბურთელმა თავისი საქციელი ნერვული აშლილობით ახსნა, რომელიც მეუღლესთან განშორებამ გამოიწვია.

2002 წ. მსაჯავი სამხრეთი კორეის მხარეს

ტურმინს „შინაური მსაჯავი“ იმ შემთხვევაში იყენებენ, როდესაც არბიტრები გადაწყვეტილებებს იღებენ დიდი ტურნირის მასპინძელი ქვეყნის გუნდის სასარგებლოდ. თუმცა 16 წლის წინათ ფიფას მიერ სამხრეთ კორეის ნაკრების მატჩებზე დანიშნული ეკვალორელი და ეგვიპტელი მსაჯავის მოქმედებებმა ყოველგვარ ზღვარს გადააჭარბა.

მარადონას გოლი ხელით

მინიატურული არგენტინელი თავდამსხმელი ინგლისელ მკარანთან საჰაერო ორთაბრძოლისას უფრო მაღლა ახტა, მაგრამ ბურთს თავით ვერ მისწვდა, მაგრამ დიდხანს არ უფიქრია, ისე გაგზავნა ბურთი მეტოქის კარში მარცხენა ხელით. გააფთრებული ინგლისელები დიდხანს ცდილობდნენ, არბიტრისთვის დაემტკიცებინათ, რომ ბურთი არგენტინელმა წეხის დარღვევით გაიტანა, მაგრამ მან გადაწყვეტილება არ შეცვალა და გოლი ჩათვალა. რამდენიმე წუთის შემდეგ მარადონა «საუკუნის გოლის» ავტორი გახდა, როცა თითქმის მთელი ინგლისის ნაკრები მოატყუა, მათ შორის, მეკარეც

ფრანკ რაიკაარდის უფურთხება

„ივანიშვილის დაცვის ყოფილი უფროსის ჩარევა იმას ნიშნავს, რომ ზიჰბების მხარეს უკვე ვერც ერთი თანამდებობის პირი ვეღარ დადგება, რაც გამომდინარეობს კიდევ. პარლამენტარები თუ სხვა მაღალჩინოსნები პირდაპირ ამბობენ: ქვეყნიველი მართალია და უნდა დარჩეს. ეს იმის მიუხედავად, რომ ფინანსური დარღვევები ამჟამად და სწორედ ჩუბინიძის ფაქტორს უკავშირდება ის, რომ, ამდენი განცხადების მიუხედავად, ძიუდოს ფედერაციაში არც სხვადასხვა სახის პირები არ არიან და არც ფინანსური პოლიცია. არც საქმე აღკვეთა რამდენიმე ადამიანის მიერ გაკეთებული განცხადების შემდეგ, ალბათელი ხელფასის ნაწილს ქვეყნის მთლიან ფიშკრებთან პრეზიდენტს, რაც კრიმინალური მხრიდან“.

ზიდანის თავბრუსხვევა

მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატი აზიის პირველად ტარდებოდა და აზიურმა გუნდმა ისტორიაში პირველად ნახევარფინალამდე მიიღწია.

ტომაზის, მორიენტისა და ელბერის გოლების გაუქმება, ტოტის ძალიან საკამათო გაქმნება, სამხრეთ კორეელთა დაუსჯელი უხეშობა — აი არასრული ჩამონათვალი ორი მსაჯისა — **ბირონ მორიენტის** და **გამალალ ჰანდურის**, რომლებმაც მსოფლიო ჩემპიონატის ნახევარფინალში „გაათრია“ სამხრეთ კორეის საფეხბურთო ნაკრები.

2006 წელი. ზიდანის თავბრუსხვევა

2006 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალი გააფუჭა კონფლიქტმა იტალიის ნაკრების მცველ **მარკო მატერაციისა** და ფრანგების ლიდერ **ზიდანს** შორის. მატერაციმ რალაც ჩაილაპარაკა და ამით პროვოკაცია მოუწყო ზიდანს, რომელსაც ბევრი არ უფიქრია და შეურაცხმყოფელს თავი დარტყა მკერდში. ამის გამო ფრანგმა (ალფონსო არეაგუა) მსაჯისგან ნიტივით ბარათი დაიმსახურა. მოედნიდან გაძევებულმა ზიდანმა ნელა ჩაუარა ოქროსგან დამზადებულ მსოფლიო თასს, რომელიც ახალ მფლობელს ელოდებოდა, შემდეგ კი გასახდელს მიაშურა. ფრანგებმა, რომლებიც 10 კაციტით დარჩნენ 11 იტალიელის ნიშნად მიიღეს, მაგრამ დამარცხდნენ — 3:5. ზიდანის

საქციელზე დღემდე ლაპარაკობენ, მარკო მატერაციმ კი სოლიდური ტირაჟით გამოსცა ნიგნი სათაურით „სინამდვილეში რა ვუთხარი ზიდანს“.

2014 წელი. სუარესის კენა

2014 წელს ბრაზილიაში გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატზე, მატჩში ურუგვაი-იტალია, რომელშიც მერვედფინალის საგზურის ბედი წყდებოდა, ურუგვაელთა ლიდერმა ლუის სუარესმა ძველი ჩვევა არ დაივიწყა და თავის კარიერაში მესამედ უკინა ოპონენტს. თუ ნინა შემთხვევებში ლუის სუარესის კბილებით დაზიანდენ პოლანდის „ინფილტრაციის“ ნახევარმცველი **იტან ბაბალი** და ინგლისის „ჩელსის“ მცველი **ბრანისლავ ივანოვიჩი**, ამჯერად, როგორც ბრაზილიელმა კომენტატორებმა შეარქვეს სუარესს, „გრაფი დრაკულას“ მსხვერპლი აღმოჩნდა „სკუადრა ატურას“ მცველი **ჯორჯო კილინი**, რომელიც რამდენიმე წუთის განმავლობაში აჩვენებდა მატჩის არბიტრს სუარესის კბილების კვალს თავის მხარზე, თუმცა ამას კილინისთვის სასურველი შედეგი არ მოუტანია. მსაჯს სუარესისთვის ყვითელი ბარათიც კი არ უჩვენებია. ამ ინციდენტიდან რამდენიმე წუთის შემდეგ ურუგვაელებმა მატჩში ერთადერთი გოლი გაიტანეს და მსოფლიოს ჩემპიონატის გათამაშების შემდეგ ეტაპზე გავიდნენ.

მოაშადა ნიკა კორინთელია

სუარესის კენა

ამჯერად, როგორც ბრაზილიელმა კომენტატორებმა შეარქვეს სუარესს, «გრაფი დრაკულას» მსხვერპლი აღმოჩნდა «სკუადრა ატურას» მცველი ჯორჯო კილინი, როგორც კენა დაიწყო განმარტვობა ივანოვიჩს და სუარესს სუარესის კბილების კვალს თავის მხარზე

კვალიფიციური მწკრივის შედეგად საქართველოდან კვალიფიციური ძიუდოსტების ნაკლები

საქართველოს ხელისუფლება სულ უფრო ხშირად იმეორებს მისი წინამორბედის დაშვებულ შეცდომებს. საერთაშორისო, არც წინა ხელისუფლებას სჯეროდა, რომ მათი მომრევი გამორჩეულობა, მაგრამ მისმა უდიდებულესობა ხალხმა ნაციონალური ტახტიდან ჩამოაგდო. „ქართული ოცნებაც“ დარწმუნებულია (მით უმეტეს, პოლიტიკაში ივანიშვილის დაბრუნების შემდეგ), რომ მათ საფრთხე აღარ ემუქრება, მაგრამ ასეა?

წინა ხელისუფლების ერთ-ერთი პრიორიტეტი სპორტის ძალისმიერი სახეობების ფედერაციების გაკონტროლება იყო და ამიტომ ფედერაციების პრეზიდენტებზე მხოლოდ ერთგულ და მისაღებ ადამიანებს ნიშნავდნენ. სხვაგვარად როგორ ავხსნათ ის ფაქტი, რომ, მაგალითად, **პეტრე ციკარაშვილი** კრივის ფედერაციის პრეზიდენტის პოსტი ეკავა...

ახლაც ასეა — ფედერაციებს პარტიული ნიშნით შერჩეული ხალხი მართავს, უფრო ზუსტად, ცდილობს, მართოს, რადგან ფედერაციის პრეზიდენტობა მხოლოდ ხელფასის აღება არ არის და შედეგად აშკარაა — მთავარ ტყვეობზე, ფეხბურთზე, რომ არაფერი ვთქვათ, სპორტის ისეთ სახეობებშიც ვთხოვთ პოზიციებს, როგორც არის ძიუდო და ჭიდაობა. ძიუდოს ეროვნული ნაკრების წევრების ფედერაციის პრეზიდენტ **დავით ქვეციანი** აუფხანდნენ, ფულს ფედერაცია საძმკაციოთი გაავსო. თავის მხრივ, **ქვეციანი** **ნიკოლოზ მანუჩარის** **არამიშვილი** **სამხარაძის** **მოიხაროვა**, **სამხარაძის** **დასაქმება** **კი აღიარა**. **ჰო, აღიარა, აღიარა, მათ წინაშე პატივს სცემდა და, აბა, რა მძინარე.**

„იმ პასუხებიდან გამომდინარე, რომლებიც მოვისმინე, ერთ რამეს გეტყვი: ჩემთვის ძალიან ნიშნავს იმისა, რომ შეცდომა დაშვებულია პრეზიდენტის მხრიდან. კერძოდ, როდესაც კომისიამ მას შეკითხვა დაუსვა, რატომ გაათავისუფლებს ნარმატიული მწკრივების და მოიყვანე შენი მეგობრები, მან ასეთი პასუხი გავცა: „მე მქონდა ვალდებულება“. ეს იყო ჩემთვის მოკისმომგვრელი. მე კი ვიცოდი ეს, მაგრამ, როდესაც განაცხადა, რომ ვალდებულია ჰქონდა მათ ნიშნავს, მათი შემთხვევით მოვიდა პრეზიდენტად, და ეს ყველაფერი კი ძმკაციური და მეგობრული მომენტებიდან გამომდინარეობდა, დადასტურდა, რომ ვალდებულება ჰქონდა მათი მოყვანის. ყველაფერს ხაზი რომ გადავუსვათ, ფინანსურ მანიპულაციებს და ა.შ., პირველი პრობლემა არის ეს, როდესაც პრეზიდენტი დგამს ისეთ ნაბიჯს, რომელიც საზიანოა ნაკრებისთვის და საზიანოც გამოდგამს, მივიღო ის, რაც უნდა მიგვედო. წარმართული მწკრივები გაუშვა და მოიყვანა ვალდებულებებიდან გამომდინარე. ეს არის ყველაზე მთავარი. მიუღებელია ეს.

ქვეციანი და სხვანაირად ის, რომ ფედერაცია სამძმკაციოს ბირჟად აქცია და სახელმწიფო ბიუჯეტის თანხები ახლობლებზე გადაანაწილა? როგორ უნდა ავხსნა სხვაგვარად ის, რომ კვალიფიციური მწკრივითი ირანული უნაქამ მხოლოდ სამძმკაციოს გამო დაითხოვა? ეს ჩვენ გვგონია, რომ უნდაც სახლი გაუშვა, თორემ რეალურად ირაკლი უმუშევარი ერთი დღეც არ დარჩენილა, რადგან მამინევი ნაიყვანეს თურქებმა და ეროვნული ნაკრები ჩააბარეს. რაც შეეხება თანხების განკარგვა-გაფლანგვა, „ჩემი და კიდევ 24 ახალგაზრდა სპორტსმენის მაგალითზე შემოიღია გითხრათ, რომ ფინანსურ და არამხოლოდ ფინანსურ საკითხებში ქვეციანი იყო ის სამძმკაციოს უამრავი დანაშაული აქვთ ჩადენილი. გასულ წელს ის თანხა, რომელიც ჩვენ ზედგაღებულა მოვიგეთ (საპრიზო ფონდი 10 000 დოლარი), დიკარა, გაქრა. ყველაფერი კი ასე დაიწყო: ტურნირის მოგებისა და დაჯილდოების ცერემონიის შემდეგ, გადასცემდა და ემოციურად დატვირთულმა სპორტსმენებმა დარბაზი დატოვეთ. მეორე დღეს კი, როდესაც დარბაზში მივიღეთ, გამოგვიცხადეს, რომ თურმე დილით ვარჯიში ყოფილა და, რადგან არ გამოცხადდით, სასჯელის სახით მოგებულ თანხას ვერ მივიღებდით, თანხას, რომელიც ჩვენ გვეკუთვნოდა. როდესაც კატეგორიულად მოვიტოვეთ მთელმა გუნდმა მოგებული კუთვნილი ჯილდო, გაგვიცხადეს: ვისაც ფული უნდა, აილოს და ნაკრებიდან წავიდეთ. არადა, როცა დაუგეგმავი ვარჯიში ინიშნება, მწკრივთა ვალდებულება, ყველა სპორტსმენი გააფრთხილოს. ამათ კი დაჯილდოების შემდეგ გამოუცხადებიათ დილის ვარჯიშის შესახებ, რაც ვერც ერთმა სპორტსმენმა ვერ შეიტყვეთ (მხოლოდ 2 სპორტსმენი იმყოფებოდა დილით ვარჯიშზე, 1 პირადმა მწკრივთა ვალდებულება გააფრთხილა, მეორე დილით ექიმთან იყო შემოწმებაზე). ჰოდა, ჩვენი მოგებული თანხა სასჯელის სახით ჩამოგვართვა ფედერა-

ციამ და, ღმერთმა იცის, სად წავიდა. მე კი, როგორც გუნდის სახელით მოლაპარაკეს, იაპონიაში შეკრებაზე წასვლაც აღარ დამიფინანსეს. ვიბრუნებდი ერთი დღეც არ დარჩენილა, რადგან მამინევი ნაიყვანეს თურქებმა და ეროვნული ნაკრები ჩააბარეს. რაც შეეხება თანხების განკარგვა-გაფლანგვა, „ჩემი და კიდევ 24 ახალგაზრდა სპორტსმენის მაგალითზე შემოიღია გითხრათ, რომ ფინანსურ და არამხოლოდ ფინანსურ საკითხებში ქვეციანი იყო ის სამძმკაციოს უამრავი დანაშაული აქვთ ჩადენილი. გასულ წელს ის თანხა, რომელიც ჩვენ ზედგაღებულა მოვიგეთ (საპრიზო ფონდი 10 000 დოლარი), დიკარა, გაქრა. ყველაფერი კი ასე დაიწყო: ტურნირის მოგებისა და დაჯილდოების ცერემონიის შემდეგ, გადასცემდა და ემოციურად დატვირთულმა სპორტსმენებმა დარბაზი დატოვეთ. მეორე დღეს კი, როდესაც დარბაზში მივიღეთ, გამოგვიცხადეს, რომ თურმე დილით ვარჯიში ყოფილა და, რადგან არ გამოცხადდით, სასჯელის სახით მოგებულ თანხას ვერ მივიღებდით, თანხას, რომელიც ჩვენ გვეკუთვნოდა. როდესაც კატეგორიულად მოვიტოვეთ მთელმა გუნდმა მოგებული კუთვნილი ჯილდო, გაგვიცხადეს: ვისაც ფული უნდა, აილოს და ნაკრებიდან წავიდეთ. არადა, როცა დაუგეგმავი ვარჯიში ინიშნება, მწკრივთა ვალდებულება, ყველა სპორტსმენი გააფრთხილოს. ამათ კი დაჯილდოების შემდეგ გამოუცხადებიათ დილის ვარჯიშის შესახებ, რაც ვერც ერთმა სპორტსმენმა ვერ შეიტყვეთ (მხოლოდ 2 სპორტსმენი იმყოფებოდა დილით ვარჯიშზე, 1 პირადმა მწკრივთა ვალდებულება გააფრთხილა, მეორე დილით ექიმთან იყო შემოწმებაზე). ჰოდა, ჩვენი მოგებული თანხა სასჯელის სახით ჩამოგვართვა ფედერა-

ციამ და, ღმერთმა იცის, სად წავიდა. მე კი, როგორც გუნდის სახელით მოლაპარაკეს, იაპონიაში შეკრებაზე წასვლაც აღარ დამიფინანსეს. ვიბრუნებდი ერთი დღეც არ დარჩენილა, რადგან მამინევი ნაიყვანეს თურქებმა და ეროვნული ნაკრები ჩააბარეს. რაც შეეხება თანხების განკარგვა-გაფლანგვა, „ჩემი და კიდევ 24 ახალგაზრდა სპორტსმენის მაგალითზე შემოიღია გითხრათ, რომ ფინანსურ და არამხოლოდ ფინანსურ საკითხებში ქვეციანი იყო ის სამძმკაციოს უამრავი დანაშაული აქვთ ჩადენილი. გასულ წელს ის თანხა, რომელიც ჩვენ ზედგაღებულა მოვიგეთ (საპრიზო ფონდი 10 000 დოლარი), დიკარა, გაქრა. ყველაფერი კი ასე დაიწყო: ტურნირის მოგებისა და დაჯილდოების ცერემონიის შემდეგ, გადასცემდა და ემოციურად დატვირთულმა სპორტსმენებმა დარბაზი დატოვეთ. მეორე დღეს კი, როდესაც დარბაზში მივიღეთ, გამოგვიცხადეს, რომ თურმე დილით ვარჯიში ყოფილა და, რადგან არ გამოცხადდით, სასჯელის სახით მოგებულ თანხას ვერ მივიღებდით, თანხას, რომელიც ჩვენ გვეკუთვნოდა. როდესაც კატეგორიულად მოვიტოვეთ მთელმა გუნდმა მოგებული კუთვნილი ჯილდო, გაგვიცხადეს: ვისაც ფული უნდა, აილოს და ნაკრებიდან წავიდეთ. არადა, როცა დაუგეგმავი ვარჯიში ინიშნება, მწკრივთა ვალდებულება, ყველა სპორტსმენი გააფრთხილოს. ამათ კი დაჯილდოების შემდეგ გამოუცხადებიათ დილის ვარჯიშის შესახებ, რაც ვერც ერთმა სპორტსმენმა ვერ შეიტყვეთ (მხოლოდ 2 სპორტსმენი იმყოფებოდა დილით ვარჯიშზე, 1 პირადმა მწკრივთა ვალდებულება გააფრთხილა, მეორე დილით ექიმთან იყო შემოწმებაზე). ჰოდა, ჩვენი მოგებული თანხა სასჯელის სახით ჩამოგვართვა ფედერა-

P.S. ძიუდოსტების ნაწილმა ფედერაციის პრეზიდენტის — დავით ქვეციანის სამუშაო კაბინეტის კარი აჭედა. მათ დავით ქვეციანის საფარველი გარეთ გამოიტანეს და ნაგვის ურნასთან დატოვეს. სპორტსმენების განმარტვებით, პროტესტის ეს ფორმა ნიშნავს იმას, რომ არ სურთ, დავით ქვეციანი იყოს ძიუდოს ფედერაციის პრეზიდენტი.

ბასო ბარბაქაძე

ნაპო მესხია — ღანჯაოსილი დანჯააჩი, ნინჯააღული პოლიტიკოსი, ჭაუბარითი პრინციპი

80 წელი შეუსრულდა სასიქადულო მამულიშვილს, საზოგადო მოღვაწეს, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორ ნაპოლეონ მესხიას, რომელმაც თავისი ცხოვრების უდიდესი ნაწილი საშვილიშვილო და ფასდაუდებელი საქვეყნო საქმეების კეთებას მოახმარა. ნებისმიერი საქმისადმი გულწრფელმა დამოკიდებულებამ მის პიროვნებას იმთავითვე განსაკუთრებული ხიბლი შესძინა და საზოგადოებაში გამორჩეული ადგილი დაუშკვიდრა.

ნაპო მესხია 1938 წლის 28 მაისს გალის რაიონის სოფელ ოტობაიაში დაიბადა. საშუალო სკოლის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ, გაუსაძლისი ოჯახური მდგომარეობისა და უსახსრობის გამო, სწავლა ვერ გააგრძელა და მუშაობა ტყვარჩელის ქვანახშირის შახტში დაიწყო, რომელსაც თავის პირველ უნივერსიტეტად მიიჩნევს.

1964 წელს, თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის წარჩინებით დამთავრების შემდეგ, ტყვარჩელსა და გალში ქირურგად დაიწყო მუშაობა; 1966 წელს სწავლის გასაგრძელებლად გაემგზავრა მოსკოვში, ნ. ბურდენკოს სახელობის ნეიროქირურგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტში, ასპირანტურის დამთავრების შემდეგ დიაცვა საკა-

ნდიდატო დისერტაცია, 1976 წელს კი — სადოქტორო.

1978 წელს ბატონი ნაპო საქართველოში დაბრუნდა. 1980 წელს მისი ინიციატივით აფხაზეთში შეიქმნა ნეიროქირურგიული განყოფილება, ხოლო 1987 წელს სოხუმიში გაიხსნა ნეიროქირურგიული ცენტრი, რომელიც აღიჭურვა იმ დროისთვის თანამედროვე სამედიცინო დანადგარებით, მათ შორის, საქართველოში პირველი კომპიუტერული ტომოგრაფიით.

ბატონმა ნაპომ, საქართველოში პირველმა, წარმატებით ჩაატარა ოპერაციები ტვინის არტერიული და არტერიო-ვენოზური ანევრიზმების დროს. მის მიერ დაფუძნებულ ნეიროქირურგიულ ცენტრში საერთაშორისო სტანდარტებით ტარდებოდა თავისა და ზურვის ტვინის სიმსივნეების, ქა-

ლა-ტვინის ტრავმისა და სისხლძარღვთა პათოლოგიების ოპერაციები. მისი შეთავაზებით დაინერგა ოპერაციული ჩარევისა და მკურნალობის არაერთი ახალი მეთოდი.

იგი ყოველთვის დიდ ყურადღებას უთმობდა ახალგაზრდა სპეციალისტების აღზრდას. „კარგი მასწავლებელი ის არის, ვინც შეგიძღვება თავის შეცდომას არ დაუმალავს და სწორი გადაწყვეტილების მიღების მეთოდებს ასწავლის“, — ასეთი იყო მისი, როგორც პროფესიონალი და ხელმძღვანელის, მრწამსი.

გახლეჩილი საქართველო ბატონ ნაპოს სულში შეუხორციელდა პიროვნული და რა თაობაზე გადაიარა აფხაზეთის უსასტიკესმა ომმა. აფხაზეთის პარლამენტში მოღვაწეობისას იღვწოდა იმ საკითხების მშვიდობიანი გადაჭრისთვის, რომლებიც ქვეყნის გამთლიანებასა და ერის მომავალს ეხებოდა. დებატებში მუშაობისას იყო, მაგრამ აფხაზი კოლეგებისადმი მეგობრულად განწყობილი. ორივე მხარე მისთვის სისხლხორცეულად ახლებელი და ძვირფასია. აფხაზი ჩვენი ისტორიული თანამოსახლეა. სახელოვანი დასტაქარი

დაულალავად ეძებს სანდო ძალას, რომელთან ერთადაც შეძლებს ამ უშიშესი კონფლიქტის მოგვარებას. ამაზე მეტყველებს მისი ბოლონდელი შეხვედრები და დიალოგი აფხაზი ხალხის ლიდერებთან.

ბატონმა ნაპომ ცხოვრებაში ბევრი გასაჭირი გამოიარა: ორი ვაჟიშვილი ტრაგიკულად დაეღუპა; ძმისშვილიც რომ დაკარგა, წლის განმავლობაში არ გამოჩენილა საზოგადოებაში, რამდენიმე თვე არ შესულა საოპერაციოში; საბოლოოდ დიდმა ტრავმადიამაც ვერ გატეხა ეს შუშოვარი ადამიანი. კვლავ ნამოდა და ჩაუდგა სათავეში საკუთარ პირმშოს — ნეიროქირურგიულ კლინიკას.

მისი ძალისხმევით იყო, რომ მშობლიური სოფლის, ოტობაის სამედიცინო ამბულატორია ხელსაწყოდ დანადგარებით, საოფისე ავეჯით, სასწრაფო დახმარების მანქანით აღიჭურვა, ამოქმედა სპეცია-

ლური სადაზღვევო პროგრამა. აფხაზეთის ტრაგიკულ მოუძენებს მიუძღვნა ბატონმა ნაპომ თავისი შესანიშნავი ნივთები: „როგორ გასხვისდა აფხაზეთი“ (ქართულ და რუსულ ენებზე) და „ვის როგორ სტიკვია აფხაზეთი“. ეს ნაშრომები ნიშნავს იმისა, თუ როგორ უნდა ინერგებოდეს თუნდაც ყველაზე მტკიცეული და მწარე სიმართლე. ავტორის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ ამ ისტორიულ-დოკუმენტურ ნაშრომებს არც მხატვრულ-ესთეტიკური მხარე დაეუწევა.

როგორც მოსალოდნელი იყო, ამ ნივთებს ბევრი ოპონენტი გამოუჩნდა. ნაპოლეონ მესხიას ნააზრევს დღეს სხვადასხვაგვარად აფხაზეთს, მაგრამ ფაქტია: აფხაზეთის ტრადიციის ვერ განვერდით, მაშინ, როცა მისი თავიდან აცილება შესაძლებელი იყო, ქართულ მხარეს რომ მეტი გონიერება და ნინჯააღულობა გამოეჩინა, ზოგიერთი „მოღვაწის“ კომერციული თუ სხვა ავადმყოფური ამბიციებით რომ მოეთოკა და პროცესი სხვა სცენარით წარემართა. ამისთვის ბევრი იღონა ბატონმა ნაპომ, აფხაზურ მხარესთან შეთანხმებით ბევრჯერ გამოხატა კონფლიქტიდან გამოსვლის გზები. მან რამდენჯერმე მოახერხა კონფლიქტის განეიტრალება: 1992 წლის იანვარში ნინ ალუდგა ზუგდიდიდან აფხაზეთში სახელისუფლო კრიმინალური შენაერთების გადასვლას; მოგვიანებით ჩაშალა ქართული უმაღლესი

საბჭოს სესია, რომელზეც ექსტრემისტული დაჯგუფება ქართველი მოსახლეობისთვის ცალკე მინისტრთა საბჭოს შექმნას გეგმავდა. აფხაზეთის ომის დამთავრებიდან ორი წლის შემდეგ ნაპო მესხიამ აფხაზურ მთავრობას მიადგინა დოკუმენტი, რომელიც დევნილი მოსახლეობის თავიდან საცხოვრებელ ადგილებში მასობრივი და უსაფრთხო დაბრუნების გარანტიას აძლევდა. სამწუხაროდ, მისი ეს მცდელობაც მაინათა ძალისხმევით ჩაიშალა.

ნაპო მესხიასთვის სამშობლოსა და ხალხის სამსახური განდიდებისკენ მიმავალი გზა და საშუალება არასოდეს ყოფილა; მან, ქვეყნის ჭირ-ვარამის გამოზარებულმა ადამიანმა, ვახტანგ გორგასლის მეორე ხარისხისა და ლირსების ორდენების მიღებაზე უარი განაცხადა.

დღეს ბატონი ნაპო ხარობს საკუთარი მონაგარი: ქალიშვილი მარინამ აჩუქა სამი შესანიშნავი შვილიშვილი, რომელთა აღზრდით დაკავებულია ღვანწმოსილი ბაბუის ყოველი დღე.

გულითადად ვულოცავთ საიუბილეო თარიღს დიდ პიროვნებას, ჭეშმარიტ ერისკაცსა და ჩვენს დიდ მეგობარს ნაპოლეონ მესხიას! ვუსურვებთ დიდი ხნის სიცოცხლეს, ჯანმრთელობასა და წარმატებას ქვეყნისთვის საჭირო და სასიკეთო საქმიანობაში!

ოთარ ფაცაცია,
ზონლო ჯიქია,
თაბავ ცანავა

მუსლიმანებს აიკულებან, ჩაისახლონ კოფუნისტები

CNN იუნყება, რომ ჩინეთის კომუნისტური პარტიის მილიონზე მეტ წევრს ქვეყნის სინძიან-უიგურის ავტონომიური რაიონში მუსლიმანთა სახლებში ჩაასახლებენ.

პარტიული მოღვაწეების ეს ჩასახლება „ტერორიზმის, სეპარატიზმისა და რელიგიური ექსტრემიზმის“ წინააღმდეგ ბრძოლის კამპანიის ნაწილია. ასეთი ერთკვირიანი ვიზიტები თვეში ერთხელ მაინც მოეწყობა. ოჯახებმა „სტუმრებს“ უნდა წარუდგინონ პირადი ცხოვრებისა და პოლიტიკური შეხედულებების შესახებ დეტალური ანგარიშები. ისინი ასევე გაივლიან „პოლიტიკური ცოდნის გაღრმავების კურსებს“, რომლებსაც მმართველი პარტიის წარმომადგენლები ჩაუტარებენ.

საერთაშორისო უფლებადამცველმა ორგანიზაციამ

Human Rights Watch-მა დაგვირგოთ მოქალაქეთა პირადი ცხოვრების უფლების ამგვარი ხელყოფა. „რა შეიძლება იმაზე ვერაგული იყოს, როცა ადამიანებს აძალებენ, ოჯახებში ჩაისახლონ მეთვალყურეები?“ — ასე შეაფასა პეკინის განაწვევები ჩინეთის საკითხების სპეციალისტმა მაია ვანგმა.

თებერვალში გავრცელდა ინფორმაცია, რომ 120 მუსლიმან-უიგური „გადამზადდნენ“ ქალაქ კაშგარის პოლიტიკურ საგანმანათლებლო ბანაკებში. იქ ისინი იმდენი რეკონსტრუქციური სიმღერებს, შეისწავლიან ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის თავმჯდომარის სი ძინპინის იდეებს, ისაუბრობენ ჩინურად, რომელიც მათი მშობლიური ენა არ არის. ადგილობრივები უიგურულ ენაზე საუბრობენ.

ნატოს ევროპული ანალოგი: დასავლეთის ჭაყნავს შორის განსეთიქლება ირინა თავი

ევროკავშირის პოლიტიკოსებმა გადაწყვიტეს, შექმნან ნატოს ანალოგი სახელწოდებით „ევროპის ინტერვენციული ინიციატივა“. დასავლეთი იხილჩება, რაც ფრიად დამინტრბებელია.

ყველაფერი დაიწყო იმით, რომ ტრამპმა არ მოისურვა ნატოს სხვა ქვეყნების დაცვა და გააკრიტიკა კოლექტიური უსაფრთხოების ნესდების შენეფი. თავისი მოსაზრება იმით დასაბუთა, რომ აზრი არ აქვს ისეთი სახელმწიფოების დაცვას, რომლებიც თავისი მშპ-ის 2 პროცენტს არ უხდიან ალიანსს.

ახლახან კი გადაწყვიტა, რომ აშშ გამოვიდეს ირანთან დადებული ხელშეკრულებიდან, რაც ევროპის ქვეყნებს მილიარდობით დოლარით აზარალებს. თუ აშშ ირანის წინააღმდეგ სანქციებს დაანებს,

მაშინ ეს სანქციები იმოქმედებს ევროპულ კომპანიებზე, რომლებიც თანამშრომლობენ ირანთან ან აპირებენ თანამშრომლობას. ამ რეალობამ უზიდა ევროკავშირის ლიდერებს, შექმნან საკუთარი სამხედრო ორგანიზაცია.

ეს მოსალოდნელიც იყო, რადგან მათაც, როგორც ამერიკის ადმინისტრაციას, ძალიან ეშინიათ რუსეთის გაძლიერების. ამერიკელები ადასტურებენ, რომ რუსეთის ფედერაციას ერთ-ერთი ნაწყვანი ადგილი უკავია შეიარაღების მსოფლიო ბაზარზე. განხეთქილების ტენდენცია აშკარაა, რაც დასავლეთს სერიოზულად ასუსტებს.

რუსეთს კი ხელს არ აძლევს მის საზღვრებთან კიდევ ერთი სამხედრო ბლოკის წარმომადგენლების გამოჩენა. სახიფათო თამაშია!

კატალონიის მთავრობის ხელმძღვანელმა ესპანეთის მეფისადმი ერთგულება უიხი არ დადო

კატალონიის უენერალიტეტის (ავტონომიის თვითმმართველობის უმაღლესი ორგანო) ხელმძღვანელად არჩეულმა კიმ ტორამ განაცხადა, რომ „შეასრულებს თავის მოვალეობებს ხალხის ნების თანახმად მიღებული გადაწყვეტილებით, რომელიც დამტკიცია პარლამენტმა“, — იუნყება La Vanguardia. კიმ ტორამ ფიცი დადო და ოფიციალურად შეუდგა კატალონიის მთავრობის ხელმძღვანელის მოვალეობის შესრულებას. მაგრამ მას სიტყვაც არ დასცდენია, რომ ერთგული იქნება მეფის — ფილიპე VI-ისა და ესპანეთის კონსტიტუციის. არადა, ასეთი რამ თავის დროზე მისმა წინამორბედმა კარლეს ურდემონმა თქვა, როცა 2016 წელს მთავრობის თავმჯდომარის თანამდებობა დაიკავა.

ცერემონიას არ ესწრებოდნენ ესპანეთის მთავრობის წარმომადგენლები.

ქალ-სახსართო პათოლოგიის და განდობა-განუქების ხანტაი

კოქსართოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპარეზის, ოსტეოართროზის, რევმატიული ართროზის, ანკილოზიფური სპონდილიტის, პოდაგრული ართრიტისა და პოლიართრიტის მკურნალობა, დაზიანებული ხრტილისა და გაცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციებ სახსრებზე უახლესი მეთოდებით. ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტურია გენეტიკური სიდაბლის დროსაც. განდობა-გასუქება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარეშე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მონესრიგებით, ქოლესტერინისგან განმეხდით, ყველაფერი — მცენარეული პრეპარატებით, უკუჩვენების გარეშე.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის.: ნაჩათლის №142, I სართ.
კაბინატი №6. ქალბატონი ქეთევანი

საქართველო პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელოზს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894
9177223313890091